

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΜΗΜΑ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

α. Ἡ ἐπικράτουσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας· ἀνέχεται ὅμως ἡ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος πᾶσαν ἄλλην θρησκείαν, καὶ αἱ τελεταὶ καὶ ἱεροπραγαίαι ἐκάστης ἐξ αὐτῶν ἐκτελοῦνται ἀνεμπόδιστως.

ΤΜΗΜΑ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

β. Ὅσοι αὐτόχθονες κάτοικοι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας πιστεύουσιν εἰς Χριστὸν, εἶναι Ἕλληνες, καὶ ἀπολαμβάνουσιν, ἀνεὺ τινὸς διαφορᾶς, ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Ὅμοίως Ἕλληνες εἶναι, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολαμβάνουσιν δικαιώματα, ὅσοι ἔξωθεν ἐλθόντες, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν πάτριον ἔχοντες, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες, ζητήσωσι, παρρησιαζόμενοι εἰς Ἰοπικὴν Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας ἀρχὴν, νὰ εγναταριθμηθῶσι δι' αὐτῆς εἰς τοὺς πολίτας Ἕλληνας.

Α'.

γ. "Ολοι οί" Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον τῶν Νόμων, ἀνευ τινὸς ἐξαιρέσεως.

δ. "Οσοι ἐξωθεν ἐλθόντες, κατοικήσωσιν ἢ παροικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικρατείαν, εἶναι ἴσοι μετὰ τοὺς Ἑλληνας ενώπιον τῶν Νόμων.

ε. "Ολοι οί" Έλληνες ἐπίσης εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ὑπερηγήματα, καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς τιμὰς· δοτὴρ δὲ τούτων μόνη ἐκάστω ἡ ἀξίότης.

ς. Ἡ ἰδιοκτησία, τιμὴ, καὶ ἀσφάλεια ἐκάστω Ἑλληνας, καὶ παντὸς ἀνθρώπου, ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας εὐρισκομένη, εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων.

ζ. "Ολοι αἱ εἰσπραξεῖς πρέπει νὰ διανεμῶνται δικαίως καὶ ἀναλόγως εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦν τῆς ἐπικρατείας· καμμία δ' εἰσπραξις δὲν γίνεται ἀνευ προεκδοθέντος νόμου, καὶ κανεὶς Νόμος περὶ εἰσπραξέως δὲν ἐκδίδεται, εἰμὴ δι' ἓν καὶ μόνον ἔτος.

η. Οἱ Ἑλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κοινοποιῶσι καὶ ἄλλως πως, καὶ διὰ τῶν ὑπτῶν τὰς κρίσεις των, ἀλλὰ μετὰ τοὺς ἀκολουθεῖς τρεῖς ὄρους,

α. Νὰ μὴ γίνεταί λόγος κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

β. Νὰ μὴν ἀντιβαίνωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἠθικῆς.

γ. Ν' ἀποφεύγωσι πᾶσαν προσωπικὴν ὕβριν.

θ. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικρατείαν οὔτε πωλεῖται, οὔτ' ἀγοράζεται ἀνθρώπος· ἀργυρώνητος δὲ παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας, ἅμα πατήσας τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ἀπὸ τὸν δεσπότην αὐτοῦ ἀκαταζήτητος.

ι. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ ἀνήκον κριτήριον.

ια. Ὁ κανεὶς δύναται νὰ ἀναφέρεται πρὸς τὸ Βασιλευτικὸν ἐγγράφως, προβάλλων τὴν γνώμην τι περὶ παντὸς πράγματος.

ιβ. Ἡ Διοίκησις πολιτογραφεῖ ἄλλοεθνεῖς κατὰ τοὺς ἀκολουθεῖς ὄρους.

α. Νὰ δεατρίψωσι πέντε ἐλόκληρα ἔτη, καὶ εἰς τὸ διάστημα τούτου νὰ μὴν ἀποδειχθῶσι ποτὲ ἐγκληματαίαι, καὶ ν' ἀποκλήσωσιν ἐντὸς τοῦ πενταετοῦς διαστήματος ἀκίνητα κτήματα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικρατείαν.

β. Τὰ μεγάλα ἀνδραγαθήματα, καὶ αἱ σημαντικαὶ ἐκδηλώσεις εἰς τὰς χρείας τῆς Πατρίδος, ἐνούμεναι μετὰ τὴν χρηστότητα τῶν ἠθῶν, εἶναι δικαίωμα ἰκανὰ εἰς τὴν πολιτογραφίαν.

γ. Ὁ πολιτογραφούμενος ἀπολαμβάνει ἀμέσως τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, κατὰ τοὺς παραγ. β' ς. καὶ η', τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ παραστάτη, μετὰ δέκα ἔτη τῆς πολιτογραφίσεως.

ΤΜΗΜΑ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

ιδ. Δύω δυνάμεις συγκροτοῦσι τὴν Διοίκησιν, Βασιλευτικὴν, καὶ Ἐκτελεστικὴν.

ιε. Τὰς δύο ταύτας δυνάμεις εἰς δύο χωριστὰ σώματα ἐμπιστεύεται τὸ ἔθνος· καὶ τὸ μὲν Βασιλευτικόν, τὸ δὲ Ἐκτελεστικὸν ὀνομάζεται.

ισ. Τὸ Βασιλευτικὸν σῶμα κατασκευάζει τοὺς Νόμους, τοὺς ὁποίους διευθίνει εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν.

ις. Τὰ σχέδια τῶν Νόμων προβάλλονται ἀπὸ τὸ Βασιλευτικὸν εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, καὶ ἀνάπαλιν· ἀλλ' ὅταν τὸ Ἐκτελεστικὸν ἀρνήθῃ τὴν ἐπικύρωσιν, ἀποδίδον ἐγγράφως τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως, τὸ δὲ Βασι-

τικόν ἐπιμείνη προτεῖνον τοὺς λόγους τῆς ἐπιμονῆς, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἀρνηθῆναι καὶ ἐκ δευτέρῃ τὴν ἐπικυύωσιν, τὸ Βουλευτικὸν ἀναβάλλει δὴν ολοκλήρης μῆρας τὴν τρίτην πρότασιν, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν δύο τούτων μηνῶν εἶναι προτείνῃ τὸν νόμον ἐκείνου καὶ ἐκ τρίτῃ εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, ἀναγκαιῶς ἐπικυροῦνται ἀπὸ αὐτὸ. Ἄλλ' ὅταν τὸ Βουλευτικὸν δὲν ἐγκρίνῃ τὸν παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ προβαλλόμενον νόμον, καὶ τρίς διαφιλανεικηθῆναι, ὁ νόμος τότε πίπτει.

ιγ'. Τὸ Βουλευτικὸν σύγκειται ἀπὸ παραστάτας τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι ἐκλέγονται κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον τῆς Διοικήσεως.

ιδ'. Εἶναι δεκτοὶ, καὶ προστίθενται εἰς τὸ Βουλευτικὸν οἱ παραστάται τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.

ιε'. Τὸ Βουλευτικὸν ἔχει Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, καὶ δύο Γραμματεῖς, Α', καὶ Β', ἔχοντας τοὺς ἀναγκαιῶς ὑπογραμματεῖς· ἐκλέγονται δὲ κατὰ τὸν παρ. ε'. τοῦ εἰρημένῃ νόμου.

ις'. Ἐν ἐλλείψει Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου, ἢ τινὸς τῶν Γραμματέων, ἐκλέγει τὸ Βουλευτικὸν σῶμα αὐτοὺς διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

ιζ'. Ἡ διάρκεια τῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ εἶναι ἐνιαύσιος.

ιη'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σύγκειται ἀπὸ πέντε μέλη, ἐκλεγόμενα κατὰ τὸν εἰρημένον νόμον.

ιδ'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν ἔχει Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον, ἐνιαυσίως καὶ αὐτοὺς, ἐκλεγόμενους κατὰ τὸν παρ. ε'. τοῦ ἀνωτέρῃ νόμου. Ἐν ἐλλείψει δὲ Προέδρου, ἢ Ἀντιπροέδρου, τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον, ἢ τὸν Ἀντιπρόεδρον μεταξὺ τῶν τότε παρόντων μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ· τὴν δ' ἐλλείψιν παντὸς μέλους τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀναπληροῦ τὸ Βουλευτικὸν, ἐκλέγον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

κέ. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα ἔχει ἐπὶ τὰ ἑπτὰ ἑργα:

1 Τῶν Ἐσωτερικῶν.

2 Τῆς Οἰκονομίας.

3 Τοῦ Δικαίου.

4 Τῶν Πολεμικῶν.

5 Τοῦ Ναυτικοῦ.

6 Τῆς Θρησκείας.

7 Τῆς Ἀστυνομίας.

Καὶ ἓνα Γενικὸν Γραμματεῖα, πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνονται αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις.

κς'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν διορίζει ὁμοίως ὅλης τοῦς ὑπαλλήλους ὑπαρχοῦς τῆς Διοικήσεως.

ΤΜΗΜΑ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΤΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

κζ'. Ὁ Πρόεδρος προεδρεύει εἰς τὰς καθημερινὰς συνελεύσεις, διορίζει τὰς ὥρας τῆς ἐνάξεως αὐτῶν, καὶ αὐτὸς μόνος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ αὐτὰς, καὶ νὰ προσκαλῆ, ἐν καιρῷ χρείας, τὸ Βουλευτικὸν σῶμα εἰς ἑκτακτον συνέλευσιν.

κη'. Ἐν ἀπυσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐκπληροῦ τὰ χρεῖα ἐκείνου.

κθ'. Τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος εἶναι ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς διὰ νὰ λογιζῆται πλήρης ἡ συνέλευσις· ὁ δὲ Πρόεδρος ὀφείλει νὰ προσέχη εἰς τὴν μόνην Βουλευτὰς νὰ συγκαθῆται ἢ ἀπομακρυνῆται, ὥστε τὰ δύο τρίτα νὰ ἦναι παρόντα αἰείποτε.

λ'. Κανεὶς ἐκ τῶν Βουλευτῶν δὲν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως, καὶ τῆς τακτικῆς ἐγγραφῆς ἀδείας τοῦ σώματος.

λα. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων· ὅταν δ' αἱ ψήφοι ἴσῃσι ἐπίσης μερισμένοι, τὸ μέρος, μὲ τὸ ὀπίθω εἶναι ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου, ὑπερισχύει.

לב. Τὰ δεσπώματα καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ Βουλευτικοῦ ὑπογράφονται ἀπὸ τοῦ Προέδρου, προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν Α'. Γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ σώματος.

λγ. Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα δέχεται περὶ παντοίων ὑποθέσεων ἀναφορὰς, σκέπτεται περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς διευθύνει ὅπως ἐκάστη ἀνήκει.

λδ. Ἐκαστοὶ τῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβάλλῃ ἐπὶ συνελύσεως ἐγγράφως σχέδια νόμων διὰ τοῦ Προέδρου· διορίζονται δ' ἐντὸς τοῦ σώματος ἐπιτροπαὶ εἰς ἐπεξεργασίαν αὐτῶν.

λε. Τὸ Βουλευτικὸν ἀποφασίζει περὶ δανείων μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἔθνους λαμβανομένων, καὶ περὶ τῆς ἐκποιοῦσως μέρους ἐξ ἀπάντων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ἀναλόγῃ μὲ τὴν χρεῖαν· ὅταν δ' ἔχη νὰ ἐκποιήτῃ, ἢ πώλησιν αὐτὴ νὰ γίνεταί ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ προκηρύξητῃ τακτικῶς τὴν πώλησιν ἢ Διοίκησιν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καὶ νὰ ἔχωσιν τὴν προτίμησιν εἰς τὴν ἀγορὰν οἱ Ἕλληνες.

λς. Ἀποφασίζει τὴν ποσότητα τῶν ἀναγκαιῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἐθνικῶν δυνάμεων.

λς. Ἡ δημόσιος ἐκπαίδευσις εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, καθὼς καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν ἴσπων, κατὰ τὸν παρ. ἡ.

λη. Οὔτε κήρυξις πολέμου, οὔτε συνθήκη εἰρήνης ἀποφασίζεται ἀνεὺ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος· ὁμοίως καὶ ὅσαι συνθήκαι τὸ Ἐκτελεστικὸν συνδέτῃ μ' ἄλλας δυνάμεις, ἀνάγκη νὰ ἐγκριθῶσι προηγουμένως ἀπὸ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος. Ἐξαιρεῖται κατὰ ταῦτα τὸ δικαίωμα τῶν περὶ ὀλιγοήμερη-μερικῆς ἀνάγκης

χῆς συνθηκῶν· ἀλλὰ καὶ τότε δέφειλε τὸ Ἐκτελεστικὸν νὰ ἰδεάσῃ ἀμέσως περὶ τοῦτο τὸ Βουλευτικὸν σῶμα.

λθ. Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἐπεξεργαζόμενον ἐγκρίνει εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης περιόδου τὸν ὑποθετικὸν λογαριασμὸν τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων, ὁ ὁποῖος καθυποβάλλεται εἰς τὴν ἐπίκρισίν τε ἀπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος· εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς περιόδου ἐπιθεωρεῖ τοὺς καθολικοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων, οἱ ὁποῖοι καταστρώνονται ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας, μὲ τὰ μερικὰ καὶ λεπτομερῶς καταστρωμένα κατὰστιχα ὅλων τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν.

μ'. Ἐχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνη, ἢ ὄχι, τὰς στρατιωτικὰς προβιβάσεις, προβαλλομένης παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος.

μα. Ἐχει ὁμοίως τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνη, ἢ ὄχι, τὰς ἐπισήμους ἀμοιβὰς διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδηλεύσεις, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος.

μβ. Θέλει διατάξει νέον σύστημα νομισμάτων, χαρτοπομένων εἰς ὄνομα τοῦ ἔθνους διὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος.

μγ. Εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένον εἰς τὸ Βουλευτικὸν καὶ Ἐκτελεστικὸν νὰ συγκαταλεθῶσιν εἰς ὅποιανδήποτε συνθήκην σκοπὸν ἔχουσαν τὴν κατάργησιν τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους ὑπάρξεως, καὶ ἀνεξαρτησίας. Ἐὰν δὲ ἀναφανῇ, ὅτι τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα περιεπλέχθη εἰς τοιαύτας παρανόμους συνθήκας, τὸ Βουλευτικὸν σῶμα χρεωστεῖ νὰ κατηγορήσῃ τὸν Πρόεδρον, καὶ μετὰ τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ νὰ τὸν κηρύξῃ πρὸς τὸ ἔθνος ἐκπτώτων τοῦ ἀξιώματός τε, καὶ νὰ τὸν διευθύνῃ εἰς τὸ γενικὸν κριτήριον τῆς Ἑλλάδος, ὡς ὑπεύθυνον ἐσχάτης προδοσίας.

μδ. Εἰς τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνελύσεις τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ἔχει τὴν ἀδειαν τῆς εἰσόδου ὁ ἐφημεριδογράφος· ἀποκλείεται δὲ ἀπὸ τὰς μυστικὰς συνελύσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται ὡσάκις ζητηθῶσιν ἀπὸ πέντε μέλη τοῦ σώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

μέ. Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ συνθέτει τὰ θεσπίσματα καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτοῦ, καὶ κρατεῖ ἀκριβεῖς αὐτῶν κώδικας, καθὼς καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν συνελεύσεων.

μζ. Ἐχει τὴν ἐπιστάσιαν νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ Προέδρου, καὶ νὰ διευθύνῃ πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν τὰ διάφορα ἔγγραφα.

μς. Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Πρώτου Γραμματέως, ὁ Δεύτερος ἐκπληροῖ τὰ χρεῖα τοῦ Πρώτου.

ΤΜΗΜΑ Ε΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

μη. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα ἐκτελεῖ τοὺς νόμους διὰ τῶν ὑπουργῶν ἢ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

μβ. Ἐχει τὸ δικαίωμα, ὅταν προβάλλῃ σχέδια νόμων πρὸς τὸ Βουλευτικὸν, νὰ διορίζῃ ἓνα, ἢ πλείονας ἐκ τῶν ἐπιτὰ ὑπουργῶν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν περὶ τούτου διαφιλονεικίαν τὴν γινομένην εἰς τὸ Βουλευτικὸν, ἐν οἷς καὶ ἐκεῖνον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν κλάδον ἀνάγεται ὁ προβαλλόμενος νόμος.

ν. Ὅλαι αἱ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ ἔθνους κινεῖνται μετὰ διαταγὰς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, διὰ τῶν ἀνηκόντων ὑπουργῶν.

να. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα χρεωστεῖ νὰ φροντίξῃ

ὄλαις δυνάμεσι περὶ γενικῆς καὶ μερικῆς ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους, κατὰ τὸν παρ. ε΄.

νβ. Διορίζει τοὺς ἐπιτὰ ὑπουργοὺς τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Διοικήσεως, καὶ προσδιορίζει εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργήματός τε, μὴ ἐπιτρέπον εἰς κανένα νὰ παρεκτείνεται εἰς τοῦ ἄλλου τὰ καθήκοντα.

νγ. Διορίζει ὅλους τοὺς διπλωματικούς ὑπουργοὺς τῆς Διοικήσεως παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς.

νδ. Ἐχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναποκρίσεως μετὰ τὰς ξέναις αὐλαῖς· ὀφείλει δὲ νὰ γνωστοποιῇ λακτικῶς καὶ κατ' ἀκρίβειαν πρὸς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα τὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰς ξέναις δυνάμεις, καὶ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς ἐπικρατείας.

νε. Ἐχει τὸ δικαίωμα ν' ἀλλάξῃ τοὺς ἐπιτὰ ὑπουργοὺς, καὶ πάντα ἄλλον ὑπουργὸν τῆς Διοικήσεως διοριζόμενον ὑπὸ αὐτοῦ.

νς. Προσκαλεῖ εἰς ἕκτακτον συνέλευσιν τὸ Βουλευτικὸν, ὡσάντις ἢ χρεῖα καλέσῃ.

νζ. Θέλει παρρησιάσει εἰς ἐπίκρισιν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος σχέδιον νόμου περὶ τῆς συστάσεως παρασῆμων τιμῆς, εἰς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδηλεύσεων.

νη. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

νθ. Ὅσάντις αἱ ψήφοι μείνωσιν ἄρτιοι εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, καὶ ἐπομένως διαμερισθῶσιν ἐπίσης εἰς διαφιλονεικημένας ὑποθέσεις, τὸ μέρος, μετὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου, ὑπερισχύει.

ξ. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα θέλει προβάλλῃ σχέδιον νόμου πρὸς τὸ Βουλευτικὸν περὶ γενικῆς ἐθνικῆς στρατιωτικῆς στολῆς εἰς γῆν τε καὶ θάλασσαν, καὶ τῆς στολῆς τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, καὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς ὑπουργῶν.

ξά. Θέλει προβάλλῃ σχέδιον νόμου περὶ μισθοῦ τῶν στρατευμάτων τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐν γένει

τῶν διαφόρων ὑπηρετῶν τῆς Διοικήσεως, ἀναλόγως μὲ τὰς περιστάσεις τῆς Πατρίδος.

Ξβ'. Ὅλαι αἱ διαταγαὶ τῆς Διοικήσεως ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Διοικήσεως· μόνον αἱ διακηρύξεις τῶν νόμων, καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογράφονται ἀπὸ μόνον τὸν Πρόεδρον, καὶ προσυπογράφονται, καὶ σφραγίζονται.

Ξγ'. Ἐν ἀπυσίᾳ τοῦ Προέδρου ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐκπληροῖ τὰ χρεῖα ἐκείνου.

ΤΜΗΜΑ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ξδ'. Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα εἶναι ἀπαραβίαστον, ὀλικῶς θεωρούμενον.

Ξε'. Ἄν ἐν ἡ πλείω τῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος κατηγορηθῶσιν ἐπὶ πολιτικῷ ἐγκλήματι ἢ παρανομίᾳ, διορίζεται ἐπιτροπὴ ἐπτά μελῶν τοῦ σώματος, ἢ ὅποια, ἀφ' οὗ ἐξετάσῃ, ἂν ᾖ δεκτὴ ἢ κατηγορία, ἀναφέρει ἐγγράφως τὴν γνώμην τῆς, καὶ τότε, ἂν διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ἐλεγχθῇ ὁ κατηγορούμενος, κηρύττεται ἐκπτώτος τῆς ἀξίας τῆς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ὡς ἀπλοῦς πολίτης διευθύνεται πρὸς τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος κριτήριον, εἰς τὸ ὅποιον διορίζεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἡ ἀνάλογος ποινὴ. Κανεῖς δὲ ἐκ τῶν Βουλευτῶν δὲν καθεῖργεται πρὸ τῆς ἐκπτώσεώς τῆς.

Ξς'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα εἶναι ἀπαραβίαστον, ὀλικῶς θεωρούμενον.

Ξζ'. Ἄν ἐν ἡ πλείω τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος κατηγορηθῶσιν ἐπὶ πολιτικῷ ἐγκλήματι, ἢ πα-

ρανομίᾳ ἐνώπιον τοῦ Βουλευτικοῦ, διορίζεται ἐπιτροπὴ ἐνεκα μελῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἢ ὅποια, ἀφ' οὗ ἐξετάσῃ, ἂν ᾖ δεκτὴ ἢ κατηγορία, ἀναφέρει ἐγγράφως τὴν γνώμην τῆς, καὶ τότε, ἂν διὰ τῶν ἑσάκτων πέμπτων τῶν ψήφων τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ἐλεγχθῇ ὁ κατηγορούμενος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ κηρύττει αὐτὸν ἐκπτώτον τῆς ἀξίας τῆς, καὶ ὡς ἀπλοῦς πολίτης διευθύνεται εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος κριτήριον, εἰς τὸ ὅποιον διορίζεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἡ ἀνάλογος ποινὴ. Κανὲν ὅμως ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ δὲν καθεῖργεται πρὸ τῆς ἐκπτώσεώς τῆς.

Ξη'. Ἐὰν ὑποπέσῃ ὅλον τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα εἰς πολιτικὸν ἐγκλήμα, καὶ κατηγορηθῇ ἐνώπιον τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐλέγχεται καὶ κολάζεται ὁ Πρόεδρος κατὰ τὸν παρ. μγ', καὶ ἀφ' οὗ ἐκλέξῃ τὸ Βουλευτικὸν νέον Πρόεδρον ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, κατηγοροῦνται καὶ τὰ λοιπὰ μέλη ἀνὰ ἓν, ἐλέγχονται, καὶ κολάζονται κατὰ τὸν παρ. μγ', ἀντικαθίστανται δὲ νέα μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀνὰ ἓν, κατὰ τὸν παρ. κδ'.

Ξθ'. Ἄν εἰς ἡ πλείονες τῶν ὑπηρετῶν, ἢ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κατηγορηθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος δι' ὅσα ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην, κρίνονται καὶ ἐλέγχονται κατὰ τὸν παρ. ξζ'. Κανεῖς δὲ τῶν ἐπτά ὑπηρετῶν δὲν καθεῖργεται πρὸ τῆς ἐκπτώσεώς τῆς, καθὼς καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

δ'. Οἱ Ὑπουργοὶ ὑπέκινται εἰς εὐθύνην, καθὼς καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

α'. Ἄν ἐναντίον τι πράξωσι τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας.

β. *Αν παραβῶσι τοὺς καθεστώτας νόμους, ὑπογράφοντες καὶ ἐνεργοῦντες διαταγὰν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀσύμφωνον με αὐτοὺς.

γ. *Αν ὑποπέσωσιν εἰς κατάχρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων, τὰ ὅποια ἐνεπίστεύθη εἰς αὐτοὺς ἢ Διοικήσεις.

ΤΜΗΜΑ Ζ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΝΙΚΟΥ.

οά. Τὸ Δικανικὸν εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο δυνάμεις, τὴν Βαλευτικὴν, καὶ τὴν Ἐκτελεστικὴν.

οβ. Τὸ Δικανικὸν ἐνεργεῖται διὰ τῶν κριτηρίων, κατὰ τὸν νόμον τῆς Διοικήσεως.

ογ. Νὰ συστήθῃ ἄνωτερον κριτήριον, ὅπως διατρίβει ἡ Διοίκησις.

οδ. Εἰς αὐτὸ ἢ ἀποφασίζονται αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐγκληματικαὶ διαδικασίαι ἀνεκκλήτως· πρωτοπαρρησίαστος δὲ ὑπὸ θεσῖς δὲν ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ.

οε. Νὰ σύγκηται ἀπὸ ἐννέα μέλη, ἐκλεγόμενα ἀπὸ τὸ Βαλευτικὸν καὶ Ἐκτελεστικὸν ἐκτὸς τοῦ σωματός των, καὶ ἐκλέγοντα τὸν Πρόεδρον αὐτῶν.

ος. Δὲν λογίζεται πλήρες, εἰμὴ ὅταν ἦναι παρόντα ὅλα αὐτοῦ τὰ μέλη.

οζ. Ἐν ἀπυσίᾳ μέλους τοῦ δικαστηρίου, τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα διορίζει προσωρινὸν Ἰσοπονητήν τοῦ ἀπόντος.

οη. Αἱ ἐγκληματικαὶ διαδικασίαι γίνονται παρρησία, καὶ ἀκωλύτως ὁ καθεὶς παρίσταται.

οθ. Ἄχρι τῆς συστάσεως τοῦ γενικοῦ κριτηρίου τὸ Βαλευτικὸν σῶμα νὰ διορίσῃ ἐννεαμελῆ ἐπιτροπήν, ἐκτὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ, σταθερῶς διατρίβουσα, ὅπως ἡ Διοίκησις.

π. Τὸ Βαλευτικὸν σῶμα νὰ διορίσῃ ἐπιτροπήν συγκειμένην ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα καὶ σοφώτερα μέλη τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων ἡ ἀρετὴ νὰ ἦναι ἐγνωσμένη, διὰ νὰ συνθέσῃ κώδικας νόμων πολιτικῶν, ἐγκληματικῶν, καὶ ἐμπορικῶν, οἱ ὁποῖοι, καθὼς καὶ ἅπας νόμος, καθυποβάλλονται εἰς τὸ Βαλευτικὸν τὴν ἐπίκρισιν, καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τὴν ἐπικυρωσιν. Ἄχρι δὲ τῆς κοινοποιήσεως τῶν εἰρημένων κωδικῶν, κατὰ μὲν τὰ ἐγκληματικὰ καὶ πολιτικὰ ἰσχύουσιν οἱ νόμοι τῶν ἡμετέρων ἀειμνήστων Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἐγκληματικῶν τῆς δευτέρας ἐθνικῆς συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων, καὶ οἱ παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐκδιδόμενοι νόμοι· κατὰ δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἰσχύει μόνος τῆς Γαλλίας ὁ ἐμπορικὸς κώδιξ.

πα. Κάνει δὲν δύναται ἢ ἀποφυγῆ τὸ ἀνήκου κριτήριον.

πβ. Κάνει νὰ μὴ μένῃ εἰς φυλακὴν περισσότερον ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, χωρὶς νὰ πληροφορηθῆ ἐπισημῶς τὰς αἰτίας τῆς φυλακώσεώς τε, καὶ περισσότερον ἀπὸ ἑρεῖς ἡμέρας, χωρὶς ἢ ἀρχίσῃ ἢ διαδικασίαι τε.

πγ. Μετὰ τὴν σύστασιν τῶν κατὰ τόπος δικαστηρίων κάνει νὰ μὴ φυλακίνεται ἐπὶ λόγῳ ἐγκλήματος ἀνεῦ τῆς ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου· ἐκτὸς ἐὰν συλληφθῆ ἐπ' αὐτοφάερον.

πδ. Ὅλοι οἱ κριταὶ ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην, κατὰ τοὺς περὶ κριτῶν Βυζαντινοῦς χριστιανικοῦς νόμους, καὶ τὸ Βαλευτικὸν δικάζει αὐτοὺς.

πε. Τὰ βασανιστήρια καταργοῦνται διὰ παντός, καθὼς καὶ ἡ ποιὴ τῆς δημεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

πς. Ἡ Διοίκησις νὰ φροντίσῃ ἀνεῦ ἀναβολῆς νὰ ἐπι-

θηῆ σταθερὸς πόρος ζωῆς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ
νὰ ἴων εἰς τὰς μάχας πεσόντων στρατιωτῶν, πᾶσαν κατὰ
τοῦτο κατάχρησιν προλαμβάνουσα.

πζ. Συστηματικῶς νὰ ὀργανισθῆ ἡ ἐκπαίδευσις τῆς
νεολαίας, καὶ νὰ εἰσαχθῆ καθ' ὅλην τὴν ἐπικρατείαν
ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ μέθοδος ἀπὸ τῆν Διοίκησιν.

πη. Ἡ Διοίκησις ὀφείλει νὰ λάβῃ δραστήρια μέτρα
εἰς τὴν δυνατὴν ἐμφύχωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωρ-
γίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, φροντίξουσα μεταξὺ ἄλλων καὶ
περὶ τῆς συστάσεως γεωργικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρείας,
καὶ κριτηρίῳ ἐμπορικῶν.

πθ. Ἡ Διοίκησις χρεωστεῖ βραβεῖα καὶ ἀμοιβὰς
πρὸς τὰ ἀποδεδεγμένα ὑπὲρ Πατρίδος ἀνδραγαθήματα,
καὶ τὰς ἄλλας πρὸς αὐτὴν ἐκδηλεύσεις.

υἰ. Ὄφείλει ἡ Διοίκησις μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν
τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ν' ἀντιβραβεύσῃ ὅλην, ὅ-
σοι συνεισέφερον καὶ συνεισφέρουσιν ἄχρι τέλους εἰς θε-
ραπείαν τῶν χρηματικῶν χρειῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ν'
ἀνταμείψῃ τοὺς προφανῶς ὑπὲρ αὐτῆς δυστυχήσαντας.

υἱά. Ὁ Κώδιξ τῶν νόμων τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος τῆς
πρώτης αὐτοῦ περιόδου, ὅστις ἤδη ἐπιβεβηθή, νὰ ἐ-
ξακολουθῆ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν εἰς τὰς ἀκόλουθας περιό-
δους τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

υἱβ. Τὰ χρώματα, ὁ σχηματισμὸς, ἡ γὰξις, καὶ
λοιπὰ τῶν παρασήμων τῆς Τιμῆς θέλῃσι προσδιορισθῆ
ἀπὸ τὸν περὶ τοῦτε ἐκδοθησόμενον νόμον.

υἱγ. Τὰ χρώματα τοῦ ἐθνικοῦ σημείου, καὶ τῶν ση-
μαίων τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς εἶναι τὸ κυανοῦν καὶ
τὸ λευκόν.

υἱδ. Ὁ σχηματισμὸς τῶν σημαιῶν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ
σημείου θέλει εἶσθαι κατὰ τὴν περὶ τούτων προεκδοθεῖ-
σαν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐκτὸς τῶν σημαιῶν
τούτων ἄλλας νὰ μὴν μεταχειρίζονται οἱ Ἕλληνες ἴσους
εἰς τὴν γῆν, ὅσον καὶ εἰς τὴν θάλασσαν· τὸ δὲ ἐθνικὸν

σημεῖον νὰ φέρωσιν ἐπὶ κεφαλῆς τὰ μέλη τῆς Διοική-
σεως, καὶ οἱ ὑπηρετοὶ πάσης τάξεως, καὶ ὅλοι ἐν γενεῇ
οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ ναυτικοί.

υἱε. Ἡ σφραγὶς τῆς Διοικήσεως φέροι σημεῖον χα-
ρακτηριστικὸν τῆν Ἀθηνῶν μετὰ τῶν συμβόλων τῆς φρο-
νήσεως.

υἱς. Ἡ Διοίκησις νὰ φροντίσῃ νὰ ἐκδώσῃ νόμον πε-
ρὶ ὀρκωτῶν κριτῶν.

υἱζ. Ὅσακις οἱ παραστάται τῶν ἐπαρχιῶν δὲν συ-
νέλθωσι κατὰ τὸν παρ. §. τοῦ νόμου ὑπ' ἀρθ. ιζ', πα-
ρακτείνεται ἡ διάρκειά τῆς περιόδου τῆς Διοικήσεως.

υἱη. Προσδιορίζεται κατοικία προσωρινῆ τῆς Διοική-
σεως ἡ Τριπόλις τῆς Πελοποννήσου· περιστάσεως δ'
ἀπαιτούσης τὴν μετάθεσιν αὐτῆς, ἀποφασίζεται κοι-
νῶς παρὰ τῶν δύο σωμάτων, Βουλευτικοῦ, καὶ Ἐκτελε-
στικοῦ, καὶ δι' ἐκδόσεως νόμου κοινοποιεῖται.

υἱθ. Νὰ ὀρκίζονται τὰ μὲν τῆς Διοικήσεως μέλη ἐ-
νώπιον τοῦ κοινοῦ, οἱ δὲ ἑπτὰ ὑπηρετοί, καὶ ὁ Γενικὸς
Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἐκτελεστι-
κοῦ, οἱ κριταὶ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, καὶ πάντες οἱ ὑ-
πηρετοὶ καὶ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ ναυτικοὶ ἐνώπιον τῶν
ἀνηκόντων ὑποκειμένων, ἕκαστος κατὰ τὸν ἀκόλουθον
τρόπον.

„ Ὀρκίζομαι εἰς τὸ Ἅγιον Ὄνομα τῆς Τρισυποστάτου
„ Θεότητος, καὶ εἰς τὴν γλυκυτάτην Πατρίδα, πρῶ-
„ τον μὲν ἢ νὰ ἐλευθερωθῆ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἢ μὲ
„ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας ν' ἀποθάνω Χριστιανὸς καὶ
„ ἐλεύθερος· ἔπειτα νὰ ὑποτάσσωμαι μ' ὅλην τὴν πί-
„ στιν εἰς τὸν παρόντα νόμον τῆς Πατρίδος, ὅτι λογῆς
„ αἱ δύο ἐθνικαὶ νομοδοτικαὶ συνελεύσεις τοῦ αἰκβ' καὶ
„ γ'. παρέδωκαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

ΔΙΑΚΗΡΤΞΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ .

„ Τρίτον ἤδη χρόνον διαρκεῖ ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἐθνικῶς τῶν Ἑλλήνων πόλεμος, καὶ ὁ Ἰννανος οὔτε κατὰ γῆν οὔτε κατὰ θάλασσαν ἠνδουκίμησεν . Ἐν ᾧ δὲ αἱ τυραννοκτόνοι χεῖρες τῶν Ἑλλήνων ἐπεμφαν μυριάδας Τούρκων εἰς τὸν ἄδην, καὶ φρούρια ἀπέκτησαν, καὶ τὴν ἐπικράτειαν ἐξοσφάλισαν, ὁ δὲ κρότος τῶν ἡμετέρων ὄπλων ἀντιχῆσας διέταξε τὸ Βυζάντιον, εὐτύχησε τὸ ἔθνος νὰ διακηρύξη ἐν Ἐπιδαύρῳ κατὰ πρῶτον, ὡς ἔθνος, τὴν ἀνεξαρτησίαν τε, νὰ νομοθετήσῃ, καὶ ἐθνικὴν νὰ καταστήσῃ Διοίκησιν . Ἦδὴ δὲ μετὰ δέκα ἐξ μῆνας δευτέραν νὰ συγκροτήσῃ ἐν Ἀστρεῖ συνέλευσιν, ἣ ὁποῖα ἀφ' οὗ ἐπιξεργάσθῃ καὶ ἐπεδιορθωσεν ἀναλόγως τοὺς καθεστῶτας νόμους, διέταξε πολλὰ τῶν Γερικῶν τοῦ ἔθνους συμφερίτων, ἀφ' οὗ ἐμελέτησε τὰ περὶ τοῦ ὑποθετικῆς λογαριασμοῦ, ἐνησχολήθη εἰς τὰ τῶν ἀναλόγων ἐθνικῶν δυνάμεων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἀφ' οὗ ἐπροδιώρισε νὰ ἀρχίσῃ ἡ δευτέρα περίοδος τῆς διοικήσεως, κατὰ τὸν εὐτυχῶς ἐπικρατοῦντα νόμον τῆς Ἐπιδαύρου· δὲν μένει ἄλλο, πρὶν διαλυθῇ ἡ συνέλευσις, ἀφίνουσα τὴν Διοίκησιν νὰ ἐκπληροῖ τὰ μεγάλα αὐτῆς χρέη, δὲν μένει, εἰμὴ νὰ διακηρύξη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποῖου νομιμῶς φέρει τὴν πληρεξουσιότητα, καὶ κηρύττει σήμερον κατ' ἐπανάληψιν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν πολιτικὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν, διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ὁποίας ἔχουσε τὸ ἔθνος καὶ χύνει αἵματα ποταμῶδον μετ' ἀμετάβητον ἀπόφασιν, ὅλοι, ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἢ νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτὴν κατὰ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά μας ἀπὸ τοῦ ἄρπαγα

Α. 3

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΔΟΤΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ,

ΑΝΑΚΡΙΝΑΣΑ, ΠΡΟΣΘΑΦΑΙΡΕΣΑΣ, ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΑΣ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΝΟΜΟΝ, ΕΨΗΦΙΣΑΤΟ ΤΑΔΕ,

Α' Τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸ ὄνομα, Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου, ἀναγνωριζόμενον εἰς τὸ ἐξῆς, ἀφιερώνεται εἰς τὴν πίστιν τοῦ Βυλευτικῆς, Ἐκτελεστικῆς, καὶ Δικανικῆς, διὰ νὰ τὸ ἐνεργῶσιν ἐν ἀκριθείᾳ· ἀφιερώνεται εἰς τὴν εὐνοίαν τῶν λαῶν, καὶ εἰς τὸν πατριωτισμὸν παντὸς Ἑλλήνου, διὰ νὰ ἐνεργῆται καθ' ὅλην τὴν ἐκκλίσιν.

Β' Ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ περιστάσει δύναται ἡ Διοίκησις νὰ νομοθετήσῃ ἐναντίον εἰς τὸ παρὸν Πολίτευμα.

Γ' Θέλει κοινοποιηθῆ καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν.

Δ' Τὸ πρωτότυπον θέλει διατηρηθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Βυλευτικῆς Σώματος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀστρεῖ κατὰ μῆνα μεσοῦντα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου Σωτηρίου ἔτους, τρίτη δὲ τῆς τῶν Ἑλλήνων Ἀνεξαρτησίας.

Ο' Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΤΡΟΜΙΚΑΛΗΣ .

Ο' Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως

Θεόδωρος Νέγρης

Οτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτότυπῳ

Ο' Α' Γραμματεὺς τοῦ Βυλευτικῆς

Ἰωάννης Σκανδαλίδης .

Αριθ. 19. τῶν πρακτικῶν τῆς Ἐθνικῆς συνελεύσεως .

αὐτῆς Σηλτάνου, καὶ νὰ ἀνεξαρτηθῶμεν ἐντελῶς Ἔθνος
χωριστὸν αὐτόνομον καὶ ἀνεξάρτητον ἀναγνωρίζομενοι,
διὰ τὴν δόξαν τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως καὶ τὴν εὐτυχίαν
τῶν ἀνθρώπων, ἣ μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας ὅλοι,
ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ καταβῶμεν εἰς τοὺς τάφους, ἀλλὰ
Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι, καθὼς ἀνήκει εἰς ἀνθρώπου
προσπαθῶντας νὰ ἀπολαύσωσιν ἀτίμητα ἀγαθὰ, ὅ,τι
λογῆς εἶναι ἡ πολιτικὴ ὑπαρξίς καὶ ἀνεξαρτησία, ἀγα-
θὰ, τὰ ὅποια δὲν γνωρίζον ἐκ φήμης, ἀλλ' ἔχοντες
τὰ ὑστερήθησαν, καὶ ἀνήκει εἰς ἀνθρώπου κατοικούντας
τὴν Ἡρωϊκὴν, ὅ,τι ὅλα, ἐνθυμίζοντα τὴν προγονικὴν
εὐκλειαν καὶ τὰς προγονικὰς ἀρετὰς, ἐμψυχώνουσι μεγά-
λως ζωογονοῦντα, καὶ τέλος καθὼς ἀνήκει εἰς ἀνθρώ-
που, πατρίων ἔχοντας, τὸν βάρβαρον νὰ καταπολεμή-
σι, καὶ τὴν πατρίδα νὰ ἀπελευθερώσωσι. »

Ἐν Ἀστροί, 18 Ἀπριλίῳ 1823.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως,

Π. ΜΑΤΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἀριθ. 17 ΠΡΟΕΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
τῶν Κόδικος
τῶν Νόμων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ

Διακηρύττει ὅτι

Ἐπειδὴ ὁ Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου ἀποφασίζει ἐτή-
σιον τὴν διάρκειαν τοῦ Βαλευτικῆς Σώματος, καθὼς καὶ
τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,

Ἐπειδὴ ἰδιαίτερος Νόμος πρέπει νὰ ἐκδοθῶσι περὶ ἐκ-
λογῆς τῶν δυνάστεων τῆς Διοικήσεως συγκροτούντων Σω-
μάτων, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀδύνατον νὰ
κατορθωθῇ ὁ πορίσμος τῶν ὅσα φῶτα ἀπαιτεῖ τῶν Νόμων
τούτων ἡ κατάθεσις,

Τὸ Βαλευτικὸν ἐθεσπίσατο, καὶ
τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε ἰαυτε.

α. Οἱ σταθεροὶ Νόμοι περὶ ἐκλογῆς Παραστατικῆς
καὶ Ἐκτελεστικῆς Σώματος ἀναβάλλονται ἀναγκαιῶς.
β. Αἱ ἀπαιτούμεναι ἐκλογαὶ τῶν Παραστατῶν νὰ
γνωσιν οὕτως εἰς ἕκαστον χωρίον ὁ λαὸς νὰ ἐκλέξῃ
κοινῶς εὐνοπολήπτως ἄνδρας, ὅλοι δ' αὐτοὶ οἱ ἐκλεχθε-
ντες, φέροντες ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ τῶν χωριῶν των
μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν πλειότερων κατοίκων νὰ συνέλθω-
σιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἣ ὅποια νὰ ἐκ-
λέξῃ κοινῶς εὐνοπολήπτως ἄνδρας, ἐφοδιάξουσα μὲ ἐν-
δεικτικὰ ἔγγραφα ἐπίσης, καὶ τότε ὅλοι ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ
ἐκλεκταὶ νὰ ἐκλέξωσιν ἕνα ἐνιαύσιον Πρασατῆν μετα-
ξὺ τῶν ἐμφρονεστέρων καὶ ἠθικωτέρων ἐπαρχιωτῶν μὲ
τῶν πλειότερων τὰς ψήφους, ἣ δὲ ψήφος ἕκαστη τῶν ἐκ-
λεκτῶν μετρεῖται μὲ τὴν ποσότητα τῶν οἰκογενειῶν, ἀπὸ
τῶν ὁποίων εἶναι ἐκλεγεγμένους.

γ. Ἐκάστη ἐπαρχία ἔχεται ἀριθμὸν κατοίκων ἡτίτων τῶν εἰκοσιπέντε χιλιῶν, ἀνὰ ἓνα Παραστάτην, καὶ μείζονα τῶν εἰκοσιπέντε ἀνὰ δύο νὰ ἐκλέγῃσιν.

δ. Ἡ Νῆσος Ὑδρα τοεὶς Παραστάτας νὰ ἐκλέγῃ, δύο δ' ἡ Νῆσος Πελοπόννησος, καὶ δύο ἡ Νῆσος Ψαρέων.

ε. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Παραστατῶν οἱ ἐξῆς ὅροι νὰ φυλάττωνται :

α. Οἱ Παραστάται νὰ ἦναι Ἕλληνες.

β. Νὰ ἔχωσιν εἰκοσιπέντε ἔτη πλήρη.

γ. Νὰ ἦναι αὐτόχθονες.

δ. Ἄν δὲν ἦναι αὐτόχθονες, νὰ ἦναι κάτοικοι, πρὸ πέντε ἐτῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔχοντες ἐν αὐτῇ ἀκίνητα κτήματα· οἱ πολιτογραφούμενοι ἀπολαμβάνουσι τὸ δικαίωμα τοῦ Παραστάτη κατὰ τὸν παρ. ια. τοῦ Νόμου τῆς Ἐπιδαύρου.

ε. Ὅλοι οἱ Παραστάται νὰ συνέρχωνται περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου, ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις, καὶ νὰ ἐκλέγῃσιν πέντε μέλη καὶ μεταξύ των ἓνα Πρόεδρον καὶ ἓνα Ἀντιπρόεδρον διὰ νὰ συγκροτηθῇ τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα, νὰ ἐκλέγῃσιν δὲ προσέτι Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον καὶ δύο Γραμματεῖς τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος, εἶναι δ' ἀδιάφορον νὰ ἐκλέγῃσιν εἰς ταῦτα ἴσους ἐκ τῶν παλαιῶν, ὅσον ἐκ τῶν νέων Παραστατῶν, καὶ ἀκόμη ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀνδρας ὅμως ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει διαστελλομένους.

ς. Ἐὰν δὲν συμπέσῃ ὅλων τῶν Παραστατῶν ἡ σύγχρονος ἔλευσις, τῶν δύο τρίτων ἢ παρυσία εἶναι ἀρκετὴ εἰς τὰς ἐκλογὰς.

ζ. Αἱ ἐκλογαὶ νὰ γίνωνται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

η. Ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἄχρι τῆς κέ. Ἀπριλίου, τὸ νέον Βουλευτικὸν νὰ λαμβάνῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διατρεχούσης περιόδου, καὶ νὰ ἐνασχολοῦνται εἰς τὸν προ-

πορισμὸν τοῦ ὑποθετικοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐρχομένης περιόδου, καὶ τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, ἐν ταῦτοις ἡ Διοίκησις νὰ ἐνεργῇ, καὶ κατὰ τὴν κή. νὰ ἀρχίσῃ ἡ νέα περίοδος.

ι. Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει, ἄχρις ὅτου οἱ εἰρημένοι δύο Νόμοι ἐκδοθῶσιν.

ια. Ὁ Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐπιστατήσῃ ἐφ' ὅσον αὐτῷ ἀνήκει εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Νόμου, ὅστις δημοσιευθεὶς καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Ἐν Ἐρμιόνη τῆ 9. Νοεμβρίου 1863.
καὶ β. τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπασίᾳ τοῦ Προέδρου,
Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ἌΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματ. τῆς Ἐπιγραφ.
Μινίστρος τῶν Ἐξωτ. ὑποθέσ.

Θ. Νέ γ ρ η ς.

Ἡ Ἐθνικὴ Νομοθετικὴ δευτέρα
τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις,

Ἀναθεωρήσασα καὶ ἐπιδιορθώσασα τὸν παρόντα Νόμον,
Ἐψηφίσασα ταῦτα.

α. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐπιγράσειαν.

β. Απαρλλάκτως να αντικατασταθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων ὑπὸ Ἀριθ. 18'.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀστροὶ τῆς 15'. Ἀπριλ. αὐγῆ· καὶ γ'. τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικ. Συνελεύσεως

Π. ΜΑΤΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμ. τῆς Ἐθνικ. Συνελεύσεως

Θ. Νέγρης.

Ὁ Α'. Γραμ. τοῦ Βαλευτ.

Ἰω. Σκανδαλίδης.

Ἀριθ. 12 ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Ἐπειδὴ πρῶτον συμφέρον ἐκάστης πολιτείας εἶναι ἡ σοφὴ καὶ οὐβὴ δημόσιος οἰκονομία, μὴ πηγὴ τῆς ἀληθοῦς τῶν ἐθνῶν εὐδαιμονίας,

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς πρᾶξιν ἡ δημόσιος οἰκονομία, ἀναγκαῖον εἶναι τὴν σχηματισθῶσιν ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας τὰ εἰταχθῆ ἡ Διοίκησις, παριστανομένη ἀπὸ τοὺς πολιτικούς λειτουργούς τῆς,

Ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὁμοιόμορφου τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τῆν ἀλληλληχαν ὄλων τῶν διοικητικῶν κλάδων προέρχεται ἡ ἀληθὴς ἄρμονία, καὶ ἐκ ταύτης πάλιν ἡ ἰσομερὴς διανομὴ τῶν δημοσίων φόρων, καὶ ἡ ἀκριβοῦς τῆς Διοικήσεως ἐκτέλεσις, δεσμοὶ κυριώτατοι τῆς ἀδελφικῆς καὶ σφιγκτικῆς ἐνώσεως ὁλοκλήρη ἔθνος, καὶ μόνον μέσα, διὰ τῶν ὁποίων φθάνει τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν,

Τὸ Βαλευτικὸν ἐθεσπίσατο, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε ἴαδε.

α. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, τὸ ὅποιον εἰς τὸν παρόντα νόμον προστίθεται σχέδιον ὀργανισμοῦ.

β. Τὸ σχέδιον τοῦτο τὴν ἐφαρμοσθῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅσαι μέλλουσιν ἐφεξῆς τὴν ὀργανισθῶσιν.

γ. Ἐπειδὴ αἱ παρούσαι περιστάσεις δὲν συγχωροῦσιν ἀκριβοῦς ὀρίων προσδιορισμὸν ἐκάστης ἐπαρχίας, τὴν γένῃ ἀκολουθῶσ μερικὴν τοῦτῃ διάταξιν.

δ. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα τὴν γνωστοποιήσῃ εἰς

τους διορισθησόμενος ἐπάρχης τὴν ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς περιφέρειαν .

ἑ. Οἱ Μινίστροι, ἕκαστος κατὰ τὸ ἀνήκον αὐτῷ μέρος, νὰ ἐνεργήσωσι τὸν παρόντα Νόμον, ὁποῖος δημοσιευθεὶς, θέλει καταχωρισθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων .

Ἐν Κορίνθῳ τῆ 30, Ἀπριλίῳ, 1823 .

Ὁ Πρόεδρος

Λ. ΜΑΤΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ .

Ὁ Ἀρχιγραμ. τῆς Ἐπικρατ.
Μινίστρος τῶν Ἐξωτ. ὑποθέσ.

Θ. Νέγγης .

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

ἀ. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια διαιρεῖται εἰς ἐπαρχίας .

β. Αἱ ἐπαρχίαι ὑποδιαιροῦνται εἰς κωμοπόλεις καὶ χωριά .

γ. Ἐκάστη ἐπαρχία ἔχει

- 1 Ἐνα Ἐπαρχον .
- 2 Ἐνα Γενικὸν Γραμματέα .
- 3 Ἐνα Ἐπιστάτην τῶν προσόδων .
- 4 Ἐνα Ἐπιστάτην τῶν ἐξόδων .
- 5 Ἐνα Ἀστυνόμον .

Εἰς δὲ τὰς νήσους καὶ παραλίης ἐπαρχίας ὁ Ἀστυνόμος θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ Λιμεναρχῆ .

δ. Ἐκαστὸν χωρίον ἔχει Δημογέροντας ἀναλόγως μὲ τὴν ποσότητα τῶν οἰκογενειῶν . τὰ μὲν δηλ. μέχρι τῶν ἑκατῶν οἰκογενειῶν, ἓνα, τὰ δὲ μέχρι διακοσίων, δύο, τὰ δὲ μέχρι τριακοσίων, τρεῖς, καὶ τὰ μέχρι τετρακοσίων, τέσσαρας . Ὅσα δ' ἔχῃσι περισσοτέρας τῶν τετρακοσίων, νὰ μὴν ἐκλέγῃσι περισσότερον τῶν τεσσάρων .

ἑ. Ἐκάστη κωμόπολις, καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας νὰ ἔχῃ Δημογέροντας κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν .

ΠΕΡΙ ΕΠΑΡΧΩΝ .

ς. Ὁ Ἐπαρχος διορίζεται ἀμέσως παρὰ τῆς Διακήσεως . νὰ μὴν ᾖ καὶ ὁμοίως κάτοικος ἢ αὐτόχθων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, οὔτε νὰ διορίζονται ἐπαρχοὶ εἰς δύο ἐπαρχίας ἀμοιβαίως .

Α. 4

ζ. Ὁ Ἐπαρχος, παριστάνων τὴν Διοίκησιν, ἔχει τὴν πρόνοιαν τῆς ἐπαρχίας.

η. Αναφέρεται πρὸς τὴν Διοίκησιν διὰ τοῦ ὑπαρχοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων.

θ. Παρατηρεῖ ἀκριβῶς τὰς πράξεις τῶν ἐπιστάτων καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν.

ι. Ἐχει Ἐκτελεστικὴν δυνάμιν ἀνάλογον μὲ τὴν ἐκτασιν τῆς ἐπαρχίας, τῆς ὁποίας δυνάμει τὰ μὲν δέω τριτὰ διορίζονται ἀμέσως παρὰ τῆς Διοικήσεως μετ' ἐνὸς ἀρχηγοῦ, τὸ δὲ ἐν τρίτῳ δίδεται ἐκ τῶν κατοίκων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

ια. Ἐνεργεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν κριτηρίων διὰ τῆς ὑπ' αὐτὸν ἐκτελεστικῆς δυνάμει.

ιβ. Δίδει βοήθειαν διὰ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμει εἰς τοὺς Ἐπιστάτας, Δημογεροντίας, καὶ εἰς τὸν Ἀστυνόμον, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των.

ιγ. Ἐκτελεῖ διὰ τῶν Ἐπιστάτων καὶ Δημογερόντων μὲ τὴν ἀνήκουσαν ἀναλογίαν, τὰς περὶ στρατολογίας πρὸς αὐτὸν διαταγὰς τῆς Διοικήσεως. Τοὺς δὲ συναχθέντας στρατιώτας παραδίδει ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν τοῦ παρὰ τῆς Διοικήσεως διορισμένου ἀρχηγοῦ.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ,

ιδ. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς διορίζεται ἀμέσως παρὰ τῆς Διοικήσεως.

ιε. Διοικεῖ τὸ Γενικὸν Γραφεῖον.

ις. Προσυναγορεύει εἰς ὅσα δημόσια ἔγγραφα ἐπισημῶς ὑπογράφεται ὁ Ἐπαρχος.

ιζ. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπαρχοῦ ἐνεργεῖ τὰ χρεῖα αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ.

ιη. Οἱ Ἐπιστάται διορίζονται μεταξὺ τῶν τιμιωτέρων ἐπαρχιωτῶν διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, κατὰ τὸν ἀκόλουθον ῥόθρον.

1 Ἐκαστον χωρίον ἐκλέγει ἓνα ἐκλεκτὴν ἢ καὶ περισσοτέρας, καθὼς καὶ αἱ κομμοπόλεις καὶ ἡ πρωτεύουσα· ἡ δὲ ψήφος ἐκάστη τῶν ἐκλεκτῶν μετρεῖται μὲ τὴν ποσότητα τῶν οἰκογενειῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶναι ἐκλελεγμένος ὁ ἐκλεκτῆς.

2 Οἱ ἐκλεκταὶ οὗτοι συνέρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἐκλέγουσι τοὺς ἐπιστάτας.

3 Τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκλεκτῶν εἶναι ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς, διὰ τὰ ἔχει κύρος ἡ ἐκλογή.

ιβ. Ὁ Ἐπιστάτης τῶν προσόδων συναθροίζει τὰ εἰσδήματα τῆς ἐπαρχίας, καὶ κρατεῖ ἀκριβῆ λογαριασμοὺν.

κ. Δὲν δίδει τὴν παραμικρὰν χρηματικὴν ποσότητα ἀνευ λακτικῆ ἔγγραφου τοῦ ἐπαρχοῦ.

κα. Δίδει λογαριασμὸν κατὰ διμηνίαν διὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

κβ. Λαμβάνει διὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ τὰς διδομένας διαταγὰς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ ἀνταποκρίνεται μετ' αὐτοῦ.

κγ. Ὁ Ἐπιστάτης τῶν ἐξόδων προμηθεύει τὰ ἀναγκαῖα τῆς ἐπαρχίας, λαμβάνων τὰ ἐξόδα παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου τῶν προσόδων.

κδ. Κρατεῖ ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῶν, ὅσα λαμβάνει καὶ δίδει.

κε. Δίδει λογαριασμὸν κατὰ διμηνίαν διὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

κς. Λαμβάνει διὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ τὰς διδομένας διαταγὰς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ ἀνταποκρίνεται μετ' αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ.

κξ. Ὁ Ἀστυνόμος διορίζεται ἀμέσως παρὰ τῆς Διοικήσεως, ἥτις θέλει δώσει εἰς αὐτὸν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς.

κη. Λαμβάνει τὰς διδομένας διαταγὰς παρὰ τοῦ ὑπεργένη τῆς Ἀστυνομίας διὰ τοῦ Ἐπαρχῆ, καὶ ἀνταποκρίνεται μετ' αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΩΝ.

κβ. Οἱ Δημογέροντες ἐκλέγονται παρὰ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

1 Συνέρχονται οἱ κάτοικοι ἐκάστη χωρὶς, καὶ ἐκλέγουσιν ἓνα Δημογέροντα διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων· αἱ δὲ κωμοπόλεις καὶ ἡ πρωτεύουσα κατὰ τὸν παρ. ε.

2 Τὰ δύο τρίτα εἶναι ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς, διὰ νὰ ἔχη τὸ κύρος ἡ ἐκλογή.

3 Οἱ ἐκλεχθέντες Δημογέροντες λαμβάνουσιν ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν τῆς νομίμης ἐκλογῆς των.

λ. Οἱ Δημογέροντες ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσι τὰς παρὰ τοῦ Ἐπαρχῆ διδομένας διαταγὰς.

λα. Κρατοῦσιν ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῶν, ὅσα λαμβάνουσιν καὶ δίδουσιν.

λβ. Δίδουσιν λογαριασμὸν κατὰ μῆνα εἰς τοὺς ἐπιστάτας.

λγ. Οἱ αὐτοὶ ἐκτελοῦσι καὶ τὰ χρέη τῶν εἰρηνοποιῶν κριτῶν.

λδ. Ἐὰν ὁ Ἐπαρχος ἀποδειχθῆ παραβάτης τῶν χρεῶν τῆ, μετακαλεῖται παρὰ τῆς Διοικήσεως καὶ ποινεύεται.

λέ. Ἐὰν τις τῶν Ἐπιστάτων, ἢ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ἢ ὁ Ἀστυνόμος κατηγορηθῶσιν ἐπὶ παραβάσει τῶν χρεῶν τῆς, τότε ὁ Ἐπαρχος παύει αὐτοὺς τοῦ ὑπεργήματος, καὶ διορίζει προσωρινούς, ἀναφερόμενος πρὸς τὴν Διοίκησιν· οἱ δὲ προσωρινοὶ νὰ ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον μετὰ τῶν Δημογερόντων.

λς. Ἄν εἷς ἢ πλείονες τῶν Δημογερόντων κατηγορηθῶσιν ἐπὶ παραβάσει τῶν χρεῶν τῆς, ἢ δὲ κατηγορία φανῆ δεκτὴ ἴσσοι εἰς τὸν Ἐπαρχον, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐπιστάτας, ἐκπίπτουσι τοῦ ὑπεργήματος, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐκλέγονται ἄλλοι, κατὰ τὸν παρ. κβ'.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ἐπειδὴ ἡ νῆσος Κρήτη διὰ τὴν γεωγραφικὴν αὐτῆς θέσιν δὲν δύναται νὰ ἔχη λακτικὴν καὶ συνεχῆ ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Διοικήσεως, προσέτι καὶ διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, καὶ διὰ τὰς ἄλλας αὐτῆς περιστάσεις, ἡ Διοίκησις ἐπὶ τοῦ παρόντος διορίζει ἐκτὸς τῶν κατ' ἐπαρχίαν Ἐπαρχων, καὶ λοιπῶν, ὡς ἀνωτέρω, μίαν Τριμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἐντὸς τῆς ὁποίας προσδιορίζει τὸν Πρόεδρον, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐπέχει ἴσσοι γενικοῦ ἐπαρχῆ, καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν Διοίκησιν κατὰ τὸν παρ. η'. Τὰ δὲ ἀμοιβαῖα καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν κατὰ μέρος ἐπαρχων θέλουσι προσδιορισθῆ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Κορίνθῳ τῆ λ'. Ἀπριλίου τοῦ αὐκβ'.
καὶ Β'. τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΑΤΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματ. τῆς Ἐπιμετείας
Μινίστρος τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων
Θεόδωρος Νέγρης.

Ἄρθ. λή. Η' Ἐθνικῆ Νομοδοτικῆ Β'. τῶν Ἑλ-
τῶν πρακτι. λήνων Συνελεύσεις,
κῶν τῆς Συ-
νελεύσεως.

Ἀναθεωρήσασα, καὶ ἐπιδιορθώσασα τὸν παρόντα νόμον
Ἐψηφίσατο ἴαδε.

α. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν
ἐπικράτειαν.

β. Ἀπαβαλλάκτως ν' ἀντικατασταθῆ εἰς τὸν Κώ-
δικα τῶν Νόμων ὑπὸ ἀρ. 12.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀστρεὶ τῆ 15. Ἀπριλίου αἰκῆ.
καὶ Γ'. τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως
ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΤΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

(Ἐποιεῖται καὶ αἰλοπαὶ ὑπογραφαὶ ὡς καὶ εἰς τὸν Ὀργανικὸν Νόμον.)

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.
Θεόδωρος Νέγρης

BRITANNIAE
ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

THE

BRITANNIAE.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ

ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ.

— 0 —

1. Τὸ παρὸν τῆς Βρεταννίας Πολίτευμα, τὸ ὁποῖον εἶναι περὶωρισμένη τις, ἢ Συνταγματικὴ Μοναρχία, ἔλαβε τὰς πρώτας ἀρχάς τε πρὸ ἑξακοσίων ἤδη περίωσ ἐτῶν ἐπὶ Βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Α΄, ὅστις δέλων μὲν διὰ τὰ τυραννικά τε φρονήματα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρόδον τῆς Ἐθνικῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ μὴν ἔχων δύναμιν ἱκανὴν εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν θελήσιν τε, καὶ νικηθεὶς ἀκολούθως, ἠναγκάσθη εὐθύς νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τε τὸν περίφημον ἐκεῖνον Μ ἐ γ α ν Χ ά ρ τ η ν (Great charter), τὴν βάσιν τοῦ Ἀγγλικοῦ Πολιτεύματος.

Σ η μ. Ὁ Μέγας Χάρτης, εἰς τὸν ὅποιον οἱ Ἀγγλοὶ χρεωστοῦσι τὰ πρώτα θεμέλια τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐθνικῆς τῶν Μεγαλειότητος, καὶ τῆς εὐδαιμονίας, καὶ διὰ τὸν ὅποιον δικαίως οὔτοι ἐπαίρονται, ἔπαθε διαφόρους κατὰ διαφόρους καιροὺς μεταβολάς, καὶ ἐν τῇ μέσῃ πολλῶν ἐπαναστάσεων, καὶ διὰ πολλῶν αἱματοχυσίων στηριχθεὶς τελοσπάντων, ἔλαβε τὴν ὅποιαν ἔχει τὴν σημερινὴν σταθερὰν μορφήν. Ἡ πρώτη δὲ γέννησίς του ἀποδίδεται εἰς τὴν ἔωσιν τῶν Εὐγενῶν μετὰ τοῦ Λαοῦ, ὅτινες μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωσι τὸν ὄγκον, καὶ τὰς καταχρήσεις τῆς ἀπύλου Μοναρχικῆς ἐξουσίας ἠγγέρθησαν κατ' αὐτῆς, καὶ ἤρπαξαν τρώπον τινὰ βιαστικά ἀπὸ τὰς χεῖρας Ἰωάννου τοῦ Α΄. τὰ πολιτικά Δικαιώματα, καὶ τὴν ἐλευθερίαν των, τὰ ὁποῖα ἔπειτα ὁ Διάδοχός του Ἑβρίκος ὁ Γ΄ ἐπεκέρωσε καὶ ἐξέτεινε ἐπὶ πλέον.

Β΄.

8 . Το Πολίτευμα τούτο εἰμωρεῖ νὰ θεωρηθῆ ὑποδύω διακεκριμένα Κεφάλαια, ἐξ ὧν τὸ μὲν τὴν Νομοθετικὴν, τὸ δὲ τὴν Νομοτελεστικὴν Δύναμιν περιλαμβάνει· καὶ ἡ μὲν Νομοθετικὴ δύναμις ἀνήκει εἰς ὅλον τὸ Βουλευτικόν (Parliament), τοῦ ὁποῖοι συστατικὰ μέλη εἶναι : ὁ Βασιλεὺς (the King), οἱ Λόρδοι (the Lords) καὶ οἱ Κοινοὶ (the Commons). Ἡ δὲ Νομοτελεστικὴ εἶναι εἰς μόνον τὸν Βασιλέα ἀποταμιευμένη, καὶ ἐνεργεῖται διὰ τῶν διαφόρων αὐτοῦ Ὑπουργῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

3 . Ὁ Βασιλεὺς θεωρεῖται ὡς ἡ Ὑπεράτη Δύναμις ὅλης τῆς Ἀγγλικῆς Ἐπικρατείας, καὶ διαδέχεται κληρονομικῶς τὸν θρόνον, κατὰ τὰς τῶν Πρωτογεννήτων. Εἶναι δὲ ἀδιάφορον, ἂν τὸ Βασιλεῖον Πρόσωπον εἶναι Ἀρσενικόν, ἢ Θηλυκόν.

4 . Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἡλικίας νομίμω, ὅταν πατήσῃ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος· ἐν ὅσῳ δὲ εἶναι ἀνήλιξ, ἢ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐμπιστεύεται εἰς ἐπίτροπον (Regent), ἢ ἐπιτρόπισσαν, βοηθημένης ἀπὸ ἐν Συμβούλιον Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐνεργοῦντας ὡς ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς, μὲ κάποιας μόνον προπολογίας.

5 . Στεφόμενος ὁ Βασιλεὺς ὀρκίζεται, ἐνώπιον ὅλων τοῦ λαοῦ, ὅτι θέλει τὸν διοικῆσαι κατὰ τοὺς Νόμους, καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ Βασιλείου, καὶ κατὰ τὰ θεσπίσματα τοῦ Βουλευτικοῦ· ὅτι θέλει ἐνεργεῖ τοὺς Νόμους, καὶ τὴν Δικαιοσύνην φιλανθρωπῶς· καὶ ὅτι θέλει ἰσχυρῶς ἀκριβῶς τὰς θείας ἐντολάς, τὴν ἀληθῆ πίστιν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τὴν Διαμαρτυρημένην (protestante), ὁποῖαν ὁ Νόμος ἐσύστησε, ὀρκισκίαν.

6 . Ὁ Βασιλεὺς νομίζεται ὡς μὴ ὑποκείμενος εἰς ἁμαρτίαν (the King can do no wrong), ὅθεν τὸ πρόσωπόν τε εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον.

Σημ. Τὸ μὴ ὑποκείσθαι εἰς ἁμαρτίαν δὲν σημαίνει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν εἰμωρεῖ ν' ἁμαρτήσῃ, ἢ νὰ πράξῃ κακὸν καὶ ἢ ὅτι, ὡς ἐνόμιζον τινὲς εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους, καθεστὸς ἔσπου πράττει ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἔνομον καὶ δίκαιον· ἀλλὰ σημαίνει μόνον, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀνώτερος πάσης ἐξετάσεως τῶν Δικαστηρίων, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐνομίαν τὸ πρῶτον τευ λέγεται ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον.

7 . Ὁ Βασιλεὺς εἶναι Γενικώτατος Ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τὴν καὶ θάλασσαν Δυνάμεων, καὶ ἔχει μόνος τὴν δύναμιν νὰ συνάξῃ στρατεύματα (στρατολογῆ), νὰ παρασκευάσῃ στόλον, καὶ νὰ διορίσῃ τοὺς διαφόρους ἄξιωματικούς Ἀρχηγούς των.

8 . Ἐχει τὸ δικαίωμα νὰ κηρύτῃ πόλεμον, νὰ κλείῃ εἰρήνην, νὰ κάμῃ συμμαχίαν, καὶ νὰ στέλλῃ ἢ δεχεται Πρόσβεις, Προξένους, καὶ λοιποὺς Πράκτορας.

9 . Ονομάζει ὅλους τοὺς Πολιτικούς Ὑπουργούς, Λειτουργούς, καὶ Ἀξιωματικούς.

10 . Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ Βουλευτικόν· καὶ αὐτὸς, ἀφοῦ συνέλθῃ, ἀνοίγει τὴν εἴσοδον εἰς τὰς ἐργασίας τε.

Σημ. α. Ἡ Σύγκλησις τοῦ Βουλευτικοῦ γίνεταί κατὰ τὴν ἐξῆς τῶν τρόπων : Ὁ Βασιλεὺς πέμπει Προσταγὴν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν Λόρδον Ἀρχιγραμματέα (Πρόεδρον τοῦ ἄνω Βουλευτηρίου), ἕστις ἀφοῦ τὴν λάβῃ ἐκδίδει ἐθδὸς ἐγκύκλιον, φέροντα τὴν μεγάλην Σφραγίδα τῆς Ἀγγλίας πρὸς τοὺς Ἐπαρχοὺς (Sherifs), καὶ τοὺς ἀναγγέλει δι' αὐτῶν νὰ λάβωσι τὴν ἀναγκαίαν φροντίδα τοῦ νὰ γενῶσιν εἰς τὰς Ἐπαρχίας των αἱ ἐκλογαί, ὡς εἶναι διωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Νόμου. Οἱ δὲ Ἐπαρχοὶ ἐσωμένους τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν περιλαβὴν τῶν Ἐγκυκλίων πέμπουσι τὰς παραγγελίας των εἰς τὰς κατὰ πόλεις, καὶ Κοινωπείας Ἀρχοντας (Magistrates), διὰ νὰ ἐνεργήσωσι καὶ αὐτοὶ αὐτὰς τὰς ἐκλογὰς ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν. Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἡ Βασιλικὴ Διαταγὴ πρὸς τὸν Λόρδον Ἀρχιγραμματέα πρέπει νὰ ἐκ-

δοθῆ τοῦλάχιστον τεσσαράκοντα ἡμέρας πρὶν τῆς Συναθροίσσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

Σ η μ β'. "Όταν τὸ Βουλευτικὸν Συνέλεθῃ, διὰ ν' ἀρχίσῃ τὰς ἰργασίας του, πρέπει ὁ Βασιλεὺς ἢ νὰ παρήσιασθῆ εἰς αὐτὸ αὐτοπρόσωπος, φέρων ἕλα τὰ βασιλικὰ παράσημα, ἢ, ἐάνασθενῆ, ἢ ἀπὸ κριμίας ἄλλην αἰτίαν ἐμποδίζεταί, νὰ διορίσῃ Ἐπιτρόπους του, οἵτινες ἄς ἀπὸ μέρος του παρήσιασζόμενοι ἀποφείλουσι λόγον τινα, δι' οὗ ἐκτίθεται ἐνώπιον τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ δωοβάλλεται εἰς τὴν σκέψιν αὐτοῦ ἢ κατάστασις τῶν Δημοσίων Πραγμάτων, Ἐσωτερικῶν τε καὶ Ἐξωτερικῶν. Ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως, εἴτε αὐτοπρόσωπος, εἴτε ἀντιπρόσωπος, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία εἰς τὴν πρώτην Συνέλευσιν τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐπειδὴ δίδει ζωὴν εἰς ἀμφότερα τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, καὶ βάλλει αὐτὰ εἰς κίνησιν καὶ ἐνέργειαν.

11. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ Δικαίωμα τοῦ νὰ διαλύῃ, καὶ ἀναβάλλῃ τὸ Βουλευτικόν.

Σ η μ α. Ἡ μὲν Διάλυσις (Dissolution) γίνεταί, ὅταν τὸ Βουλευτικὸν παύῃ νὰ ὑπάρχῃ ἐπιτελῶς καὶ ἢ Ἐπιτροπὴ ἢ διδμημένη εἰς τὰ μέλη ἀπὸ τοὺς συσταίνοντας ἢ ἐκλέγοντας αὐτὰ λαμβάνει τέλος, γενομένης δὲ νέας Συνελεύσεως τοῦ Βουλευτικοῦ τὰ μέλη αὐτοῦ ἐκ νέου πάλιν πρέπει νὰ ἐκλεχθῶσιν — Ἡ δὲ Ἀναβολὴ (εἰς τὸ Ἀγγλικὸν λέγεται Prorogation, ἀλλ' ἢ λέξις αὕτη σημαίνει ἄλλως καὶ παρέκτασιν) συμβαίνει, ὅταν εἰς διωρισμένον παρὰ τοῦ Βασιλέως χρόνον ἢ ὑπαρξίς τοῦ Βουλευτικοῦ ἀπλῶς διακλύπτεται, καὶ αἱ ἰργασίαι τῶν Ἀντιπροσώπων ἀκαιωροῦνται· παρατηρητέον δὲ, ὅτι δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τὸν Βασιλέα ν' ἀποτέμῃ ἢ νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἀπαξ διορισθεῖσαν Προθεσίαν, ἐκτὸς μόνον εἰς περιστάσεις ἀποστασίας, ἢ κινδύνου μεγάλου ἐξωτερικῆς ἐχθρῶν ἐισβολῆς· καὶ εἰς ἀμφότερας ταύτας τὰς περιστάσεις πρέπει τὰ δοθῆ δεκατεσσάρων ἡμερῶν προειδοποιήσις.

Σ η μ β'. "Όταν τὸ Βουλευτικὸν διαλυθῆ, ἢ ἀναβληθῆ, παύει μὲν νὰ ὑπάρχῃ, ἄς εἰρηται, ἀλλ' οἱ Νόμοι ἐξακολουθοῦν μολοντοῦτο νὰ ἔχωσιν ἰσχύν, καὶ ὁ Βασιλεὺς μένει ἐπιφορισμένος μὲ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

12. Ἐχει τὴν δύναμιν ν' ἀρνήται ἢ ἀντιτείνῃ εἰς ὅλα τὰ προβαλλόμενα, καὶ εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ Βουλευ-

τικοῦ, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχωσιν κανὲν κύρος, ἐὰν αὐτὸς δὲν τὰς ἐγκρίνῃ.

13. Εἰς τὸν Βασιλέα ἀνήκει τὸ νὰ προβάλλῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Βουλευτικοῦ, ἕσα ἂν ἤθελε στοχασθῆ ἀναγκαία νὰ ληφθῶσι μέτρα.

14. Ὁ πρῶτος τῶν καθηκόντων τοῦ Βασιλέως κλάδος εἶναι ἡ Διανομὴ, καὶ ἐπιτέλεισι τῆς Δικαιοσύνης· ὅθεν οἱ Κριταὶ ὅλων τῶν Δικαστηρίων διορίζονται ἀπὸ τοῦ Βασιλέα, ἢ μᾶλλον ἀντικαθιστῶσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

15. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἴμιωρὸς ὅλων τῶν ἀδικημάτων, καὶ ἔχει μόνος τὸ δικαίωμα τοῦ συγχωρεῖν, καὶ ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἀποφάσεων.

Σ η μ. "Όλα τὰ ἀδικήματα ἐπιτίθενται, ὅτι ἐγγίζου κατευθεῖαν τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ὅθεν καὶ αἱ κατηγορίαι κατὰ τῶν ἀδικούντων γίνονται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς τὰ Δικαστήρια.

16. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν Τιμῶν, καὶ ὁ Δοτὴρ ὅλων τῶν Τίτλων· αὐτὸς χειροτονεῖ τοὺς Πατρικίους τοῦ Βασιλείου, καὶ μοιράζει τοὺς βαθμοὺς εἰς τοὺς εὐγενεῖς τῆς κατωτέρας κλάσεως.

17. Αὐτὸς εἶναι ὁ Προστάτης τοῦ Ἐμπορίου, καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κανονίξῃ τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ μέτρα, νὰ νομισματοκοπῆ, καὶ νὰ δίδῃ ἐλεύθερον ἀπέρασμα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Νόμισμα.

18. Ὁ Βασιλεὺς Τελοσπάντων εἶναι ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὀνομάζων τοὺς Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους· καὶ αὐτὸς μόνος δύναται νὰ συγκαλῆ εἰς Συνέλευσιν τὸν Κλήρον, ἢ ν' ἀναβάλλῃ καὶ διαλύῃ τὴν Συνέλευσιν τῆ.

Σ η μ. Ἡ Συνέλευσις τοῦ Κλήρου σχηματίζεται κατὰ τὸν Τύπον τοῦ Βουλευτικοῦ· καὶ αἱ μὲν Ἐπίσκοποι συγκαλοῦσι τὸ ἄνω Βουλευτήριον, εἰ δὲ ἀπεσταλμένοι ἐκ τῶν διαφόρων Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐνερίων συσταίνουσι τὸ κάτω Βουλευτήριον.

Ἡ συγκατάνευσις τοῦ Βασιλέως εἶναι ὡσαύτως ἀναγκαία εἰς τὸ
να ἔχωσι κύρον αἱ πράξεις, ἣ οἱ κανόνες ἀμφοτέρων τούτων τῶν
κληρικῶν, ὅπως εἰπείν, Βουλευτηρίων.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

19. Αἱ ἐκτεθεῖσαι ὑψηλαὶ καὶ μεγάλαι Δυνάμεις
τοῦ Βασιλέως, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν πρώτην ὄψιν ἤθελαν
φανῆ, ὅτι τῶν κατασταίνων ἀπόλυτον Μονάρχην, εἶ-
ναι θαυμασίως ἀντισταθμισμέναι καὶ περιορισμέναι ὡς
ἐκ τῶν ἐφεξῆς γίνεται ὀφλόν.

20. Ὁ Βασιλεὺς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν ἔ-
νεκα τῶν χρηματικῶν πόνων, τοὺς ὁποῖους τοῦτο προμη-
θεύει, καὶ χωρὶς τῶν ὁποῖων ὁ Βασιλεὺς ποτὲ δὲν εἰμ-
πορεῖ μῆτε στόλον νὰ παρασκευάσῃ, μῆτε στρατεύμα-
τα νὰ κρατήσῃ, μῆτε τοὺς μισθοὺς τῶν Ἀξιωματικῶν
νὰ πληρώσῃ.

Σ η μ. Ἡ Βασιλικὴ ἐξουσία, στερημένη τοῦ δικαιώματος
ἢ τῆς δυνάμεως τοῦ φορολογεῖν, ὁμοιάζει (καθὼς λέγει ὁ De
Lolme-Constit. of England Σελ. 43) μὲ μεγαλοφυῆς καὶ ὀγ-
κῶδες Σῶμα, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἑαυτοῦ δὲν εἰμπορεῖ νὰ κινηθῇ,
ἢ, κάλλιον, μὲ πλοῖον ἐντελῶς παρεσκευασμένον, ἀπὸ τὸ ὁ-
ποῖον ὅμως τὸ Βουλευτικὸν κατ' ἀρέσκειαν εἰμπορεῖ νὰ τραβῆ-
σῃ διὰ τὰ νερά — ἤτοι διὰ τὰ χρηματικὰ μέσα — ἀφίεν αὐτὸ
ἀκίνητον ἐπὶ τῆς ἄμμου, καὶ πάλιν νὰ τὸ κάμῃ πλευστικόν,
παρέχον τὴν ἀναγκαίαν χρηματικὴν βοήθειαν.

21. Τὸ Βουλευτικὸν ἀληθινὰ διορίζει πρόσδοτον τινὰ
εἰς τὸν Βασιλέα διὰ βίον, ἀλλ' αὐτὴ μόλις ἐξαρκεῖ διὰ
τὰς οἰκιακὰς χρεῖας τῆ, καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀ-
ξίας τῆ καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ πρέπει ν' ἀνακαινίζεται ἀπὸ
τὸ Βουλευτικὸν εἰς τὴν ἀρχὴν πάσης βασιλείας, εἶναι
εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τοῦ Σώματος νὰ τὴν ἀρνηθῇ, ἔως

ὅτι ὅλαι αἱ καταχρήσεις ἤθελαν θεοραπευθῆ. Οὗτω
δὲ τὸ Πολίτευμα εἰμπορεῖ ν' ἀναχθῇ πάλιν εἰς τὰς πρώ-
τας ἀρχὰς τῆ, καὶ ὅλαι αἱ καταχρήσεις τῶν προνομίων
νὰ περιερισθῶσιν.

22. Ὁ Βασιλεὺς ποτὲ δὲν εἰμπορεῖ νὰ βασιλεύσῃ
ἄνευ τοῦ Βουλευτικοῦ, τοῦ ὁποῖου αἱ Συνελεύσεις δὲν
πρέπει νὰ διαλείψωσι τρία ὀλόκληρα ἔτη.

23. Ὁ Βασιλεὺς δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν
συνήθη κυβένησιν τῆς Δικαιοσύνης ἢ Δικαιοδοσίαν,
μῆτε ν' ἀρνηθῇ τὴν συναίνεσίν τῆ εἰς τὴν καταδίωξιν
καὶ τιμωρίαν τῶν ἐγκληματιῶν· αὐτὸς δύναται μὲν νὰ
συγχωρήσῃ ἀδικήματα, ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀπαλλά-
ξῃ τὸν ἀδικήσαντα ἀπὸ τὴν χρεωστουμένην εἰς τὸ ἀδικη-
θὲν μέρος ἀντάμειψιν, καὶ ἱκανοποιήσιν.

24. Ὁ Βασιλεὺς δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀλλάξῃ τὸ ἀρχέτυ-
πον τοῦ Νομίσματος, μῆτε ὡς πρὸς τὸν σταθμὸν, μῆτε
ὡς πρὸς τὴν ποιότητα.

25. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ στρατολογήσῃ ἄνευ τῆς συναί-
νέσεως τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ μολονότι μία μετρία Στά-
σιμος Στρατιωτικῆς Δύναμεις διατηρεῖται μὲ τὴν θέλη-
σιν τῆ, τὰ ἔξοδα τῆς διατηρήσεώς τῆς ὅμως ἀναθεω-
ροῦνται ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν κατὰ πᾶν ἔτος.

26. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὡς Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας
θεωρούμενος, δὲν ἔχει μολοντούτο τὴν δύναμιν τοῦ νὰ
μεταβάλλῃ τὴν καθεστῶσαν Θρησκείαν, μῆτε νὰ συν-
τάξῃ Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. Οὗτοι δὲ γίνονται
ἀπὸ μόνην τὴν Συνέλευσιν τῶν Κληρικῶν μὲ τὴν Συναί-
νεσίν τῆ.

27. Τελοσπάντων μολονότι ὁ Βασιλεὺς ὡς ἀναμάζ-
τητος νομιζόμενος δὲν ὑπόκειται εἰς εὐθύνην, οἱ ὕπαρ-
γοί τῆ ὅμως μένουν ἐγγυηταὶ δι' ὅλα ὅσα ἢ Διοικήσεις
λαμβάνει μέτρα, καὶ ἐγκαλοῦνται οὗτοι ἀπὸ τὸ Κοι-
νοβουλευτικὸν ἐνώπιον τοῦ Βουλευτηρίου τῶν Λόβων διὰ

των είδος κακοῦ φροσίματος, ἢ ἀμαρτήματός των περι
τὴν κυβέρνησιν τῶν Δημοσίων πραγμάτων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΤΤΙΚΟΥ.

28. Συστατικά τοῦ Βουλευτικῆς μέρη εἶναι, ὡς εἴ-
ρηται, ἐκτὸς τοῦ Βασιλέως, οἱ Λόρδοι, καὶ οἱ Κοινοί.
Ἐξ ὧν οἱ μὲν πρῶτοι συναθροϊζόμενοι ἀποτελοῦσιν ὅμοῦ
μὲ τὸν Βασιλέα τὸ Ἄνω, ἢ τὸ Βουλευτήριον τῶν Λόρδων
(house of Lords). οἱ δὲ Δεύτεροι, τὸ Κάτω, ἦτοι τὸ
Κοινοβουλευτήριον (house of Commons).

29. Τὸ Ἄνω Βουλευτήριον συγκροτεῖται ἀπὸ τοῦς
Κοσμικοῦς Λόρδους ἢ Πατρικίους (Peers) τῆς Ἀγγλίας,
καὶ τοῦς Πνευματικοῦς δηλ. δύο Ἀρχιεπισκόπους τῶν
τοῦ Καντερβερύου, καὶ τοῦ Ἰόρκ, καὶ εἰκοσιτέσσαρας
Ἐπισκόπους. Εἰς ταῦτας, ἀφ' ὧν ἡ Ἀγγλία ἠνώθη μὲ
τὴν Σκωτίαν καὶ Ἰρλανδίαν, ἐπροστέθησαν δεκαεξὶ Ἐ-
πίτροποι ἐκ τοῦ Συστήματος τῶν Πατρικίων τοῦ Πρώτου
Βασιλεῖς, καὶ εἰκοσιοκτὼ ἐκ τοῦ δευτέρου, οἵτινες παρι-
στάνησι τὴν εὐγένειαν ἀμφοτέρων τῶν Βασιλείων.

Σ η μ. Οἱ Λόρδοι, ἢ οἱ Πατρικιοί, ὅσοι συνεδριάζουσιν εἰς
τὸ ἄνω Βουλευτήριον, εἶναι ἀμετακίνητοι ἐφ' ὄρου ζωῆς, καὶ
τοὺς διαδέχονται κληρονομικῶς οἱ Πρωτότοκοι υἱοὶ των.

30. Τὸ Κοινοβουλευτήριον συνίσταται ἀπὸ τοῦς Πα-
ραστάτας Α'. τῶν Ἐπαρχιῶν ἢ Κομητειῶν (Counties),
ἐκάστη τῶν ὁποίων στέλλει ἀνὰ δύο. Β'. τῶν Πρωτευ-
σῶν ἢ ἀρχικῶν πόλεων τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῶν Κομο-
πόλεων, ἐξ ὧν ἄλλη μὲν στέλλει ἀνὰ δύο, ἄλλη δὲ
ἀνὰ ἓνα, καὶ τὸ Λονδίνον μόνον ὀκτῶ. καὶ Γ'. τῶν δύο
Πανδιδοκτηρίων, Ὁξφόρδ, καὶ Κανταβεργίας, ἕκα-

στον τῶν ὁποίων στέλλει ἀνὰ δύο. Ὅλοι δὲ ὁμοῦ ἀπο-
τελοῦσι 513 μέλη, εἰς τὰ ὅποια, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς
ἐνώσεως, ἐπροστέθησαν ἐκ μὲν τῆς Σκωτίας 45, ἐκ
δὲ τῆς Ἰρλανδίας 100.

31. Οἱ Παραστάται αὗτοι ἢ Ἀντιπρόσωποι ἐκλέ-
γονται ἀπὸ τοῦς Κτηματικοῦς, ἔχοντας δηλ. ιδιόκτητον
Γῆν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐτησίως λαμβάνησι πρόσδοτον τινά.
τὸ δὲ κύριον τῶν ἐκλογῶν κρίνεται ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον,
εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει τὸ ἐκλεγμένον μέλος.

Σ η μ. α. Αἱ ἀπαιτούμεναι ιδιότητες ἐνὸς Ἀντιπροσώπου,
ἢ μέλους τοῦ Κοινοβουλευτηρίου εἶναι, τὸ νὰ ἐγεννήθῃ ἐντὸς τοῦ
Βρετανικοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἔχη, ὡπότεν παριστάνῃ μίαν
ἐπαρχίαν, ἀπόλαυσιν κτηματικὴν 600 Λιτρῶν Στερλίλων κατ'
ἔτος· καὶ 300, ὡπότεν παριστάνῃ πόλιν, ἢ Κομπολίον.

Σ η μ. β. Αἱ ἀπαιτούμεναι ιδιότητες ἐνὸς Ἐκλογέως εἰς μί-
αν ἐπαρχίαν εἶναι, τὸ νὰ ἔχη ἐν αὐτῇ Γῆν ιδιόκτητην, ἢ θεν
ἀπολαμβάνῃ 40 Σελγιῶν, ἦτοι δύο Λιτρῶν Στερλ. πρόσ-
δοτον κατ' ἔτος· τῶν δὲ Ἐκλογέων τῶν πόλεων, καὶ Κομποπό-
λεων τὸ νὰ εἶναι ἐλεύθεροι Πολῖται, καὶ Κάτοικοι αὐτῶν.

Σ η μ. γ. Οἱ Ἐκλεγόμενοι, μολοντε ἐκλέγονται χωριστῶς
δὲν παριστάνουσιν ἕμωσ καὶ χωριστὰ τὴν ἐπαρχίαν μόνον, ἢ
τὴν πόλιν, ἢ θεν ἕκαστος στέλλεται (καθὼς τοῦτε συμβαίνει μὲ
τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν διαφόρων φρατριῶν — Cantons — τῆς
Ἐλβετικῆς Συμμαχικῆς Πολιτείας), ἀλλὰ ἔλου τὸ Σῆμα τοῦ
ἔθνους, καὶ βουλευονται περὶ τῶν Συμπερὸντων ἐλευκέρου τοῦ
ἔθνους.

32. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἄνω Βουλευτηρίου καλεῖται Ἀρ-
χιγραμματεὺς (Chancellor), καὶ ἐκλέγεται ἀπὸ τὸν
Βασιλέα· ὁ δὲ τοῦ Κοινοβουλευτηρίου λέγεται Ῥήτωρ
(Speaker), καὶ ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Βουλευτηρίου
μὲ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Βασιλέως· δὲν εἰμπορῆ δὲ μήτε
νὰ Δημηγορῆ, μήτε νὰ διδῆ τὴν γνώμην τῆ, μήτε νὰ
Ψηφοφορῆ.

33. Τὰ δύο ὁμοῦ Βουλευτήρια, ἢ τὸ Βουλευτικὸν
ἐγγένει, ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κατασκευάζῃ, νὰ ἐπικυ-
ρόνῃ, νὰ ἀκυρόνῃ, νὰ τροπολογῆ, καὶ ἐρμηνεύῃ τοὺς
B, 2

Νόμῳ περὶ παντοίων πραγμάτων· οἷον, Πολιτικῶν, Ἑγκληματικῶν, Στρατιωτικῶν, Θαλασσιῶν κ. τ. λ.

Σ η μ. Ἡ Σεμελιᾶδης τοῦ Ἀγγλικοῦ Πολιτεύματος ἀρχή, ὅθεν ἐξαρτῶνται ὅσαι αἱ ἄλλαι, εἶναι, ὅτι ἡ Δύναμις τοῦ Νομοθετεῖν ἐν γένει ἀνήκει εἰς μόνον τὸ Βουλευτικόν, ἐν ᾧ εἰς τὰς ἄλλας τῆς Εὐρώπης Ἐπικρατείας, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον, ἡ Σέλησις ἐνὸς ἀτόμου, τοῦ Ἡγεμόνος, ἐπέχει τὸ πῶς νόμου, τουτέστι ἔχει ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ Νομοθετεῖν, καὶ ἐκτελεῖν ἐν ταυτῇ τοὺς Νόμους.

34. Ἐκαστον τῶν Βουλευτηρίων ἔχει τὸ ἀρνητικὸν εἰς τὰ Θεσπίσματα τοῦ ἐτέρου

35. Ὅλα τὰ προβλήματα ἀποβλέποντα τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, καὶ τοῦ Ἑθνὸς τὴν κατάστασιν εἰμποροῦν ἀπὸ ἕκαστον τῶν δύο Βουλευτηρίων νὰ προέλθωσιν ἀδιαφόρως, ἐκτὸς μόνον, τῶν περὶ χρηματικῶν πόρων ἢ περὶ τῶν φόρων ἐν γένει, καὶ περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν, τὰ ὅποια πρέπει νὰ λάβωσι τὴν ἀρχὴν των, καὶ ν' ἀποφασισθῶσιν εἰς τὸ Κοινοβουλευτήριον, καὶ δὲν εἰμποροῦν νὰ μεταβληθῶσι καὶ ἂν ἤθελαν ἀπορρίφθῃ ἀπὸ τοὺς Λόρδους.

Σ η μ. Ὁ Διορισμὸς τῶν φόρων, καὶ ἡ προμήθεσις τῶν εἰς τὰς κοινὰς χρείας ἀπαιτουμένων χρημάτων εἶναι τὸ παλαιὸν προνόμιον, καὶ ἀποκλειστικὸν Δικαίωμα τοῦ Κοινοβουλευτηρίου. Οἱ Λόρδοι περὶ τούτων δὲν εἰμποροῦν νὰ βουλευθῶσιν, εἰ μὴ ἀφοῦ τοὺς παρησιασθῇ ἐκείθεν προβούλευμα, εἰς τὸ ὅποιον ὅμως δὲν τοὺς εἶναι συγχωρημένον νὰ κάμωσι καμμίαν μεταβολὴν· χρεωστοῦν δὲ μόνον ἢ νὰ τὸ δεχθῶσιν ἀπλῶς, ἢ νὰ τ' ἀποβάλλωσιν. Ὁ λόγος, ὅστις δικαιοῦναι τὸ ἀπύλτον τοῦτο προνόμιον τοῦ Κοινοβουλευτηρίου εἶναι, ὅτι ὅσαι αἱ χρηματικαὶ βοήθειαι λαμβάνονται ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Ἑθνὸς, καὶ διὰ τοῦτο μόνον οἱ Ἀντιπρῶτοι τοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ τὸ φερολογῶσιν.

36. Πᾶσα ὑπόθεσις πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ διαφιλονεικηθῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ Βουλευτήριον, ὅπου ἔλαβε τὴν ἀρχὴν τῆς, καὶ μολοντί ἀπεφασίσθη αὐτόθι, δὲν εἰμ-

πορεῖ νὰ τὴν ἀποδεχθῇ τὸ ἄλλο, ἐκτὸς μόνου ἐὰν ζητηθῇ καμμία Συννετευξις.

37. Προβούλευμα ἀποβεβλημένον μὲν ἀπὸ τὸ ἐν Βουλευτήριον, ἢ παραδεκτὸν καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἀποδοκιμασμένον δὲ ἀπὸ τὸν Βασιλέα, εἶναι διόλου ἄκυρον.

38. Ὁ Τρόπος τοῦ κατασκευάζειν Νόμους εἶναι σχεδὸν ὁ αὐτὸς εἰς ἀμφότερα τὰ Βουλευτήρια. Ἡ ψῆφος τῶν πλειοτέρων ἀποφασίζει τὸ πᾶν· αἱ δὲ ψῆφοι δίδονται δημοσίως, ἀνοικτὰ, καὶ ὑψηλῇ τῇ φωνῇ· ὅχι δὲ μερικῶς, οὐδὲ διὰ κλήρη.

39. Οἱ Κριταὶ τῶν Δικαστηρίων, καὶ οἱ Ἐπιστάται τοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀρχιεραγματείας (Court of Chancery) εἶναι προσδεκτοὶ εἰς τὸ Ἄνω Βουλευτήριον, διὰ νὰ δίδωσι τὴν γνώμην των ἐπάνω εἰς ὑποθέσεις Νομοθετικὰς.

40. Πᾶς Πατρίκιος εἰμπορεῖ, δι' ἀδείας τοῦ Βασιλέως, νὰ δίδῃ τὴν ἐπιτροπήν τε εἰς ἄλλον Πατρίκιον, διὰ νὰ ψηφοφορῇ εἰς ἀπηνσίαν αὐτοῦ.

41. Ὅλα τὰ συμβαίνοντα κακὰ, αἱ Καταχρήσεις, Καταδυναστεΐαι, καὶ ὅσα ἐν γένει ὑπερπηθῶσι τὸν συνήθη τῶν Νόμων δρόμον, προσέτι δὲ καὶ αἱ Στρατεΐαι αὐτῶν εἶναι λαντικείμενα τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἐνδελεχοῦς ἐξετάσεως τοῦ Βουλευτικοῦ, αὐτοῦ τοῦ Ἱσπερτάτη καὶ Ἀνεκκλήτη Κριτηρίου.

42. Τὸ Βουλευτικὸν εἰμπορεῖ νὰ κανονίζῃ, ἢ νὰ μεταρρυθμίξῃ τὴν διαδοχὴν τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνοῦ, νὰ μεταβάλλῃ, καὶ διορίξῃ τὴν Τροικεῖαν τοῦ Ἰόση, ν' ἀλλάξῃ καὶ δημιουργῇ ἐκ νέου τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα, καὶ συντόμως εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἰόση μεγάλη Δύναμις ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸ ὡς παρακαταθήκη, χρεωστεῖ νὰ ρυθμίξῃ ὅσας τε τὰς πράξεις κατὰ τοὺς νόμους τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ν' ἀφορᾷ πάντοτε εἰς προαγωγὴν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας,

43. Διὰ τὰ προκαταληφθῶσι δὲ τὰ κακὰ, τὰ ὅποια εἰμποροῦν νὰ προέλθωσιν, ἐὰν ἡ τοιαύτη δύναμις ἐμπιστεύετο εἰς χεῖρας ἀνίκανος, ἢ ἀνεπιτηδεύς, εἶναι διωρισμένον νὰ μὴ συνεδριάξωσι, μήτε νὰ ψηφοφορῶσιν εἰς ἀμφοτέρω τὰ Βουλευτήρια ἄνθρωποι ἔχοντες ἡλικίαν ὀλιγωτέραν τοῦ εἰκοσιενὸς ἔτους, καὶ οἱ τοιοῦτοι πρέπει νὰ εἶναι ἔξοχοι τῶν ἄλλων κατὰ τὴν χρηστότητα, δύναμιν, καὶ κατὰ τὰς γνώσεις.

44. Διὰ τὰ προκαταληφθῶσιν οἱ Νεωτερισμοὶ περὶ τὴν Ὀρθοκείαν, καὶ περὶ τὴν Διοίκησιν, εἶναι διωρισμένον, κανεὶς νὰ μὴ ψηφοφορῇ ἢ συνεδριάξῃ εἰς ἕκαστον τῶν Βουλευτηρίων χωρὶς νὰ δώσῃ πρότερον, ἔμπροσθεν τοῦ Βουλευτηρίου, τὸν ὄρκον τῆς πίστεως, καὶ τῆς εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Διοίκησιν ἀφοσιώσεως.

45. Τελοσπάντων διὰ τὰ προκαταληφθῶσιν οἱ κίνδυνοι, οἱ ὅποιοι εἰμποροῦν νὰ προέλθωσιν ἀπὸ ἐξωτερικῶν Συνδέσμων ἢ σχέσεων, εἶναι διωρισμένον: κανεὶς ξένος γεννημένος ἐκτὸς τοῦ Βρετανικοῦ κράτους, καὶ ἂν εἶναι πολιτογραφημένος, νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ γενῇ μέλος κανενὸς τῶν δύο Βουλευτηρίων.

46. Πᾶς Λόρδος ἢ Πατριάρχης χειροτονημένος ἀπὸ τὸν Βασιλέα, καὶ πᾶς Παραστάτης ἐκκληλεγμένος διὰ νὰ συνεδριάξῃ εἰς τὸ Κοινοβουλευτήριον, εἰμποροῦν νὰ κηρυχθῶσιν ἀνίκανοι, ἢ ἀνάξιοι δι' αἰτίαν ἐγκλήματος, ὅ,τις ἤθελε προσαφθῇ εἰς αὐτοὺς ἀποδεδειγμένως.

47. Κανὲν μέλος δὲν εἰμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ἢ ἐπιπληχθῇ ἐκτὸς τοῦ Βουλευτικοῦ, διὰ τοὺς ὅποιους ἐπιφέρει λόγους, καὶ διὰ τὸν ὅποιον ἐμεταχειρίζεσθαι πρέπει ἐντὸς αὐτοῦ.

48. Ἡ ἐπίθεσις ἢ γινομένη εἰς κανὲν μέλος τοῦ Βουλευτικοῦ, ἢ εἰς τοὺς ὑπηρέτας τῆς, θεωρεῖται ὡς ὕβρις μεγάλη εἰς αὐτὸ τὸ Βουλευτικόν, καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖται αὐστηρά.

49. Τὰ μέλη τοῦ Βουλευτικοῦ δὲν ἐγκαλοῦνται διὰ ὑποθέσεις πολιτικὰς, ἐν ὅσῳ διαρκοῦσιν αἱ Συνεδριάσεις αὐτοῦ.

50. Κανεὶς Λόρδος δὲν φυλακίζεται διὰ ἔγκλημα πολιτικόν (civil).

51. Κανὲν μέλος τοῦ Κοινοβουλευτηρίου δὲν φυλακίζεται εἰς διάστημα ἑβδομήκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν διάλυσιν ἢ ἀναβολὴν τοῦ Βουλευτικοῦ, μήτε εἰς τὸ διάστημα τῶν ἑβδομήκοντα ἡμερῶν, αἱ ὅποια προηγούνται τῆς πρώτης ἐναρξέως τῶν Βουλευτικῶν Συνελεύσεων.

52. Ἐὰν τὸ Βουλευτικόν ὀλοκλήρῳ διαλυθῇ, ἀναβληθῇ, ἢ μάλιστα κανὲν ἐκ τῶν Βουλευτηρίων ἀναβληθῇ πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, τὰ μέλη εἴτε Λόρδοι, εἴτε κοινοὶ, εἰμποροῦν νὰ κατηγορηθῶσι, καὶ νὰ στερηθῶσι τῶν κτημάτων των, ἀμέσως μετὰ τὴν διάλυσιν ἢ ἀναβολὴν.

Σημ. Τὰ προνόμια ταῦτα δὲν ἔχουσι κύρος, ὅταν εἶναι λόγος περὶ ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων, ἢ καθάπερ τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας ὅποιουδήποτε ἀνθρώπου.

53. Τὰ ἐμπορευόμενα μέλη τοῦ Βουλευτικοῦ εἰμποροῦν νὰ κατηγορηθῶσι, καὶ ἐν ᾧ διαρκοῦν αἱ Συνεδριάσεις τῶν Βουλευτηρίων, δι' ὅλα τὰ χρέη (ὀφλήματα) φθάνοντα μέχρι τῶν ἑκατῶν Λιτρῶν Στερλίγγων καὶ ἐὰν δὲν πληρώσωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν, καταδικάζονται ὡς χρεωκόποι. Ὅσαύτως εἰμποροῦν νὰ κατηγορηθῶσι καὶ ὅσοι εἶναι κατευθείαν ὀφειλέται τοῦ Βασιλέως.

54. Ὅστις δημοσιεύει ὑβριστικὰ καὶ στασιωτικὰ βιβλία δὲν ἀπολαμβάνει τὰ προνόμια (τὴν Προστασίαν) τοῦ Βουλευτικοῦ.

55. Τὸ Ἄνω Βουλευτήριον κρίνει ὅχι μόνον τοὺς πρακτορας ἢ Ὑπηργούς τοῦ Βασιλέως, ἐγκαλημένους διὰ τοῦ Κοινοβουλευτηρίου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδια αὐτοῦ μέλη.

διὰ πᾶν εἶδος ἀδικήματος, καὶ τὰ μέλη προσέτι τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ διὰ μεγάλας κακουργίας.

56. Τὸ Κοινοβουλευτικὸν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάξῃ ἐπιτροπὰς διωρισμένας νὰ κάμνωσιν ἐξετάσεις ἐπάνω εἰς διάφορα κεφάλαια τῆς Δημοσίου Κυβερνήσεως (Administration).

57. Εἰς ἴνας περιστάσεις δύναται τοῦτο νὰ φυλακίσῃ, καὶ νὰ διορίξῃ ζημίας ἢ ποινὰς· αἱ ποινὰὶ δὲ, τὰς ὁποίας εἴμπορεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ ἰδιὰ τῶν μέλη, εἶναι ἢ ἀνάκλησις εἰς τὴν εὐταξίαν, ἢ εἰς χρήματα ζημίων, ἢ φυλάκισις, καὶ ἢ ἀποκλεισις.

58. Τὰ μέλη τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ δὲν εἴμποροῦν νὰ λείψωσιν (ἀναχωρήσωσιν) ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου (Ρήτορος), καὶ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ.

59. Εἶναι συνήθεια κανὲν μέλος νὰ μὴν ὀμιλῇ πλέον παρὰ μίαν φοράν τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

60. Δύω λογῶν πράξεις ἢ προβουλεύματα (bills) παρρησιάζονται καὶ διαφιλονεικοῦνται εἰς τὸ Βουλευτικόν. Α'. Προβουλεύματα μερικὰ. Β'. Προβουλεύματα κοινὰ, ἢ ὅσα τὴν ἐπικρατίαν αὐτὴν ἀφορῶσιν.

61. Τὸ μερικὸν προβούλευμα (πράξις, Σχέδιον Νόμου) εἰσφέρεται δι' ἀναφορᾶς παρρησιασμένης ἀπὸ κανέν μέλος τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ· καὶ ἂν εἶναι δεκτὸν, ἢ ἀναφορὰ ἀναπέμπεται εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, ἢ ὁποία κάμνει τὰς ἀναγκαίαι ἐρεῦνας καὶ σκέψεις περὶ αὐτῆς, καὶ κατὰ ταύτας ἐπομένως τὸ προβούλευμα ἢ ἐγκρίνεται, ἢ ἀποδοκιμάζεται ἀπὸ ὅλον τὸ Βουλευτικόν.

62. Τὸ κοινὸν προβούλευμα παρρησιάζεται ἄνευ ἀναφορᾶς ὑπότινος μέλους τοῦ Βουλευτικοῦ· ἀναγινώσκειται δὲ δις κατεπανάληψιν· μετὰ δὲ ἐκάστην ἀνάγνωσιν ὁ Πρόεδρος παρρησιάζει ἐπιτροπὴν ἵνα τῆς πρῆξῃ, καὶ συμβουλευτῇ τὸ Βουλευτικόν ἔὰν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ.

63. Τὸ Βουλευτικόν εἴμπορεῖ ν' ἀπορρίψῃ τὸ προ-

βούλευμα, ἢ τὴν πρῆξιν εἰς πᾶσαν ἀνάγνωσιν, καὶ τότε δὲν πρέπει νὰ ξαναπαρρησιασθῇ ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ Συνεδρίασις τοῦ Βουλευτικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν, ἢ πρῆξις πέμπεται εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, ἢ ὁποία συγκροτεῖται συνήθως ἀπὸ τῶν μελῶν, καὶ ὅταν εἶναι λόγος περὶ σημαντικῶν πραγμάτων, ἢ ἐπιτροπὴ σχηματίζεται ἀπὸ ὅλον τὸ Βουλευτικόν.

Σ η μ. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ Πρόεδρος ἀρνεῖ τὴν καθέραν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἄλλο μέλος ὀνομάζεται Πρόεδρος· τελειωθείσης δὲ τῆς ἐξετάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὅλα τὰ ἐγγραφα δέονται ἐπὶ τῆς τραπέζης, ὁ Πρόεδρος ἀναλαμβάνει τὸν τόπον του, καὶ τὸ Βουλευτικόν ἔτιν συσκέπτεται περὶ τοῦ προβουλεύματος, μεταβαῖνον ἀπὸ "Ἄρθρον εἰς Ἄρθρον" ἐπομένως ἀναγινώσκειται καὶ τρίτην φοράν τὸ προβούλευμα, καὶ πολλάκις γίνονται καὶ νέα μεταβολαὶ εἰς αὐτὸ. Τότε δὲ ὁ Ρήτορ κρατῶν εἰς χεῖρας τὸ προβούλευμα, καὶ δείχνον αὐτὸ εἰς τὸ Βουλευτικόν, ἐρωτᾷ ἂν εἶναι δεκτὸν, καὶ εἰ μὲν εἶναι δεκτὸν, τὸ Βουλευτικόν διατάττει ἐν ἑκ τῶν μελῶν του νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸ ἄνω Βουλευτικόν· τὸ δὲ μέλος τοῦτο συνοδευμένον ἀπὸ πολλοὺς τῶν Συνέδρων του τὸ παρρησιάζει εἰς τὸ ἄνω Βουλευτικόν, ὁ Πρόεδρος τοῦ ὁποίου καταβαῖνον ἀπὸ τὸν θρόνον του τὸ λαμβάνει εἰς χεῖρας.

64. Τὸ προβούλευμα ἐξετάζεται καὶ εἰς τὸ ἄνω Βουλευτικόν καθ' ἕνα τρόπον καὶ εἰς τὸ Κοινοβουλευτικόν· καὶ ἔὰν μὲν εἶναι δεκτὸν ἀπλῶς, οἱ Λέργοι γνωστοποιοῦν μόνον τὴν συναίνεσίν των εἰς τοὺς κοινοὺς διὰ δύο ἐπιστολῶν τῆς Ἀρχιγραμματείας, ἢ διὰ δύο Κριτῶν· ἔὰν δὲ ἔλαβε προσθαφαιρέσεις, ἀναπέμπεται εἰς τὸ Κοινοβουλευτικόν διὰ νὰ ἐπικυρωθῶσιν αἱ προσθαφαιρέσεις.

65. Ἐὰν τὸ Κοινοβουλευτικόν δὲν ἐγκρίνῃ τὰς προσθαφαιρέσεις, συνήθως διορίζεται μία Συνέντευξις τῶν μελῶν ὀνομασμένων ἀμοιβαίως ἀπὸ τὰ δύο Βουλευτικὰ, τὰ ὁποία ὡςπιτωπλεῖστον ἐξομαλίσῃσι τὰς δυσκολίας.

ἢ ἰδία μέθοδος ἀπαραλλάκτως φυλάττεται, εἰάν τὸ πρόβλημα ἔλαβε τὴν ἀρχὴν τῆ εἰς τὸ ἄνω Βουλευτήριον.

66. Ὅταν τὰ δύο Βουλευτήρια συμφωνήσωσι καὶ συγκατατεθῶσιν εἰς τὸ προτεθὲν προβούλευμα, τότε δὲν μένει ἄλλο πρὸς τὴν τελείαν ἐπικύρωσίν τῆ, παρὰ ἢ Συγκατάνευσις τοῦ Βασιλέως, καὶ ταύτης δοθείσης τὸ προβούλευμα λαμβάνει μορφήν Νόμου.

Σ η μ. α. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς συναινῇ εἰς Δημόσιον τι προβούλευμα, τότε ὁ Γραμματεὺς λέγει εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν: ὁ Βασιλεὺς τὸ θέλει (le Roy le veut). ὅταν δὲ τὸ προβούλευμα εἶναι μερικόν, λέγει ὁ αὐτός: ὡς γερῆ ὡς ἐπιθυμεῖται (soit fait comme il est désiré). ὁπότε τὸ προβούλευμα εἶναι περὶ χρηματικῶν προμηθειῶν, λέγει: ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστεῖ τοὺς καλοκράθουστου ὀνηκίους, δέχεται τὴν εὐνοϊάν των, καὶ οὕτω τὸ θέλει. (le roy remercie ses loyaux sujets, accepte leurs bēnēvolence, et aussi le veut) — Ὅταν δὲ τελοσπάντων ὁ Βασιλεὺς δὲν εὐρίσκη εὐλογον νὰ συναινῇ εἰς τὸ προβούλευμα, τότε ὁ Γραμματεὺς λέγει: ὁ Βασιλεὺς θέλει στοχασθῆ (le roy n'avisera), τὸ ὁποῖον εἶναι τρόπος ἐπιτήδειος νὰ δείξη τὴν ἀρνήσιν του.

Σ η μ. β. Εἶναι παράξενον; ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν θελήσιν του εἰς τὸ Βουλευτικόν, μεταχειρίζεται τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἀλλ' ἡ Συνήθεια αὕτη ἐμεινεν, ὡς φαίνεται, λείψανον μοναδικῶν τῶν ἀρχαίων μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κατακτητοῦ γουαζέ-τὰς ὀνομάσθη, ὁ τῶν Νορμανδῶν Ἀρχηγός, ἔκαμεν, εἰσαγαλὼν σιμὰ καὶ ἄλλων πολλῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ἐπὶ τοῦ καιροῦ του ὀμιλουμένης Γαλλικῆς γλώσσης.

67. Ὅταν εἶναι λόγος περὶ τινος πράξεως Συγχωρήσεως, τότε ὁ Βασιλεὺς πρῶτος τὴν ὑπογράφει, καὶ δὲν ἀναγινώσκεται εἰμη ἅπαξ εἰς ἕκαστον Βουλευτήριον, χωρὶς νὰ γενῆ καμμία μεταβολή.

68. Τὸ Βουλευτικόν, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται εἰς τὴν ἀναγόρευσιν ἀνήλικος Βασιλέως, πρέπει νὰ διαρκῆ ἵεῖα ἔτη, ἐκτὸς μόνου εἰάν ὁ Βασιλεὺς ἤθελε φθάσει

πρὶν ταύτης τῆς προθεσμίας εἰς νόμιμον ἡλικίαν, ἢ εἰάν τὸ Βουλευτικόν ἤθελε διαλυθῆ ἀπὸ τὸν ἐπιτροπὸν τοῦ Βασιλέως, μὲ εἶδισιν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ δὲ ἐν καιρῷ τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως ὑπάρχον Βουλευτικόν θέλει ἐξακολοθήσει τὰς Συνελεύσεις τῆ μηνῆς ἐξ, ἐκτὸς εἰάν διαλυθῆ ἀπὸ τὸν νέον Βασιλέα.

69. Ἐὰν εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως τὸ Βουλευτικόν ἤθελεν εὐθετῆ ἀναβεβλημένον, θέλει συνέλθει εὐθύς, καὶ θέλει ἐξακολοθήσει τὰς συνελεύσεις τῆ διὰ ἐξ μηνῆς, ἐκτὸς μόνου ἂν συμβῆ διάλυσις.

70. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει Βουλευτικόν, τὸ τελευταῖον Βουλευτικόν θέλει συνέλθει εὐθύς εἰς Οὐεστμίνστερον (Westminster).

71. Ἡ Συνεδρίασις (Session) τῶν Βουλευτηρίων δὲν εἰμπορεῖ νὰ διακοπῆ εἰς διάστημα πλεόν τῶν τριῶν ἐτῶν.

72. Ἡ Διάρκεια παντὸς Βουλευτικοῦ θέλει εἶσθαι ἐπταετῆς μετρημένη ἀπὸ τὴν διὰ τῶν ἐγκυκλίων διορισθεῖσαν πρὸς ἐναεξιν τῶν Συνελεύσεων ἡμέραν· ἐκτὸς εἰάν τὸ Βουλευτικόν ἤθελε διαλυθῆ πρὶν ταύτης τῆς ἐποχῆς ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

Σ η μ. Ἡ παράτασις τῆς διάρκειας τοῦ Βουλευτικοῦ ἀπὸ τὰ τρία εἰς τὰ ἐπτὰ ἔτη θεσπίσθη κατὰ τὸ 1716 ἔτος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α', καὶ τὸ θεσπισμα τοῦτο ἀνομάσθη ἔκτοτε, the septennial bill.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΠΟΤΡΙΩΝ.

73. Διάφοροι Ὑπηργοὶ καὶ Ἀξιωματικοὶ εἶναι διορισμένοι νὰ ἐνεργοῦν τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, καὶ τὰς

ἀποφάσεις τοῦ Βασιλέως. Οὗτοι, ἀφοῦ κάμην τὸν ἀπαιτούμενον ὄριον, γίνονται εὐθὺς μερικοὶ Σύμβουλοι, ἐν ὧσ' αὖτ' ὁ Βασιλεὺς, ὅστις τοὺς ἐκλέγει, καὶ κατὰ τὴν ἀρέσκειάν τε εἰμπορεῖ νὰ τοὺς ἀλλάξῃ.

74. Τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς ἐπικρατείας, ἦτοι τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἦτον ἄλλοτε διηρημένον εἰς δύο κλάδους, ἐξ ἧν ὁ μὲν περιελάμβανε τὰς μεσημβρινὰς, ὁ δὲ τὰς ἀρκτικὰς ὑποθέσεις τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' ἡ διαίρεσις αὕτη ἐπαυσε προσπολλοῦ. Ὅθεν ἤδη εἶναι εἰς μόνον Ἐπιτελεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐγγένει, καὶ εἰς ἄλλος τῶν ἐσωτερικῶν· ἐκτὸς δὲ τούτων εἶναι καὶ τρίτος ἄλλος καλούμενος Ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Πολέμου καὶ τῶν Ἀποικικῶν.

75. Τὸ λεγόμενον Αὐλικὸν Συμβούλιον, (Cabinet Council) εἶναι ἑταιρεία τις τοῦ μερικοῦ Συμβουλίου, συνισταμένη ἀπὸ ἐπιλέκτων ἀριθμῶν Ἐπιτελεῶν καὶ Ἐυγενῶν, ἐχόντων προτεγήματα ἑαυτῶν, καὶ προσκολλημένων εἰς τὰ φρονήματα τῆς Αὐλῆς.

Σημ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τούτου χρεωστῆ νὰ προβάλλῃ ἕλας τὰς εἰς τὸ Γραφεῖον (Council-board) ἐνεργουμένας ὑποθέσεις, καὶ νὰ ἀναφέρει εἰς τὸν Βασιλέα, ὅταν δὲν εἶναι παρὼν, ἕλας τὰς γενομένας αὐτῶν διαφιδουκίσεις καὶ τὰς πράξεις. Τὸ ἔπιτελεῖον τοῦτο εἶναι μὲν ἐνδοξὸν καθυπερβολῆν, ἀλλὰ καὶ δυσκολότατον ἐνταυτῷ, ἐξ αἰτίας τοῦ τόσοσ' ἀπλήθους τῶν παρεμπιπτευσῶν ὑποθέσεων τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν Ἰνδιῶν, αἱ ὁποῖαι ἕλας πρέπει νὰ συντομεύωνται, καὶ μὲ τὴν μεγίστην ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀντικείμενα ἐφαρμογῆν νὰ ἐκθέτῃται ἀπὸ ἑνα ἐπιτελεῖον Πρόεδρον.

76. Ὁ Μερικὸς Σφραγιδοφόρος δίνει τὴν βασιλικὴν σφραγιδα εἰς ὅλα ὅσα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὑπογράφονται ἐγγραφα, διὰ νὰ σφραγισθῶσιν ἐπομένως μὲ τὴν μεγάλην σφραγιδα· ὁ τοιοῦτος ὑπ' αἰκείται εἰς εὐθύνην, εἰάν τις ἐβλεπε μεταχειρισθῆ τὴν μερικὴν σφραγι-

δα εἰς πᾶν ὅ,τι εἶναι ἐναντίον τῶν καθεστῶτων Νόμων.

77. Ὁ Λόρδος Ἀρχιγραμματεὺς, ἦτοι ὁ Πρόεδρος τοῦ ἄνω Βαλευτηρίου, περιλαμβάνεται καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἐπιτελεῶν, καὶ εἶναι, ἐκτὸς τούτου, καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα χρεῖα ἐπιφορτισμένος· οἶον, τὸ νὰ ἐπιστατῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Ἀρχιγραμματείας· νὰ διορίξῃ ὅλας τοὺς εἰρηνοποιούς Κριτὰς· νὰ ἐφορεύῃ εἰς ὅλα τὰ Νοσοκομεία, καὶ Γυμνάσια κτισμένα ἀπὸ τὸν Βασιλέα· νὰ εἶναι ὁ Πάτρων ὅλων τῶν ὑποτρόφων τοῦ Βασιλέως, ἐχόντων σιτηρέσιον 20 Λίβρ. Στέρλ. κατ' ἔτος· καὶ Τελωσπάντων ὁ Γενικὸς Φροντιστὴς ὅλων τῶν νηπιῶν, ἰδιωτῶν, καὶ Σεληνιαζομένων, καὶ ἐπιστάτης ὅλων τῶν ἀγαθοποιῶν κακαταστημάτων τοῦ Βασιλέως. Δι' αὐτὰ δὲ ὅλα τὰ ὑψηλὰ ὑπεργήματα νομίζεται ὡς ὁ μεγαλύτερος Ἀξιωματικὸς μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων τοῦ Βασιλέως, καὶ προηγείται ὅλων τῶν Κοσμικῶν Λόρδων.

78. Τὸ Ἀξίωμα τοῦ μεγάλου Θησαυροφύλακος, ἢ τοῦ Ἀρχιταμίου, εἶναι πρότινος καιροῦ ἐμπιστευόμενον εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, συνισταμένην ἀπὸ πέντε μέλη, καλούμενα Λόρδοι τοῦ Θησαυροφυλακίου· ἀλλ' ὁ πρῶτος τῆς ἐπιτροπῆς ὑποτίθεται, ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν, τὴν ὁποῖαν ἀπελάμβανε πρότερον ὁ μέγας οὗτος Ἀξιωματικὸς (ὅτε δηλ. ἦτον μοναδικός)· ἔχει δὲ τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ὅλων τῶν προσόδων τοῦ Βασιλέως φυλαττομένων εἰς τὸ Θησαυροφυλάκιον, καθὼς καὶ τῶν ἐνοικίων τῶν μισθωμένων χωριῶν, ἐπαύλων, κτηρίων κ. τ. λ. ὅλη τοῦ Βασιλικοῦ κράτους· καὶ τέλος τῶν Τελωνείων, καὶ δασμῶν, λαμβανομένων εἰς τοὺς διάφορος λιμένας τοῦ Βασιλέως.

79. Τὸ Ἀξίωμα τοῦ Μεγάλου Ναυάρχου εἶναι καὶ τοῦτο ἤδη παραχωρημένον εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ Βρετανικοῦ Ναυτικοῦ θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν λαμπροτέρων, καὶ σημαντικωτέρων.

Σ η μ. Ἡ Ἀγγλικὴ Ναυαρχία ἀποτελεῖ ἐν Συμβούλιον, τὸ ὅποιον ἔχει μόνον διορίζει, ἀλλὰ καὶ τιμωρεῖ τὰ ἐγκλήματα τῶν Ναυτικῶν, καὶ εἰς ἕλας τὰς διαδικασίας του εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ αὐτὴν τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν· ὅλαι δὲ αἱ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου κρίσεις, εἰς τὰ θαλάσσια πράγματα, ἐκτελοῦνται ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν, ἀμέσως ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τοῦτο προερχομένην. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ναυαρχίας διεθετεῖ ὅλην τὴν Ναυτικὴν δύναμιν τοῦ Βασιλεῖος, καὶ ὀνομάζει ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς της, ἢ ὀνομασθέντας τοὺς ἐπικυρόνει, ὥστε ἡ περιφέρειά του ἐκτείνεται παράπυλον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ.

80. Ἡ Δικαστικὴ Δύναμις ἐνεργεῖται ἐν γένει ἀπὸ Δώδεκα, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὀνομασμένης Δικαστᾶς, ἀπὸ τοὺς Εἰρηνοποιούς, καὶ Ὀρκωτοὺς Κριτᾶς. Οἱ δώδεκα Δικασταὶ εἶναι μοιρασμένοι ἀνά ἑξάσaras εἰς τὰ ἑξία Δικαστήρια, τὰ εὐρισκόμενα ἐν Λονδίῳ, ἧτοι τὸ Δικαστήριον τοῦ Βασιλέως, τὸ τῶν Κοινῶν Διαδικασιῶν, καὶ τὸ τῶν Προσίδων. Παρὰ ταῦτα εἶναι καὶ ἐν ἄλλο Δικαστήριον, τὸ ὅποῖον λέγεται τῆς Ἀρχιγραμματείας, ἐπειδὴ καὶ προϊσταται εἰς αὐτὸ ὁ Λόρδος Ἀρχιγραμματεὺς, ἧτοι ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀνω Βαλευτηρίου.

Σ η μ. Οἱ Δώδεκα Δικασταὶ ἐν καιρῷ τῶν ἐπαρχικῶν Συνόδων (Assises), αἱ ὅποιαι γίνονται δις κατ' ἔτος, ἐξέρχονται ἐκ Λονδίνου, καὶ ὑπάγουσιν ἀνά δύο εἰς ἐκάστην τῶν ἐξ περιφερειῶν, εἰς ἕλας ἡ Ἀγγλία εἶναι διηρημένη, διὰ νὰ κρίνωσι ὡς ἐπιτροπῆ τοῦ Βασιλέως ἕλας τὰς παρῆσιαζομένης αὐτῆς ἐπιποθέσεις, τῶσον Πολιτικᾶς (civiles), καθὼς καὶ ἐγκληματικᾶς—Ἡ διάρκεια αὐτῶν εἰς τὸ Δικαστικὸν Βῆμα ἄλλοτε μὲν ἦεν ἀπροσδιόριστος, κατ' ἀρίσκειαν τοῦ Βασιλέως (durante bene placito), τᾶρα δὲ εἶναι διωρισμένη εἰς ἕσον καιρὸν ἧθελαν πολιτευθῆ καλῶς, καὶ δὲν ἧθελαν κάμει καμμίαν κατάχρησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των (quamdiu se bene gesserint). Μολο-

ὅτι δὲ διορίζονται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, δὲν εἰμποροῦν μολευτοῦτο νὰ μετακινήθωσι παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅποταν κατηγορηθῶσιν ἐνόμιον τοῦ Βουλευτικῶ (τὸ ὅποιον θεωρεῖται ὡς τὸ ἕψιστον καὶ ἀνέκκλητον Δικαστήριον), καὶ εὐρεθῶσιν ὑπεύθυνοι, τότε μόνον ἐκπίπτουσι τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ διορίζονται ἄλλοι ἀντ' αὐτῶν.

81. Τὸ Δικαστήριον τῆς Ἀρχιγραμματείας (court of chancery) ἰάτεται πρῶτον εἰς τὴν ἀξίαν, καὶ εἶναι διωρισμένον νὰ ὑποστηρίξη τοὺς ὑπηκόους ἐναντίον ἀπατωῶν, παραβάσεων τῆς ἐμπιστωσύνης, καὶ ἄλλων καταδυναστεϊῶν· προστέτι δὲ νὰ συγκενρᾷ, καὶ νὰ μετριάξη τὰς ἀυστηρότητας τοῦ Νόμου· ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κάβεται εἰς αὐτὸ ὡς μόνος Δικαστῆς, εἰς δὲ τὴν ἀπυσίαν τὴ εἶναι ὁ Φύλαξ τῶν Ἀρχείων, καὶ ἄλλοι Συνεπιστάται.

82. Τὸ Δικαστήριον τοῦ Βασιλέως (Kings Bench) — Οὕτω καλούμενον, ἡ διότι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας συνεδρίαζε κα' ποτε, καὶ ἤδη ἐτι ὑποτίθεται, ὅτι συνεδριάξει, εἰς αὐτὸ αὐτοπροσώπως, ἡ διότι ὅλαι αἱ ὑποθέσεις αἱ προσδιοριζόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀγράφου Νόμου *) μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ὑπηκόων τὴ ἐξετάζονται αὐτόθι, ἐκτος μόνον τοιούτων ὑποθέ-

*) Ἀγράφος ἡ κοινὸς Νόμος (unwritten or common Law) ὀνομάζεται, ἔχει διότι διεδόθη ἐκ παραδόσεως ἀπὸ γενεᾶν εἰς γενεᾶν, ἀλλὰ διότι δὲν εἶναι θεμελιωμένος εἰς καμμίαν γνωστὴν ἔγγραφον πρᾶξιν τῆς Νομοθεσίας· λαμβάνει δὲ οὕτως τὴν δύναμιν του ἐξ ἀμνημονεῦτον συνηθείας, καὶ, κατὰ τὸ πλείστον μέρος, πηγάζει ἀπὸ πράξεις τοῦ Βουλευτικῶ ὑψηρομένης εἰς τοὺς χρόνους, κατόπιον τῶν ὅποιων ἀμέσως συνέθη ἡ κατὰκτησις τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ Γουλιέλμου, τοῦ Ἀρχηγῶ τῶν Νορμανδῶν, καὶ τῶν ὅποιων πράξεων τὰ πρωτότυπα ἐχάθησαν— Τὰ κυριώτερα ἀτιμείμενα τοῦ Ἀγράφου Νόμου εἶναι οἱ κανόνες περὶ Διαδοχῆς, αἱ διάφοροι μέθοδοι τῆς βεβαίωσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν, καὶ τὰ διάφορα εἶδη τῆς ἐπικυρώσεως τῶν συμφωνιῶν· καθ' ἕλας δὲ τᾶν τᾶς τὰς περιστάσεις ὁ Ἀγράφος Νόμος διαφέρει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀπὸ τῶν Πολιτικῶν (civil)· οὕτω π. χ. κατὰ τὸν Ἀγράφον Νόμον ἡ ἰδιότης τῆ τοῦ Πατρὸς μεταβαίνει εἰς τὸν πρ-

σεων, ὅσαι ἀνήκτι κυρίως εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν Προσόδων — ἔχει δυνάμιν ἀναχαριστικὴν ἀναφορικῶς πρὸς ὅλα τὰ κατώτερα Δικαστήρια, τοὺς Δικαστὰς αὐτῶν, καὶ τοὺς Εἰρηνοποιούς Κριτὰς. Προΐστανται δὲ ἐν αὐτῷ τέσσαρες Δικασταί, ὁ πρῶτος τῶν ὁποίων καλεῖται ὁ Ἀρχιδικαστὴς (chief justice) τῆς Ἀγγλίας, ὄνομα ὅπερ ἐκφράζει τὴν μεγάλην ἐκτασιν τῆς δικαιοδοτικῆς δυνάμεώς τε καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον.

83. Εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν Κοινῶν Διαδικασιῶν (Court of common-pleas) ἀναφέρονται ὅλαι αἱ ἀμφισβητήσιμοι Δίκαι, καὶ αἱ διαπορούμεναι πολιτικαὶ πράξεις μεταξὺ αὐτῶν· αὐτοὶ προσέτι θεωροῦνται αἱ ζημίαι, καὶ διορθοῦνται αἱ ἀντικαταστάσεις τῶν ζημιῶν, ἢ ἀποζημιώσεις. Τέσσαρες δὲ καὶ εἰς τοῦτο τὸ Δικαστήριον προΐστανται Δικασταί, οἱ ὁποῖοι ὅλοι πρέπει νὰ εἶναι ἐξ ἐπαγγελματός Δικαιολόγοι ἢ Συνήγοροι.

Σ η μ. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο θεωρεῖ ὅχι μόνον πρωτοπαρρησιόστους, ἀλλὰ καὶ ἐκλήτους τῶν κατιέτερων τοπικῶν Δικαστηρίων ὑποθέσεις· τοῦ ἴδιου δὲ τούτου αἱ κρίσεις ἐκκαλεῖνται ἐπομένως εἰς τὸ Βασίλειον, ὡς τὸ ἀνώτερον Δικαστήριον, καὶ αἱ ἐκκλησίαι του εἶναι γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα writs of error.

84. Τὸ Δικαστήριον τῶν προσόδων (Court of exchequer) ἐπιστήθη καταρχὰς διὰ νὰ ἐπιμελήται τῶν Βασιλικῶν προσόδων, καὶ ἔχει τὴν δυνάμιν νὰ κρίνῃ κατὰ τοὺς Νόμους, καὶ τὴν Δικαιοσύνην (equity)· καὶ ὅταν μὲν αἱ διαδικασίαι γίνονται κατὰ νόμον, τέσσαρα ὑποκείμενα ἐνεργοῦσιν ὡς Δικασταί, γνωρίζόμενα ὑπὸ τὸν τίτλον Βαρώνιοι, ἐπειδὴ καταρχὰς μόνον Βαρώνιοι ἐσυγχωροῦντο νὰ κρίνωσιν εἰς τοῦτο τὸ Δικασ-

σώτερον ὕψος, ἀποκλειομένων ὅλων τῶν ἄλλων ἀδελφῶν καὶ ἀδελφίδων, ἐν ᾧ κατὰ τὸν Πολιτικόν, ὅλα τὰ τέκνα μοιράζονται ἐπίσης τὴν πατρικὴν κληρονομίαν.

στήριον· ὅταν δὲ γίνονται κατὰ Δικαιοσύνην, ἢ ἐπιείκειαν, ὁ Λέξδος Θεσαυροφύλαξ, καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῶν προσόδων προΐστανται, βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς βαρώνους. Ὅλαι αἱ ὑποθέσεις αἱ ἀποδλέπησαι τοῦ Θεσαυροῦ τοῦ Βασιλέως, τὰς προσόδους, τὰ τελώμεια, καὶ ζημίας ἐξετάζονται καὶ προσδιορίζονται αὐτοὶ.

Σ η μ. α. Ἡ Δύναμις ἐκείνη, τὴν ἴποιαν ἔχουσιν οἱ Δικασταὶ εἰς τὸ νὰ μετρίψωσι, καὶ συγκρατοῦσι τοὺς ἀγράφους νόμους, ὑποβάλλοτες ἐαυτοὺς μόνον εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ τῆς συνειδήσεως, λέγεται, κατὰ τοὺς Ἀγγλικούς Νομικούς, δύναμις τοῦ κρίνειν κατὰ δικαιοσύνην ἢ ἐπιείκειαν (power of judging according to equity). Παρατηρητέον δὲ, ὅτι οἱ Δικασταί, οἱ ἔχοντες ταύτην τὴν δυνάμιν, δὲν ἔχουσιν ἑμᾶς καὶ τὴν ἀδειαν νὰ μεταβάλλωσι διόλου τοὺς ἀγράφους Νόμους, ἀλλὰ χρεωστοῦσιν, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου νὰ εὑρίσκωσι τοιαύτας θεραπείας, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ τὸ Κοινὸν Καλόν.

Σ η μ. β. Τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα Δικαστήρια ἐκτὸς τοῦ τῆς Ἀρχιγραμματείας εἶναι σχεδὸν μὲ τὰς αὐτὰς δυνάμεις περιβεβλημένα. Ἀκολουθοῦσι τὴν αὐτὴν Δικαστικὴν Μέθοδον καὶ κρίνουσιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς Νόμους· ἐκεῖνο δὲ ὅπου φαίνεται, ὅτι κάμνει διαφορὰν εἰς τὰ καθήκοντά των ἄλλων σκοπῶν δὲν ἔχει, εἰμὴ τὴν διάταξιν τῶν διαφόρων ὑποθέσεων· οὕτω π. χ. τὸ μὲν Δικαστήριον τοῦ Βασιλέως, ἐκτὸς τῶν ἐγκληματικῶν, εἶναι ἐπιφορτισμένον βικαιτέρως, καὶ μὲ ὅλας τὰς προσωπικὰς πολιτικὰς (civiles) ὑποθέσεις. Τὸ δὲ τῶν κοινῶν Διαδικασιῶν καταγίνεται εἰς τὰς πολιτικὰς πραγματικὰς ὑποθέσεις· τὸ δὲ τῶν Προσόδων τελωσάντων ἀποφασίζει τὰ τῶν ὑποθνήτων (χρεωφειλετῶν) ἢ πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς τὴν Διοίκησιν χρέη.

85. Διὰ νὰ ἐνεργῶνται οἱ Νόμοι δραστηρίως ὁ Βασιλεὺς καθ' ἕκαστον ἔτος ὀνομάζει, κατὰ παράστασιν τῶν Δικαστῶν, εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν ἀξιωματικόν τινα καλούμενον Sherif (ἐπαρχοῦ), ὅστις εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐκτελῇ καὶ τοῦ Βασιλέως τὰς διαταγὰς, καὶ ἐκείνας τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων Δικαστηρίων· ἢ ἀναγορεύῃ τοὺς ὀγκωτοὺς Κριτὰς· νὰ φέρῃ τοὺς πταίστας, καὶ τοὺς κακοῦργους νὰ κρίνωται κατὰ ἐπισηστατῆ εἰς τὸ νὰ ἐκτε-

λάνται αἱ ἀποφάσεις, ὅσον περὶ τὰς πολιτικάς, ὅσον καὶ περὶ τὰς ἐγκληματικάς ὑποθέσεις.

86. Δεύτερος μετὰ τὸν ἑπαρχὸν Ἀξιωματικὸς εἶναι ὁ Εἰρηνοποιὸς Κριτής· καὶ τοιοῦτοι εἰρηνοποιοὶ Κριταὶ εἶναι πολλοὶ εἰς ἐκάστην ἑπαρχίαν, διωρισμένοι εἰς τὸ νὰ διατηρῶσι τὴν κοινὴν εἰρήνην, νὰ ἐπιμελῶνται τοὺς πτωχοὺς, νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας καὶ καθαριότητος τῶν Δεσμοτηρίων, καὶ σιμὰ ἄλλων τοιούτων ὑπερηγήματων, ὃ ἀποφασίζωσι προσέτι περὶ τινος ἀριθμοῦ μικρῶν Πολιτικῶν, καὶ περὶ ὄλων τῶν ἐπανορθωτικῶν (Cirrectionelles) ὑποθέσεων.

Σ η μ. Περὶ Ὁρκωτῶν Κριτῶν θέλει γενῆ εἰς τὸ ἐφεξῆς Παράρτημα λόγος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

87. Ἡ ἐλευθερία γενικῶς θεωρημένη περιλαμβάνει τὰ δίκαια τὰ ὅποια ἐν ἔθνῳ, καθὼ ἔθνος, ἔχει τοῦ νὰ διοικῆται μὲ τὸν ὅποιον εἰς αὐτὸ συμφέρει τρόπον τείνοντα πρὸς στερῶσιν καὶ αὐξῆσιν τῆς εὐδαιμονίας τε, καὶ τοῦ νὰ λαμβάνῃ μέρος ἀμέτῳς ἢ ἐμμέτῳς εἰς ὅλης τοὺς κλάδους, καὶ εἰς ὅλα τὰ ὑπερηγήματα τῆς Διοικήσεώς τε, καθ' ἕνα ἑκάστον ἄτομον ἰκανότητά καὶ ἀξιοτήτῃ ἔχει. Ἄλλ' ἡ γενικὴ αὕτη ἐλευθερία δὲν εἰμφορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, ἢ καὶ ἂν πρὸς καιρὸν ὑπάρξῃ εὐκόλως καταπατεῖται, καὶ ἐξοντοῦται, ἂν δὲν ἔχῃ βάσιν τὴν ἀτομικὴν ἐκάστη τῶν ὅσοι ἁνιστῶσι τὴν ὁλοκληρίαν τοῦ ἔθνους ἐλευθερίαν.

88. Ἡ Ἀτομικὴ ἐλευθερία, κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν Ἀγγλων Νομικῶν, συνίσταται Ἀ' εἰς τὸ Δίκαιον

τῆς ἰδιοκτησίας, ἢ τὴν δύναμιν τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ ἔχῃ καθεὶς τοῦ νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ χαιρῇ ἀποκλειστικῶς τὰ δῶρα τῆς τύχης, καὶ ὅλης τοὺς καρποὺς τῆς βιομηχανίας τε. Β'. Εἰς τὸ Δίκαιον τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας· καὶ Γ'. Εἰς τὴν Τοποκινήτικὴν τοῦ καθενοὺς δύναμιν, ἢ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ μεταβαίνειν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κατὰ ἀρέσκειαν, ἐκλαμβάνομένης ἐνταῦθα τῆς λέξεως Ἐλευθερία εἰς τὴν πλέον περιορισμένην ἔννοiάν της — Ὅλα αὐτὰ τὰ Δίκαια εἶναι ἰδιαζόντα εἰς τὸ πρόσωπον ἐκάστη Ἀγγλοῦ, καὶ δὲν εἰμφορεῖ νὰ τὰ στερηθῇ εἰμὴ δύναμει ἀποφάσεως ἰνὸς στηριζομένης εἰς τοὺς καθεστῶτας τῆς Ἐπικρατείας Νόμου.

89. Τὸ Δίκαιον τῆς Ἰδιοκτησίας εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαραδίαστον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ θεωρεῖται ὡς ὁ Προμαχῶν, ὅστις ὑπερασπίζετα τὰ λοιπὰ· ἐν δὲ ἐκ τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων εἶναι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς σεβαζόμενος τὴν ἰερότητα τοῦτῃ τοῦ Δικαίου δὲν εἰμφορεῖ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ κανένα τῶν ὑπηκόων τε οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῶν ὅσων ἔχει ἰδιοκτητῶν πραγμάτων.

Σ η μ. Ὡς πρὸς τὰς ἐνέδρας, αἱ ὅποια εἰμφοροῦν νὰ γενῶσιν ἀπὸ ἑν ἄτομον εἰς ἄλλο, ἢ ἀπὸ τοὺς Δικαστὰς αὐτοὺς περὶ τὴν ἰδιοκτησίαν, ἀρκεῖ νὰ ἐπισυνάψωμεν τὰς ἐφεξῆς παρατηρήσεις, διὰ νὰ δείξωμεν τὸ ἀνωσιτάτον αὐτῶν τῶν ἐκεδρῶν, καὶ τὸ ἄθικτον τοῦ Δικαίου τῆς Ἰδιοκτησίας. Α'. Δὲν εἶναι κανεὶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅστις ἠθέληεν ἀντισταθῆ εἰς τὴν ἀκαταμάχητον τῶν Νόμων δύναμιν, μήτε εἰμφορεῖ τίποτε νὰ συμβῇ αὐτῷ παρὰ Νόμον. Β'. Οἱ Δικασταὶ δὲν εἰμφοροῦν νὰ γενῶσιν ἑπιτατοὶ τοῦ ἐπαγγέλματός των, παρὰ ὅταν κατηγορηθῶσιν ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, καὶ ἀπιδειχθῶσιν ἔνοχοι ἐνώπιον τοῦ Βουλευτικοῦ· ὅθεν τὰ μὲ τὸν Βασιλέα, ἢ μὲ ἰσοὺς πλησιάζουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συμφέροντα καὶ αἱ σχέσεις του δυσσκόλης δύνανται νὰ ἔχωσι κριμμίαν ἐπιρροῆν εἰς τὰς ἀποφάσεις των. Γ'. καὶ οἱ Δικασταὶ αὐτοὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἀδειαν ν' ἀποφασίσωσι, πρὶν ἢ ὑπόθεσις ἐξετασθῇ ἀπὸ 12 Ὁρκωτῶν. Ἐκ ταύτων λοιπὸν εὐκόλως εἰμφορεῖ νὰ συμπεράνῃ τις, ἂν εἶναι δυνατόν νὰ γενῇ κριμμία ἐνέδρα, ἢ κατ' ἀρχῆς περὶ τὴν Ἰδιοκτησίαν.

90. Ἡ Προσωπικὴ ἀσφάλεια, καὶ ἡ ἐλευθερία ἐν γένει τῶν Ἀγγλων στηρίζονται εἰς τρεῖς τὰ ἐφεξῆς οὐσιώδη Κεφάλαια τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος των. Α'. Εἰς τὴν Περίφημον Πράξιν, τὴν γνωρίζομεν ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ habeas corpus. Β'. Εἰς τὴν δι' Ὀρκωτῶν Κριτῶν ἔρευναν καὶ ἀπόφασιν τῶν διαφορῶν ἐγκλημάτων, καὶ Γ'. Τελospάντων εἰς τὴν Δημοσιότητα, ἢ τὴν ἐλευθέραν διὰ τοῦ τύπου Δημοσιεύσειν τῶν φρονημάτων — Περὶ ἐκάστη τούτων θέλομεν ὁμιλήσει ἰδιαίτερος.

91. Κατὰ τὸν Μέγαν Χάρτην (Αθρ. 48) δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ φυλακόνεται κανεὶς, ὅποιος ποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ τοιοῦτος, εἰμὴ δυνάμει προσηγηθείσης κρίσεως τῶν ἰσοτίμων τε, ἢ μὲ ἐπίτηδες ἐνὸς Ἀρχοντος (Magistrat), ἢ ἐνὸς Εἰρηνοποιουῦ Κριτοῦ Διαταγῆν. Ἡ Διαταγὴ δὲ αὕτη, καλεθμένη Ἀγγλιστὶ warrant, πρέπει νὰ δίδεται ἐγγράφως, νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Ἀρχοντα, νὰ φέρῃ τὴν σφραγίδα τῶν παρασήμων τε, καὶ πρὸ πάντων νὰ περιέχῃ τὴν αἰτίαν τῆς φυλακίσεως.

92. Ὁ κατ' αὐτὸν τὸν Τρόπον φυλακωμένος ἔχει τὸ Δικαίωμα ν' ἀναφερθῆ εἰς τὸν Λόρδον Ἀρχιγραμματέα, ἢ εἰς ὅποιονδήποτε τῶν Δικαστῶν· ὁ δὲ Λόρδος Ἀρχιγραμματεὺς, καὶ οἱ Δικασταὶ, ἀφοῦ ἴδωσι τὸ ἀντίγραφον τῆς Διαταγῆς (warrant), δυνάμει τῆς ὁποίας ἢ φυλάκωσις ἐγένεν, ἢ ἀφοῦ πληροφορηθῶσι μὲ ὄρκον τοῦ ἀναφερομένου, καὶ μαγυρίαν δύο αὐτοπτῶν, ὅτι τὸ εἰρημένον ἀντίγραφον αἰτηθέν δὲν ἐδόθη, τότε εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐκδώσωσιν ἐν ἐγγράφῳ τοῦ habeas corpus (τοῦτο καλεῖται οὕτως, ἐπειδὴ καὶ ἀρχίζει μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις: habeas corpus ad subjiciendum, ἧτοι ἔχε τὸ σῶμα εἰς τὸ νὰ τὸ ὑποβάλλῃς) πρὸς τὸν Δεσμοφύλακα, ἢ πρὸς ἐκεῖνον τὸν Ἀξιωματικόν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιστάσιαν εὐρίσκεται ὁ φυλακωμένος, ἢ ἄλλως ἀπλῶς ἐμποδισμένος (detenu), ὅστις, ἀξιωματικὸς,

τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν περιλαβὴν *) τοῦτῃ τοῦ ἐγγράφου ὀφείλει νὰ παρήσiasῃ τὸν φυλακωμένον (ἐκτὸς μόνου ἐὰν εἶναι φυλακωμένος δι' αἰτίαν προδοσίας, ἢ ἄλλῃ τινὸς βαρέως ἀποδεδεγμένη ἐγκλήματος, τὸ ὅποιον εἶναι σημειωμένον εἰς τὴν Διαταγῆν), ἔμπροσθεν τοῦ Λόρδου Ἀρχιγραμματέως, ἢ τῶν ἄλλων Δικαστῶν, καὶ αὐτοὶ, ἀφοῦ μάθωσιν ἀκριβῶς τὰς αἰτίας τῆς φυλακίσεώς τε, τὸν ἐλευθερόνουν, ὑποβάλλοντες τον εἰς ἐγγύησιν, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν πλειοτέραν λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ ὡς παρακαταθήκην ποσότητα τινὰ χρηματικὴν, ἀνάλογον μὲ τὴν κατάστασίν τε, καὶ τὴν φύσιν τοῦ πταίσματός τε, διὰ νὰ τὸν ὑποχρεώσωσιν εἰς τὸ νὰ κριθῆ ἐπομένως ἢ ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλικῆ Δικαστηρίου, ἢ ἐνώπιον τῶν Ὀρκωτῶν Κριτῶν, κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν Ἐπαρχιακῶν Συνόδων (assises), ὅτε μέλλει ἢ νὰ καταδικασθῆ φωραθεὶς ἔνοχος, ἢ ν' ἀπολυθῆ εὐρεθεὶς ἀβῶς.

93. Ὅποτεν ἡ Ἐπικράτεια εὐρίσκεται εἰς κίνδυνον, ἐν καιρῷ ἀποστασίας, συνωμοσίας, ἢ ἐξωτερικῆς ἐπιδρομῆς, καὶ οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ στοχάζονται, ὅτι ἡ κοινὴ Σωτηρία τὰπαίτη νὰ περιορίζωνται ὅσοι εἶναι ὑποπτοὶ ἔνοχης, τότε μόνον ἢ πράξις τοῦ habeas corpus ἀναβάλλεται προσωρινῶς.

94. Ἡ Μεγίστη τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας ἐγγύησις εἶναι αἱ ὑπὸ Ὀρκωτῶν Κριτῶν γινόμεναι ἐξετάσεις καὶ ἀποφάσεις τῶν ἐγκλημάτων. Μῆτε ὁ Βασιλεὺς, μῆτε οἱ Δικασταὶ, εἰς τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιτρέπει τὴν ἐξουσίαν τε, εἰμποροῦν νὰ καταδικάσων τινα ὡς ἐγκληματίαν, ἐὰν δὲν εὐρεθῆ πρῶτον ἔνοχος ἀπὸ 12

*) Τριῶν ἡμερῶν διαορία δίδεται, ἔταν ὁ τύπος τῆς φυλακῆς δὲν ἀπέχῃ πλέον τῶν 20 λευγῶν ἀπὸ ἐκεῖνον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ ἐκεῖνον ὅπου εὐρίσκονται οἱ Δικασταὶ. Ὅταν ὅμως ἀπέχῃ πλέον τῶν 20 λευγῶν, ἀλλ' ὄχι πλέον τῶν 100, τότε ὁ Δεσμοφύλαξ, ἢ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ, ἔχουσι δέκα ἡμερῶν διάρῖαν, καὶ 20 ἔταν εἶναι ἐπέκεινα τῶν 100 λευγῶν.

ἀνθρώπων ὀρκωμένους, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ εἶναι ἰσότη-
μοι Συμπολίται τε.

95. Οἱ Ὀρκωτοὶ Κριταὶ *) διαιβοῦνται εἰς μεγάλης
καὶ μικροῦς* καὶ οἱ μὲν πρώτοι εἶναι 24 τὸν ἀριθμὸν,
καὶ σχηματίζονται ὡσεπιτοπλεῖστον ἀπὸ τὰ πλέον ση-
μαντικά ὑποκείμενα εἰς ἐκάστην Ἐπαρχίαν. Τὸ ἔργον
τῶν εἶναι νὰ ἐξετάζωσιν ἂν ἡ κατά τινας γενομένη κα-
τηγορία εἶναι βάσιμος, ἢ ἔχι* καὶ ἐὰν μὲν 12 ἐξ αὐτῶν
ἤθελαν εὐρεῖ ὅτι ἡ κατηγορία δὲν ἔχει βάσιν, ὁ κατη-
γορούμενος ἀμέσως ἀπολύεται· εἶδὲ καὶ εὐρωσιν ἀρεκ-
τοῦς ἐλέγχος πρὸς βεβαίωσιν τῆς κατηγορίας, ὁ κατη-
γορούμενος τότε παρρησιάζεται ἔμπροσθεν τοῦ Δικα-
στηριῆ, ἔπει ἡ ὁμολογεῖ μόνος, ὅτι εἶναι ἔνοχος, καὶ
κατὰ τὴν ἰδίαν τε ὁμολογίαν καταδικάζεται ἢ ἐπιμένει
ὅτι εἶναι ἀθῶος, καὶ τότε διορίζονται 12 ἐκ τῶν μικρῶν
Ὀρκωτῶν (οἵτινες ἴλοι εἶναι 48 τὸν ἀριθμὸν) νὰ τὸν κρι-
νωσιν εἰς Δημόσιον Ἀγκρατήριον.

96. Ὁ Κατηγορούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν ἀπ' ὅλον τὸ
Σῶμα τῶν μικρῶν Ὀρκωτῶν νὰ ἐξαίρεσῃ ἢ ἀποβάλλῃ εἰ-
κοσι καὶ πλειοτέρας, ὅσας στοχάζεται ὑπόπτῃς, ἕως
ὅτη δώδεκα ἀναπόδλητοι καὶ ἀμύμονες, ζῶντες πλησίον
τοῦ τόπου ὅπου τὸ ἔγκλημα ἐπαράχθη, παρρησιάζονται
καὶ κάμνωσι τὸν ἀκόλουθον ὅρκον, ὅτι Δέλην
κρίνει δικαίως καὶ εὐσυνειδό-
τως τὴν μετὰ ξὺ τῷ Βασιλέως καὶ
τοῦ φυλακωμένῃ, ὅστις κρίνεται
ἔμπροσθέντων, ὑπάρχουσιν δια-
φορᾶν, καὶ ὅτι Δέλην δώσει τὴν
ἀπόφασίν των ατηριζομένην ἐ-

*) Ἐνταῦθα ἀρκουμένα νὰ ὑπόσωμεν περιληπτικῶν τιμὰ μόνον
ἰδίαν περὶ τῶν Ὀρκωτῶν Κριτῶν, ἀποταμιεύοντες τὴν περὶ τού-
των, καθὼς καὶ περὶ τῶν Εἰρηνοποιῶν Κριτῶν ἀκριβοτέρας ἐ-
ρευνας, ἕως πάντῃ ἀξιόλογον καὶ ἀφελίμων· εἰς χριστὴν Πραγ-
ματείαν, ἥτις ἐκδίδεται προσεχῶς. (Ὁ Μεταφρ.)

τω ἀνω εἰς τὴν ἐν ἀργεῖαν. Ἀπ' αὐτῶν
δὲ καὶ μόνων τῶν Κριτῶν τὴν ἀπόφασιν, ἢ ὅποια δὲν ἐ-
πιδέχεται ἐκκλήτων ἀπ' αὐτῶν καὶ μόνων τὴν ἀπειραι-
σότητα καὶ εὐσυνειδησίαν ὁ φυλακωμένος ἔχει νὰ προσ-
μένη ζωὴν ἢ θάνατον· πρέπει δὲ ὅλοι οὗτοι εἰ 12 Ὀρ-
κωτοὶ νὰ δώσωσι συμφώνως τὴν ψήφον των ἢ ὑπερ, ἢ
κατὰ* καὶ ἐπειδὴ πανθῆως ὠρίσθησαν ἐπάνω εἰς τὸ
ἱερὸν Ἐνάγκυλλον νὰ κρίνωσιν ἀληθῶς καὶ δικαίως,
συνθάνας μὲ τας ἐναργεῖς τῶν μαρτύρων ἀποδείξεις,
ἐπιτεταί ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρεκτραπῶσι ποτὲ ἀπὸ τὴν
ὁδὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἀληθείας. Ἐὰν τυχῶν ὅμως
φωραθῇ κανεὶς, ὅτι συγκατένευσεν εἰς τὴν καταδικῆν
τοῦ φυλακωμένῃ, χωρὶς νὰ εἶναι ἐντελῶς πεπεισμένος
περὶ τοῦ ἐγγλήματός τε, ἐπισύγει ἀφεύκτως εἰς ἑαυ-
τὸν τὴν διπλὴν ἐνοχὴν τῆς ἐπιουρκίας καὶ τοῦ φόνου.

Σημ. Ἡ μέθοδος αὕτη τοῦ νὰ κρίνεται τις ἀπὸ τοὺς ἰσο-
τίμοις του, ἀπὸ τοὺς Συμπολίτας του, τῶν ὅποιων μετολήγον
ἴσως κατ' ἐπιστροφήν θέλει εἰμωρῆσαι νὰ ἐξετάσῃ τὰς πράξεις,
ἀπὸ ἀνθρώπων ἀνεξαρτήτους, ἀπὸ ἀνθρώπων τελοσπάντων δι-
καίους, εἶναι ἡ πλέον ἀρμοδία, τὴν ὅποιαν ἡ ἀνθρωπότης πρὸς
ἰδίαν της ἀφέλειαν εἰμωρῆσαι ποτὲ νὰ ἐφείρη, καὶ ἡ ἀθρότης
νὰ ἐπιθυμῆσῃ. Καὶ ποία ἄλλη μεγαλητέρα ἀσφάλεια διὰ τὸν
κατηγορούμενον; παρὰ τὸ νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀποβάλ-
λῃ καὶ ἐξαίρη ὅσους στοχάζεται ὑπόπτους, ὅσους, ἐνὶ λόγῳ δὲν
ἐγκρίνει ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μέλλου νὰ τὸν κρίνωσιν;

97. Ἡ Δημοσιότης (Publicite) Τελοσπάντων, ἢ
ἄλλως ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου, εἰμωρῆσαι νὰ θεωρηθῇ ὡς
βάσις, ἢ μᾶλλον λίθος ἀκρογωνιαίῳ τῆς τῶν Βρεταν-
νῶν ἐλευθερίας, καὶ ὅλης τῆς πολιτικῆς οἰκοδομῆς τῶν κατὰ
τοῦτο, ἐπειδὴ εἶναι συγχωρημένον εἰς ἕκαστον ἄτομον νὰ
ἐκθέτῃ δημοσίως τὰ φρονήματά τε περὶ παντὸς ὅτι ἀ-
ποδίδωσι τὸ πολίτευμα ἥτοι τὸ φέρομεν τῆς Διοική-
σεως, καὶ τὴν ἀξιοσύνην τῶν Διοικητῶν, νὰ ἐξετάσῃ
πᾶσαν βελίην καὶ πράξιν ἀφορῶσαν κατευθεῖαν τὸ εὖδος.

καὶ νὰ ἐπιβεωσῇ ἐν ἐνὶ λόγῳ πάντα ὅσα δημοσίως λαμβάνονται μέτρα· κατ' αὐτὸν δὲ τὸν ἱερόπον περιστέλλονται ἀρκετὰ οἱ Δημόσιοι Ὑπουργοὶ καὶ οἱ Ἀρχοντες ἐνὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων των . Ἡ ἐλευθερία τοῦ Ἔθνους περὶ πλέον εἶναι τὸ προπύργιον τῆς ἀδικημένης ἀφρότητος, καὶ τὸ μόνον ἐπανορθωτικὸν μέσον ὅλων τῶν σφαλμάτων, γὰ ὅποια διαφεύγῃσι τὴν γνώσιν τῶν Νόμων .

98 . Ἀλλὰ τοῦτο τὸ πολύτιμον δίκαιον εἰμπύρει νὰ γενῇ ἢ πηγῇ τῶν μεγίστων κακῶν καὶ σκανδάλων, ἐὰν ἦτον συγχωρημένον ἀτιμωρητὶ εἰς καθένα νὰ καθάπτεται ἀναίσχυντως τὴν καθεστῶσαν Διοίκησιν, νὰ διατάτῃ τὴν Κοινωνίαν, νὰ διασπείρῃ τὸν Ἀθεϊσμόν, νὰ πληγόνῃ τὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ διακινδυνεύῃ τὴν ζωὴν καὶ ἰδικτησίαν τῶν μερικῶν διὰ σκυφαντιῶν, καὶ μυρίων διαβολῶν . Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἱκόντι δὲν ἤθελε πλέον ὑπάρχει ἀληθῆς ἐλευθερία, καὶ πολιτικὴ εὐδαιμονία . Ὅθεν ἡ ἐλευθερία τοῦ Ἔθνους εἰς τοῦτο συνίσταται κυρίως, ὅτι τὰ γραφόμενα δὲν ἐξετάζονται πρὶν ἠυπωθῶσι, καὶ δημοσιευθῶσιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν δημοσίευσίν των . Ὅσα πειράξῃσιν ἐν ἀπὸ τὰ προσεχῶς καταλεχθέντα Κεφάλαια, ἐξετάζονται ἀπὸ τοὺς Ὁρκωτοὺς Κριτὰς, καὶ τιμωροῦνται κατὰ νόμον οἱ Γράψαντες . Οὕτω λοιπὸν τὸ Δημόσιον εἶναι κυρίως ὁ Κριτὴς ὅλων τῶν διευθινομένων εἰς αὐτὸ Συγγραμμάτων .

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΤΥΝΤΑΓΜΑ

τῶν

ἩΝΘΜΕΝΩΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΩΝ

τῆς

Α Μ Ε Ρ Ι Κ Η Σ .

ΔΙΑΚΗΡΤΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

Υπὸ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Συνηγμένων ἐν Συνεδρίῳ τὴν 4 Ἰουλίου 1776.

Ὅταν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ὁ ροῦς ἀναγκάσῃ ἐν ἔθνος νὰ σπάσῃ τοὺς Πολιτικούς δεσμούς, ὅσοι μὴ ἄλλο ἔθνος τὸ ἦνεν, καὶ νὰ λάβῃ μεταξὺ τῶν διαφόρων Ἐξουσιῶν τῆς Γῆς τόπον χωριστὸν, καὶ βαθμὸν ἰσότητος, εἰς τὰ ὅποια ἀμφοτέρωτα ἔχει δίκαιον δυνάμει τῶν Νόμων τῆς Φύσεως, καὶ ἐκείνων τοῦ Δημιουργοῦ τῆς φύσεως, τὸ σέβας, τὸ ἄποϊον χρεωστεῖ εἰς τὰς δόξας (ὑπολήψεις) τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῆ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου, καὶ νὰ διακηρύξῃ τὰς αἰτίας, ὅσαι τὸ ἠνάγκασαν εἰς τοῦτον τὸν χωρισμὸν.

Ἡμεῖς θεωροῦμεν ὡς ἀναμφισβητήτως καὶ ἐναργεῖς οἰκοθεν τὰς ἀκολουθοῦσας ἀληθείας: ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐδημιουργήθησαν ἴσοι, καὶ ἐπαισιόκησαν ἐπίσης ἀπὸ τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ Παντός με δίκαια ἀνεπαλλοτριώτα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν πρῶτον ἐπέχρισεν ὁ Ζωὴ, ἢ Ἐλευθερία, καὶ ἡ ζήτησις τῆς Ἐυδαιμονίας: ὅτι διὰ τὴν ἀσφαλίωσιν τὴν ἀπόλαυσιν τῶν Δικαίων τούτων οἱ ἄνθρωποι ἐστήθησαν Διοικήσεις, τῶν ὁποίων ἡ δικαία καὶ νόμιμος ἐξουσία ἀπὸ μόνον τῶν Διοικημένων τὴν συγκατάθεσιν πηγάζει. Ὅτι ὅσάκις εἶδος τι ὁποιοῦνδήποτε Διοικήσεως ἀποκαθίσταται ἀνατρεπτικὸν τῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἐστατήθη

σκοπών, ὁ Λαὸς ἔχει τὸ Δικαίωμα νὰ τὸ μεταβάλῃ ἢ νὰ τὸ ἐξαλείψῃ, καὶ νὰ συστήσῃ νέαν Διοίκησιν, καταβάλλων τὰ θεμέλια αὐτῆς εἰς ἀρχὰς σταθερὰς, καὶ διοργανίζων τὰς Δυνάμεις τῆς εἰς τρεῖς, ὅστις ἤθελε τὸν φανῆ ὁ ἀρμόδιότερος εἰς τὸ νὰ τοῦ προμηθεύσῃ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εὐτυχίαν. Ἀληθινὰ μὲν ἡ φρονησις διδάσκει, ὅτι δὲν πρέπει, διὰ μικρὰς καὶ ἐν παρῶν αἰτίας, νὰ μεταβάλλωνται Διοικήσεις προπολλοῦ θεμελιωμέναι· καὶ ἡ πείρα ὅλων τῶν χρόνων ἔδειξεν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἶναι εὐδιαθετώτεροι εἰς τὸ νὰ ὑποφέρωσι τὰ κακὰ, ἐν ὅσῳ ταῦτα εἶναι ὑποφερτὰ, παρὰ νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὸν ἐξολοθρευμὸν ἐκείνου τοῦ εἶδους τῆς Διοικήσεως, εἰς τὸ ὅποιον ἅπασα ἔσυνειθισαν· ἀλλ' ὅταν μακρὰ σειρὰ καταχερήσεων καὶ ἀρπαγῶν, αἱ ὅσῳιαι γίνων ἀμετακινήτως εἰς τὸ αὐτὸ τέλος, δείχνωσιν ἐναργῶς τὸν σκοπὸν τῆς Διοικήσεως, τὸ νὰ ὑποβάλῃ δηλ. ἐν ἔθνος εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ Ἀπολύτου Δεσποτισμοῦ, τότε τὸ ἔθνος τοῦτο ἔχει δίκαιον, καὶ εἶναι χρεὸς τῆ ἱερῶν νὰ καταστρέψῃ παρομοίαν δεσποτοφρονουσαν Διοίκησιν, καὶ λαμβάνον νέα μέτρα νὰ προβλέψῃ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἀσφάλειάν τε. Τοιαύτη ἦτον ἡ ὑπομονὴ τῶν Ἀποικιῶν τούτων εἰς ὅσα ὑπέφεραν κακὰ, καὶ τοιαύτη εἶναι σήμερον ἡ ἀνάγκη, ἣτις τὰς βιάζει νὰ μεταβάλωσι τὰ παλαιὰ αὐτῶν τῆς Διοικήσεως συστήματα. Ἡ Ἱστορία τοῦ παρόντος Βασιλέως (Γεωργίου Γ.) τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶναι ὕψασμα ὁλοκλήρων ἀδικιῶν καὶ συνεχῶν ἀρπαγῶν, αἱ ὅσῳιαι γίνων εἰς τὸ νὰ συστήσωσιν ἀπόλυτον τυραννίαν εἰς ταύτας τὰς Ἐπικρατείας τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ἄς ἐκθέσωμεν τὰ πράγματα αὐτὰ, ὅσῳια εἶναι, κατέναντι τοῦ ἀμερολήπτου Κόσμου.

Ὁ Βασιλεὺς οὗτος ἠενήθη τὴν συγκατάθεσίν τε εἰς τοὺς πλέον σωτηρίους καὶ ἀναγκαίους διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον Νόμους.

Ἐμπόδισε τοὺς κατὰ τῶπως Διοικητὰς νὰ ἐκδώσωσι Νόμους, τῶν ὁποίων ἡ ὠφέλεια ἦτον ἄμεσος, καὶ ἡ ἀνάγκη κατεπείγουσα· ἡ τοῦλάχιστον ἀνεβάλλετο ἡ ἐκτέλεσις τῶν τοιούτων Νόμων ἕως ὅτε νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν τε· καὶ ὅταν τοιμοτρόπως ἀνεβάλλοντο, ἡμέλῃσε διόλη νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν πρέπῃσαν προσοχὴν, καὶ νὰ τοὺς ἐξετάσῃ.

Ἠρνήθη νὰ ἐκδώσῃ ἄλλους Νόμους περὶ τῆς διοργανίσεως τῶν Μεγάλων Περιφερειῶν, ἐκτὸς μόνον ὅσῳταν οἱ Κάτοικοι αὐτῶν ἐπέμενον εἰς τὸ ὅποιον ἔχουσι Δικαίωμα τοῦ νὰ παριστάνωνται εἰς τὴν Βουλὴν (Legislature), δικαίωμα ἀνεκτίμητον, καὶ τὸ ὅποιον μόνον εἰς τοὺς τυράννης εἶναι φοβερόν.

Συνεκάλεσε Νομοθετικὰ Σώματα εἰς τῶπως ἀσυνήθεις, γυμνωμένους ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπιτήδεια, καὶ μακροσμένης ἀπὸ τὰς παρακαταθήκας τῶν Δημοσίων αὐτῶν Κωδίκων, μὲ μόνον τὸν σκοπὸν ἀπαυδῶντας τα νὰ ταναγκάσῃ τελουστάντων νὰ ἐνδύσωσιν εἰς τὰ ἰδιοτελῆ αὐτοῦ Σχέδια.

Διέλυσε πολλάκις τὰ Βουλευτήρια τῶν Ἀντιπροσώπων, ἐπειδὴ ἀνίσταντο εἰς τὰς κατὰ τῶν Δικαίων τοῦ Λαοῦ ἐνέδρας τε μὲ τοιαύτην σταθερότητα, ἣτις εἶναι πρέπῃσα εἰς ἀνθρώπους φιλελευθέρους.

Ἠρνήθη εἰς πολλοῦ χρόνου διάστημα μετὰ τὰς διαλύσεις νὰ ἐκλεχθῶσι νέα Βουλευτήρια Ἀντιπροσώπων, καὶ ἐντεῦθεν ἡ Νομοθετικὴ Δύναμις, ἣτις δὲν εἰμπορεῖ νὰ μηδενισθῇ, ἐπανέσρεψεν εἰς τὸν λαὸν διὰ νὰ ἐνεργῆται ἀπὸ αὐτὸν ὁλοκλήρως, μενούσης ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ τῆς Ἐπικρατείας ἐκτεθειμένης εἰς ὅλης τοὺς κινδύνους τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδρομῶν, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν σπασμῶν ἐνταυτῷ.

Ἐπεχείρησε νὰ στήσῃ τὸν πληθυσμὸν τῶν Κατοίκων τούτων τῶν Ἐπικρατειῶν, προβάλλων ἐπιτήδες ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων Νόμων περὶ τῆς

Πολιτογραφήσεως τῶν Ξένων, ἀρνούμενος νὰ ἐκδώσῃ ἄλλῃς διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰς εἰς ταῦτα τὰ μέρη μετοική-
σεως των, καὶ αὐξάνων τὴν τιμὴν τῶν Συνηκῶν ὡς πρὸς
τὰς νέας παραχωρήσεις καὶ κτηματικὰς ἀπολαύσεις.

Ἐστενοχώρησε τὴν Δημόσιον Κυβέρνησιν τῆς Δικαι-
οσύνης, ἀρνούμενος τὴν συγκατάθεσίν τε εἰς νόμους ἀναγ-
καίης πρὸς σύστασιν τῶν Δικαστηρίων.

Ἐκαμε τοὺς Δικαστὰς ἐξηρημένους ἀπὸ μόνην τὴν
δέλυσίν τε διὰ μέσθ τῆς παντοτεινῆς ἀπολαύσεω τῶν
ἐπαγγελμάτων των, καὶ τῆς ἀδρεῆς πληρωμῆς τῶν μισ-
θῶν των.

Ἐσύστησε πληθὺν Ὑπεργημάτων, καὶ ἔστειλεν εἰς
τοῦτον τὸν τόπον Σμήνος Ἀξιωματικῶν διὰ νὰ καταβα-
ρύνωσι τὸν ἡμέτερον λαὸν, καὶ νὰ καταβιβρώσκωσι τὴν
οὐσίαν τε.

Διετήρησε μεταξύ μας, ἐν καιρῷ εἰρήνης, στρα-
τεύματα εἰς κίνησιν ἀδιάκοπον ἄνευ τῆς συναινέσεως τῶν
τοπικῶν Βυλῶν μας.

Ἐπροσπάθησε νὰ κάμῃ τὸ Στρατιωτικὸν ἀνεξάρτητον
ἀπὸ τὴν Πολιτικὴν Ἐξουσίαν, καὶ μάλιστα ἀνώτερον
αὐτῆς.

Συνήρμησε τοὺς σκοποὺς τε μ' ἐκείνης τοῦ Βυλευτι-
κοῦ, διὰ νὰ μᾶς καθυποβάλλῃ εἰς Ἐξουσίαν ξένης
διόλῃ εἰς τὸ Πολιτευμὰ μας, καὶ ἀγνώριστον ἀπὸ τοὺς
Νόμους μας, δίδων τὴν ἐπικύρωσίν τε εἰς τὰς νομιζομέ-
νας αὐτοῦ (τοῦ Βυλευτικοῦ δηλ.) Νομοθετικὰς πράξεις.

„ Τοῦ ν' ἀποθῆσῃ εἰς τὰς Ἐπικρατείας μας σώματα
μεγάλα ὀπλοφόρων στρατιωτῶν. „ Τοῦ νὰ ὑπερασπί-
ζεται ἀνθρώπων πολεμικοὺς, μὲ διαδικασίας ἀπατη-
λὰς, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἤθελαν εἶσθαι ἄξιοι ποινῶν δὲ
ἔσθ' οὗτοι εἰμύθηον νὰ πράξωσι φόνους εἰς τὸ πρόσωπον
τῶν πατοίκων αὐτῶν τῶν Ἐπικρατειῶν. „ Τοῦ νὰ διακό-
ψῃ καὶ ἀφονίσῃ τὸ ἐμπόριόν μας μὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ
Κόσμου. „ Τοῦ νὰ μᾶς ἐπιβάλλῃ φόρους ἄνευ τῆς συγ-

καταθέσεώς μας. „ Τοῦ νὰ μᾶς στερήσῃ, εἰς πολλὰς
περιστάσεις, τὸ κέρδος τῆς διὰ τῶν Ὀρκωτῶν Δικαιοκρι-
σίας. „ Τοῦ νὰ μᾶς μεταφέρῃ πέραν τοῦ Ὀκεανοῦ,
καὶ ἐκεῖ νὰ μᾶς ὑποβάλλῃ εἰς κρίσιν ἕνεκα ὑποθετικῶν
ἀδικημάτων. „ Τοῦ νὰ ἀφανίσῃ τὸ Σύστημα τῆς ἐλευ-
θερίας τῶν Ἀγγλικῶν Νόμων εἰς μίαν λειτοικὴν Ἐπασ-
χίαν, καὶ ἀντικαθιστὸν αὐτίθι Διοίκησιν αὐτογνώμονα,
νὰ ἐκτείνῃ τὰ ὀριάτης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ
ἐν ταυτῷ ἡ Ἐπασχία αὐτὴ ὡς ἐν παραδείγμα, καὶ
ὄργανον ἐπιτήδεια νὰ εἰσάξωσι τὴν ἰδίαν ἀπόλυτον Δι-
οικητικὴν εἰς ὅλας τὰς ἀποικίας. „ Τοῦ νὰ ἀνυψώσῃ τοὺς
Χάρτας, νὰ ἐξαλείψῃ τοὺς πλέον πολυτίμους Νόμους μας,
καὶ ν' ἀναστιάσῃ τὰ θεμέλια τῆς Διοικησεὸς μας.

„ Καὶ τοῦ ν' ἀναβάλλῃ τελοσπάντων τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰδί-
ων ἡμῶν τοπικῶν Βυλῶν, κηρυττόμενον αὐτὸ, (τὸ Βυλευ-
λευτικόν) ὅτι ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν δύναμιν νὰ μᾶς
δώσῃ Νόμους, εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ἀπροσδιορίστως.

Παρητήθη τὸ νὰ εἶναι Κυρίαρχος μας (Souverain),
κηρύττοντάς μας ἐκτὸς τῆς προστασίας τε, καὶ κάμ-
νοντάς μας τὸν πόλεμον.

Διεπόθησε τὰς θαλάσσας μας, ἐλεηλάτισε τὰ πα-
ραλιά μας, ἔκαυσε τὰς πόλεις μας, καὶ κατέσφαξε
τοὺς Συμπολίτας μας.

Καὶ ἤδη μεταβιβάζει μεγάλα Στρατεύματα μισθη-
τῶν Ξένων, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον τοῦ θανάτου,
τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς ἤδη ἀρξαμένης τυραννίας, μὲ
περιστάσεις ὠμότητος, καὶ ἀπιστίας, τῶν ὁποίων δυσ-
κόλως εὐρίσκονται παραδείγματα εἰς τοὺς πλέον βαρβά-
ρους αἰῶνας, καὶ διόλῃ ἀνάξια τοῦ ἀρχηγοῦ ἐνὸς πολιτι-
σμένου ἔθνους.

Ἠνάγκασε τοὺς Συμπολίτας μας, ὅσοι ἠχμαλω-
τίσθησαν διὰ θαλάσσης, νὰ λάβωσι ὅπλα ἐναντίον τῆς
Πατρίδος των, καὶ νὰ γενῶσιν οἱ δῆμιοι τῶν φίλων καὶ
τῶν ἀδελφῶν των, ἢ νὰ πείσωσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι θύματα

τῶν βελῶν τῶν ἰδίων των ἀδελφῶν καὶ φίλων.

Διήγγειρε μεταξύ μας Ταραχὰς οἰκιακὰς, καὶ ἐπρωπαθήσε νὰ σύρη ἐναντίον τῶν κατοίκων τῶν ὁμίμων πύλων ἀγρίης Ἰνδούς, ἐχθροὺς ἀσπλαγχνωτάτης, τῶν ὁποίων ὁ γνωστὸς Τρόπος τοῦ πολεμεῖν εἶναι τὸ νὰ θύωσι καὶ ἀπολύωσι πᾶν ὅ,τι ἤθελαν ἀπαντήσει, χωρὶς διακρίσιν ἡλικίας, διαφορὰν Γένους ἢ ἐπαγγέλματος.

Εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καταδυναστείας ἐζητήσαμεν Δικαιοσύνην μὲ τὰς πλέον ταπεινάς ἐκφράσεις· αἱ συνεχεῖς ἀναφοραὶ μας δὲν ἔλαβον δι' ἀπάντησιν, εἰμὴ ὑβρεῖς καὶ ἀδικίας ἐπανειλημμένας. Ἡγεμῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ Χαρακτήρ ἐκδηλοῦται μὲ τῶν αὐτῶν πράξεις, ἱκανὰς ν' ἀποδείξωσι τὸν Τύραννον αὐτόχρομα, εἶναι ἀνάξιος νὰ διοικῇ ἐλεύθερον λαόν!

Ἡμεῖς δὲν ἐπαύσαμεν νὰ φερώμεθα καλῶς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μας Βρεταννοὺς, καὶ ἀποτεινόμενοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς εἰδοποιήσαμεν εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις περὶ τῶν ὁποίων τὸ Βασιλευτικόν των ἔκαμε δοκμῶν τοῦ νὰ ἐκτείνῃ εἰς ἡμᾶς τῶν αὐτῶν τινὰ ἐξουσίαν, ἣτις κατ' οὐδὲνα Τρόπον εἰμπῶρει νὰ δικαιολογηθῇ· ἀναφέρθημεν εἰς τὴν Δικαιοσύνην καὶ εἰς τὴν φυσικὴν μεγαλοψυχίαν των, καὶ τοὺς ὠρκίσθημεν ἐπάνω εἰς τοὺς δεσμοὺς τοῦ αἵματος, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἤνοον, ν' ἀπαγορευθῶσιν αὐτὰς τὰς καταχρήσεις, αἰτινες διεβρῆγγυον ἀπαραιτήτως τοὺς δεσμοὺς καὶ τὸ ἀμοιβαῖον ἐμπόριόν μας· ἀλλ' ἐκωφεύθησαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Συγγενείας. Χρεωστοῦμεν λοιπὸν νὰ ὑποχωρήσωμεν καὶ νὰ συγκατατεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην, ἣτις προστάζει τὸν χωρισμὸν μας, καὶ μᾶς ὑπαγορεύει νὰ θεωρῶμεν τοὺς Βρεταννοὺς, καθὼς καὶ ὅλον τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους, ἐχθροὺς μὲν ἐν καιρῷ πολέμου, φίλους δὲ καὶ ἀδελφοὺς ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ὅθεν ἡμεῖς οἱ Παραστάται τῶν Ἠνωμένων Ἐπι-

κράτειν τῆς Ἀμερικῆς, συνελθόντες εἰς Γενικὸν Συνέδριον, καὶ ἐγκαλούμενοι εἰς τὸν ὑπερτάτον Κριτὴν τοῦ Παντός, ὅστις γινώσκει τὴν εὐθύτητα τῶν σκοπῶν μας, δημοσιεύομεν καὶ διακηρύττομεν πανδήμως, ἐν ὀνόματι, καὶ δι' ἐξουσίας τοῦ ἀγαθοῦ λαοῦ τούτων τῶν Ἀποικίων, ὅτι αὐταὶ εἶναι, καὶ ἔχουσιν δίκαιον, νὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ **Επικράτεια** **Ελεύθερα** καὶ **Ἀνεξάρτητα**: ὅτι εἶναι ἀπηλλαγμένα ἀπὸ πᾶσαν ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν θρόνον τῆς Μεγάλης Βρετανίας: ὅτι πᾶσα Πολιτικὴ ἔνωσις, μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ Κράτους τῆς Βρετανίας εἶναι, καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὀλοτελῶς διακεκομμένη: καὶ ὅτι, ὡς Ἐπικράτεια Ἐλεύθερα καὶ Ἀνεξάρτητα, ἔχουσιν πλήρη ἐξουσίαν νὰ κάμνωσι πόλεμον, νὰ κλείωσιν εἰρήνην, νὰ συνάπτωσι Συμμαχίας, νὰ κανονίζωσι τὸ Ἐμπόριον, καὶ νὰ ἐκτελῶσιν ὅλας τὰς ἄλλας πράξεις, τὰς ὁποίας αἱ ἀνεξάρτητα Ἐπικράτεια εἰμφοροῦν καὶ ἔχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελῶσι. Πλήρεις δὲ σταθερᾶς ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Προστασίαν τῆς Θεῆς Προνοίας, ὑποχρεοῦμεθα ἀμοιβαίως, πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διατήρησιν ταύτης τῆς Διακηρύξεως, μὲ τὴν ζῶν, μὲ τὰ ἀγαθὰ μας, καὶ μὲ αὐτὴν τὴν λιμὴν, ἣτις μᾶς εἶναι Ἱερά.

Αἱ Ἠνωμένοι τῆς Ἀμερικῆς Ἐπικράτεια, ὅπου τὰ δημοσίωνσαν τὴν παρούσαν Διακήρυξιν τῆς Ἀνεξαρτησίας των, ἦσαν δεκατρεῖς τὸν ἀριθμὸν, εἰς τὰς ὁποίας προσετέθησαν ἔπειτα καὶ ἄλλαι, καὶ τὴν σήμερον ἀριθμοῦνται μέχρι τῶν εικοσιτεσσάρων. Ὁ ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας πόλεμος των διήρκει ὅτε σχεδὸν ἔτη, εἰς τὸ μεταξύ τῶν ὁποίων ἔπαθαν δυστυχίας μεγάλας, ἐδοκίμασαν ἐλλείψεις ἱκανὰς, καὶ κατήντησαν εἰς τὰ ἐσχάτα πολέμους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μέσῃ τῶν δυστυχιῶν ἀναλαμβάνουσαι συνεχῶς τὰς δυνάμεις των, καὶ μὲ ἀκούραστον καὶ ἀκαταδάμαστον ἐνέργειαν ἐβαλοκλιθεῖσαι τὸν πόλεμον, ἔφθασαν μὲ τὴν

πολυκαιρίαν, και δια τῆς βοήθειας τῶν Γάλλων Στρατηγῶν ἡ φ-
 παυδήσασιν τὴν Ἀγγλίαν, ἣ ὁποία τελοσπάντων ἠναγκάσθη ἡ
 ἀναγνώρισιν αὐτῆς ὡς Ἐλευθέρας καὶ Ἀυτεξουσίου τῷ 1783 τῆν
 30 Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν ἀναγνώρισίν των πρέλαθον οἱ Γάλλοι,
 συνάψαντες μετ' αὐτῶν σχέσεις φιλικὰς, καὶ ἐμπορικὰς κατὰ
 τὸ 1778 τῆν 30 Ἰαννουαρίου. Οἱ δὲ Ὀλλανδοὶ ἐγνώρισαν καὶ
 αὐτοὶ τὴν Ἀνεξαρτησίαν των τῷ 1782.

Ἦρωες τοῦ ἐνδύξου τούτου ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐράνησαν
 ὁ Μέγας καὶ Ἄοιδμος Στρατηγὸς, καὶ μετὰ ταῦτα Πολεμὸς
 Βασσιγκτὸν, καὶ ὁ Περιήρημος ἔτι ζῶν Γάλλος Στρατηγὸς Λα-
 ραυέιτης.

Ἡ Διοίκησις, ἣ ὁποία συνεκροτήθη κατ' ἀρχὰς ἐν Φιλαδέλφειᾳ
 ἀπὸ τὰς πρώτας δεκατριῶν Ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν, περιουρίζε-
 το εἰς μερικὰ Ἄρθρα τῆς Συμμαχίας καὶ παντοτεινῆς ἐνώσε-
 υς αὐτῶν (Articles of Confederation and perpetual union).
 καὶ ἐπειδὴ ἡ πείρα ἀκελούθως ἔδειξεν, ὅτι δὲν ἦτον ἀρκετὰ συν-
 ηρισμένη, ἀπερασίθη κοινῶς τῷ 1789 νὰ γερῆ ἀναθεώρησις
 καὶ μεταβιβάσις αὐτῆς εἰς τὸ τελειότερον ἔκτοτε λοιπὸν ἡ
 ἔνωσις τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας ἀπέβη σφικτοτέρα, καὶ ἡ
 ὅλη τῆς οἰκοδομῆ ἐστηρίχθη εἰς βάσεις σταθερωτέρας· ἔκτοτε διω-
 ρίσθη καὶ εἰς Πρόεδρος, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια εἶναι τετραετής,
 καὶ αἱ Δυνάμεις, καθὼς καὶ ἡ Σύθεσις τῶν Βουλευτηρίων, ἐκ
 τῶν ὁποίων τὸ Ἐθνικὸν Σύνεδριον συγκροτεῖται, διεκρίθησαν, καὶ
 ἐκανονίσθησαν καθ' ἕν τρόπον θέλουσιν ἐκτεθῆ ἐρεξῆς.

Σημειώτεον δὲ, ὅτι ἐκτὸς τῆς Γενικῆς Συναγματικῆς Διοική-
 σιας, ἐκάστη τῶν Ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν ἔχει Διοίκησιν ἰδι-
 αιτέραν, σχεδὸν κατὰ τὸν τύπον τῆς πρώτης σχηματισμένην,
 καὶ εἰμπαρῆ, κατὰ τὰς ἀμοιβαίας συνθήκας, νὰ διατάτῃ τὴν
 ἐσωτερικόν της, καὶ νὰ θέτῃ Νόμους εἰς ἐπιείκας τὰς ἀποθέσεις,
 ὅσαι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰ Ἄρθρα, καὶ εἰς τοὺς κανόνας
 τῆς Γενικῆς ἐνώσεως.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

τῶν

ἨΝΩΜΕΝΩΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΩΝ

τῆς

ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΠΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ
 ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Ι. Οἱ Κάτοικοι τῶν Ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς
 Ἀρκτώας Ἀμερικῆς ἐσυμφώνησαν, καὶ ἐθεσπίσαν τὸ
 Πολιτικὸν αὐτῶν Σύνταγμα διὰ τοὺς ἐφεξῆς σκοπούς.

α. Διὰ νὰ σχηματίσῃσι τελείαν ἔνωσιν μεταξὺ
 αὐτῶν.

β. Διὰ νὰ συστήσῃσι τὴν Δικαιοσύνην καὶ Ἰσο-
 νομίαν πανταχοῦ.

γ. Διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃσι τὴν οἰκιακὴν ἡσυχίαν.

δ. Διὰ νὰ προμηθεύσῃσι τὰ μέσα τῆς κοινῆς
 ὑπερασπίσεως.

ε. Διὰ νὰ προάξῃσι τὴν Γενικὴν εὐδαιμονίαν.

ς. Τελοσπάντων διὰ νὰ βεβαιώσῃσιν ὅλα τὰ ἐκ
 τῆς ἐλευθερίας προερχόμενα ἀγαθὰ ὅχι μόνον εἰς ἑαυ-
 τοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπερχομένην αὐτῶν γενεάν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.

2. Ἡ Διοίκησις τῶν Ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἢ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, εἶναι Δημοκρατικὴ, καὶ συνίσταται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ τὸ Συνέδριον, τὸ ὅποσον διαίρεται εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων, καὶ εἰς τὸ τῶν Γερουσιαστῶν, ἢ εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

- 3. Ἐκλέγεται ἀνὰ πᾶν ἑτάρτον ἔτος.
- 4. Πρέπει νὰ εἶναι Αὐτόχθων, ἢ νὰ ὑπῆρξε Πολίτης καθ' ὃν καιρὸν ἐθεσπίσθη τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα.
- 5. Πρέπει νὰ ἔχη ἑννέα μῆνας ἀπὸ τῶν ἡλικιῶν, καὶ νὰ διέτριψε 14 ἔτη εἰς τὰς Ἡ. Ἐ.
- 6. Ὁρκίζεται νὰ διασώζη, προστατεύη, καὶ ὑπερασπίσῃ τὸ Πόλιτευμα τῶν Ἡ. Ἐ.
- 7. Λαμβάνει μισθὸν 25,000 Τάλληρων (Dollars) κατ' ἔτος.
- 8. Ἐκλέγεται ἀπὸ ἐκλογεῖς, οἱ ὅποιοι αὐτῶν ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς Ἰστικὰς Βουλὰς (Legislatures) ἐκάστης ἐπικρατείας μετὰ τινῶν ἐξαιρέσεων.
- 9. Εἶναι Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν τῆς Ἡ. Ἐ. καὶ Θαλάσσης Δυνάμεων, καὶ τοῦ Πολιτικοῦ, ἢ τοῦ ἐκ Πολιτῶν συνισταμένου, Στρατεύματος *).

*) Στρατεῖα Πολιτικὸν ὄνομα τὸ παρὰ τῶν Ἀμερικανῶν καλούμενον Militia, ἀκολουθῶν τὸν Ἀριστοτέλη, ὅστις παραβάλλων (ἔρα Ἠθικ. Νικομ. Βιβλ. Γ'. κεφ. Η'. ἐκδ. Κορ.) τὰ μισθοφόρα ἢ ἑθνικὰ στρατεύματα πρὸς τοὺς στρατευομένους τῶν πολιτῶν λέγει „Οἱ στρατιῶται (οἱ ξένοι καὶ μισθοφόροι) „δειλοὶ γίνονται ὅταν ὑπερτείνῃ ὁ κίνδυνος, καὶ λείπονται τοῖς „πλήθεσι καὶ ταῖς παρασκευαῖς. πρῶτοι γὰρ φεύγουσι. Τὰ δὲ „Πολιτικὰ (ἔχον τὰ ἐκ πολιτῶν συνιστάμενα στρατεύματα) μένοντα ἀποθήσκει. Ὁ Μεταρρ:

10. Εἴμπορεῖ νὰ ζητῇ ἐγγράφως τὴν γνώμην ἐκάστου τῶν Ἐκτελεστικῶν Ὑπαρχεῶν, τὰ ὅποια εἶναι Α'. Τὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως. Β'. Τὸ τῶν Προσώπων. Γ'. Τὸ τοῦ Πολέμου καὶ Δ'. Τὸ τοῦ Ναυτικοῦ.

Σημ. Ἐκαστος τῶν ὀνομασθέντων Ὑπαρχεῶν πληροῦται 6000 Τάλληρα κατ' ἔτος.

11. Εἴμπορεῖ νὰ ἀναβάλλῃ καὶ συγχωρῇ ἀδικήματα, ἐκτὸς μόνον εἰς περιστάσεις τῶν περὶ ἐγκλημάτων καθοσιώσεως κατηγοριῶν.

12. Μὲ συναίνεσιν τῶν δύο ἑπικρατειῶν τῆς παρούσης Γερουσίας κάμνει Συνθήκας.

13. Ὀνομάζει, καὶ, διὰ συναίνεσεως τῆς Γερουσίας, διορίζει Α'. Κριτὰς τοῦ Ἀνωτάτου Κριτηρίου. Β'. Πρόσβεις. Γ'. Προξένους. καὶ Δ'. ὅλους τοὺς ἄλλους Ἀξιωματικούς, ὅσων οἱ μισθοὶ δὲν προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον.

14. Διορίζει ὅλους τοὺς Ἀξιωματικούς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀναπληροῖ ὅλους τοὺς κενοὺς τόπους, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ διακοπὴ τῆς Γερουσίας· ἀλλ' οἱ διορισμοὶ αὗτοι παύν, ἄμα συνελθοῦσης τῆς προσεχοῦς Γερουσίας.

15. Ἐν διαλειμμάτων δίδει εἰς τὸ Συνέδριον πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἡ. Ἐ., καὶ προβάλλει ἴσαῦτα μέτρα ὅσα αὐτὸς κρίνει ἀναγκαῖα.

16. Εἰς ἐκτάκτης περιστάσεις καλεῖ εἰς Συνέλευσιν ἀμφότερα τὰ Βουλευτήρια, ἢ ἑνὸς αὐτῶν.

17. Ὅταν τὰ Βουλευτήρια ἀπαρέσκωνται ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀναβολῆς των (adjournment), τότε αὐτὸς προσδιορίζει τὴν ἡμέραν ἀναβολῆς, ὅσην στοχάζεται ἀρμοδίαν.

18. Χρεωστῆι νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀκριβοῦς τῶν Νόμων ἐκτελέσεως.

19. Δέχεται Πρέσβεις, καὶ ἄλλους Δημοσίους Ὑπαρχοὺς.

20 . Είπορεί να γενῆ ἔκπτωτος τοῦ ἐπαγγέλματος τε διὰ κατηγορίαν ἀποδεδειγμένης προδοσίας, παρνομίας, καὶ ἄλλων τοιούτων βαρέων ἐγκλημάτων .

21 . Ὅταν διὰ τὰς εἰρημέκας αἰτίας γενῆ ἔκπτωτος τοῦ ἐπαγγέλματος τε, ἢ ὅταν δὲν εἶναι ἰκανὸς νὰ ἐκπληρῶνῃ ἀκριβῶς τὰ χρέη τε, ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐνεργεῖ ἀντ' αὐτοῦ .

ΤΟ ΣΤΝΕΔΡΙΟΝ, ΚΑΙ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΑΥΤΟΥ.

22 . Ὅλον ὁμοῦ τὸ Συνέδριον, συγκροτούμενον ἀπὸ τοῦς Ἀντιπροσώπων, καὶ τὴν Γερουσίαν, ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ νὰ διορίζη καὶ εἰσπράττῃ φόρους, δασμοὺς, καὶ τὰ λοιπὰ ἱμῆματα, τῶν ὁποίων ἡ διανομὴ γίνεται ὁμοειδῶς καθ' ὅλας τὰς Ἐπικρατείας .

23 . Φροντίζει περὶ τῆς κοινῆς ὑπερασπίσεως, καὶ τῆς Γενικῆς τοῦ Ἐθνὸς εὐδαιμονίας .

24 . Δανείζεται ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν Ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν .

25 . Πληρῶνει τὰ χρέη αὐτῶν .

26 . Κανονίζει τὸ Ἐμπόριον .

27 . Θέτει Γενικοὺς ὁμοειδεῖς Νόμους περὶ τῆς Χρεωκοπίας .

28 . Θέτει ὡσαύτως Κανόνας ὁμοειδεῖς περὶ τῆς Πολιτογραφῆσεως .

29 . Προσδιορίζει τοὺς σταθμοὺς, καὶ τὰ μέτρα .

30 . Κόπτει Νόμισμα, καὶ κανονίζει τὸν Τύπον ὅσον αὐτοῦ, καθὼς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ Νομίσματος .

31 . Φροντίζει νὰ ἱμωρῶνται οἱ παραχαράκται τῶν Συναλλαγματικῶν τῆς ἀσφαλείας, καὶ τοῦ ἱρέχοντος νομίσματος ὅλη τοῦ ἠνωμένου Κράτους .

32 . Συσταίνει Ταχυδρομεία, καὶ φροντίζει περὶ τῆς κατασκευῆς ὁδῶν ἰσχυρῶν .

33 . Συσταίνει Κριτήρια κατώτερα, ὑπαγόμενα εἰς τὸ Ἀνώτατον Κριτήριον .

34 . Βοηθεῖ καὶ ἐπιταχύνει τὴν πρόδον τῶν ἐπισημῶν, καὶ τῶν Κοινοφελῶν ἰσχυῶν, ἐγλυόμενον εἰς τοὺς Συγγραφεῖς καὶ ἐφευρετὰς τὸ ἀποκλειστικὸν δίκαιον τῆς ἐκ τῶν συγγραμμάτων καὶ ἐφευρέσεως τῶν ἀπολαύσεως μέχρι τινὸς διωρισμένη χρίνου .

35 . Προσδιορίζει καὶ κολάζει τὴν Πειρατικὴν, καὶ ἄλλας τοιαύτας καταχρήσεις, γινομένας εἰς τὰς μεγάλας θαλάσσας, προσέτι δὲ καὶ τὰς ὕβρεις (ζημίας) ἐναντίον τῶν Νόμων καὶ τῶν Ἐθνῶν .

36 . Κηρύττει πόλεμον, δίδει Γράμματα ἐφοδιαστικά καὶ ἀντεκδικητικά (Letters of marque and reprisal) πρὸς τοὺς Πλοιάρχους, καὶ θέτει κανόνας ἀποβλέπωντας τὰς ἐν ξηρᾷ καὶ θαλάσσει γινομένας λείας .

37 . Στρατολογεῖ, καὶ ἐξοικονομεῖ τὰ στρατεύματα ἄλλ' οὐδεμίαν ἐξαγωγή ἢ ἐφαρμογὴ χρημάτων πρὸς τοῦτο τὸ τέλος εἴπορεί νὰ γενῆ διὰ μακρότερον παρὰ τὰ δύο ἔτη καιρὸν .

38 . ἔχει τὴν φροντίδα τῆς προμηθεύσεως, καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν πλοίων .

39 . Ἐκδίδει Ἄεθρα περὶ τῆς Διοικήσεως τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης Δυνάμεων .

40 . Προβλέπει περὶ τῆς ἐλεύσεως τῶν Πολιτικῶν, ἢ τῶν ἐκ Πολιτῶν συνισταμένων στρατευμάτων, ὅσα συντείνουσιν Α'. εἰς τὸ νὰ ἐκτελῆ τοὺς Νόμους Β'. νὰ καταπαύῃ ἐπαναστάσεις καὶ Γ'. ν' ἀπελαύνῃ ἐξωτερικὰς ἐπιδημίας .

41 . Φροντίζει περὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ, περὶ τῆς καθοπλίσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν Πολιτικῶν Στρατευμάτων, καὶ περὶ τῆς ἐξοικονομήσεως ὅσον μερὸς ἐξ αὐτῶν, ὅσον εἴπορεί νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν δού-

λευσιν τῶν Ἡ. Ἐ. ἀποταμιεύον εἰς ἐκάστην αὐτῶν ἀναλόγως τὸν διορισμὸν τῶν Ἀξιωματικῶν, καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἐκπαιδεύῃ τὰ Πολ. Στρ. κατὰ τοὺς παραδεγεμένους ἀπὸ τὸ Συνέδριον κανόνας .

Σ η μ. Τοιαῦτα ἀπὸ Πολίτας συνιστάμενα στρατεύματα, καλῶς διατεταγμένα καὶ γυμνασμένα, εἶναι ἡ ἀρμοδιότερα καὶ ἀσφαλεστέρως φυσικῆ ὑπεράσπισις ἐνὸς ἐλευθέρου Κράτους, τὸ ὅποιον δὲν πρέπει ἐν καιρῷ εἰρήνης νὰ κρατῇ μισθωτὰ τακτικὰ Στρατεύματα, ἐπειδὴ εἶναι ἐπικινδύνα εἰς τὴν ἐλευθερίαν .

42 . Ἐνεργεῖ ἐ ξ α ι ρ ἔ τ ω ς τὴν νομοθεσίαν εἰς τοιαύτας περιφερείας, ὅσαι δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς δέκα τετραγωνικὰς λεύγας ὅθεν εἶναι ἡ Καθέδρα τῆς Διοικήσεως τῶν Ἡ. Ἐ. καὶ τὴν αὐτὴν ὡσαύτως ἐξουσίαν ἔχει εἰς ὅλης τοῦς Ἰσπῆς ἀγορασμένης πρὸς κατασκευὴν Φρηρίων, Ἀποθηκῶν, Ὀπλοθηκῶν, Ναυπηγείων, καὶ ἄλλων τοιούτων ἀναγκαίων κτηρίων .

43 . Κατασκευάζει ὅλης ἐκείνης τοὺς Νόμους, οἱ ὅποιοι εἰμποροῦν νὰ εἶναι ἀναγκαῖοι, καὶ ἀρμόδιοι πρὸς ἐκδίβασιν (ἐκτέλεσιν) τῶν προηγουμένων Δυνάμεων .

44 . Συνέρχεται τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς καθ' ἕκαστον ἔτος, ἐκτὸς ἂν παρ' αὐτοῦ διορισθῇ προϊμώτερός τις καιρὸς .

45 . Τὸ Συνέδριον χρεωστῆ νὰ φροντίξῃ κατὰ νόμον περὶ τῶν περιστάσεων τῆς ἀλλαγῆς, τοῦ θανάτου, τῆς παραιτήσεως, καὶ ἀνικανότητος (inability) τοῦτε Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, διακηρύττον ποῖος τῶν Ἀξιωματικῶν πρέπει νὰ λάβῃ τὸν Ἰσπαν τοῦ Προέδρου καὶ ὁ τοιοῦτος ενεργεῖ ὡς Πρόεδρος, ἕως ὅτι ἡ ἀνικανότης τοῦ προτέρου ἤθελεν ἀρθῆ ἀπὸ το μέσον, ἢ νέος τις Πρόεδρος ἐκλεχθῇ .

ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ .

46 . Ἀνὰ πᾶν δεύτερον ἔτος ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν λαόν, ἤτοι ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν διαφόρων Ἐπικρατειῶν, μέλη τινὰ, τὰ ὅποια λαμβάνουσι τὸνομα τῶν Ἀντιπροσώπων, ὡς παριστανόντων τὸ πρόσωπον ὄλων ἐκείνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐκλέγονται, ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἔθνους· εἰς ἐκάστην δὲ Ἐπικρατείαν αἱ ιδιότητες τῶν ἐκλογέων εἶναι, ὡς καὶ ἐκεῖναι τῶν ἐκλογέων τῶν πολυαριθμοτέρων κλάδων πάσης Ἰσπικῆς Βουλῆς .

Σ η μ. α. Πᾶς Πολίτης ἐλευθέρου τῶν Ἡ. Ἐ. (ἐξαιρουμένων τῶν πτωχῶν, καὶ τῶν διατελούτων ὑπὸ ἐπιτροπείαν) εἰκοσιπενθῆς ἔτους ἡλικίαν ἄγων, ὃν κύριος ἰδίαν κτημάτων, καὶ διατρίβων τρεῖς μῆνας, πρὶν τῆς ἐναρξέως τῶν ἐκλογῶν, εἰς τὴν ἐπικρατείαν, ἔθεν ὀμνύεται, ἔχει τὸ δικαίωμα τὴν ἐκλέγειν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπικρατείαν ἀνεμπόδιστως· ἀρ' ἢς δὲ στιγμῆς ἀρχονται αἱ ἐκλογαὶ μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ ἐμποδίζονται ἢ νὰ φυλακίζονται ἢ Ἐκλογεῖς διὰ κλημῖαν ἄλλην αἰτίαν, παρεκτὸς προδοσίας, παρανομίας, ἢ διαταράξεως τῆς κοινῆς εἰρήνης· οὐδεὶς δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἢ ἐκλέγεσθαι, ἔστι ἐφ' ἑαυτῷ πρότερον ἔνοχος διαφθορῆς, (corruption) ἐπιρκίας, ψεύθους, καὶ ἄλλων τοιούτων βαρῶν καὶ ἀτίμων ἐγκλημάτων .

Σ η μ. β. Αἱ ἐκλογαὶ γίνονται διὰ κλήρου· αἱ δὲ περὶ ἐκλογῶν, ἢ ἐκλεκτικὰ Συνελύσεις προαναγγέλλονται καὶ διορίζονται εἰς καιρὸν ῥητὸν ἀπὸ τοὺς Ἀρχοντας τῶν πόλεων, οἵτινες πρῶσταται εἰς αὐτὰς τὰς Συνελεύσεις μὲ ἀφιλοπροσωπίαν, λαμβάνουσι τὰς ψήφους ὄλων τῶν ἐκλογέων παρίτων καὶ ἐχόντων τὰς ἀναγκαίας ἰδιότητας, τὰς διατάττου εἰς κλάσεις, τὰς λογαριάζουσι, καὶ ἀπολοῦθαι τὰς ἀναγγέλλουσι εἰς τὸ ἀνήκου μέρος, τοῦτέστι εἰς τὴν Δημόσιον Συνέλευσιν τῆς πόλεως, καὶ ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως αὐτῆς, ἔστις ἐθὺς ἐκθέτει εἰς καθ' ἕνα ἄλογον ὄλων τῶν ὑποκειμένων, ὅσα ἔχουσι ψήφους, σημειῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων εἰς τὰ πλάγια ἐκάστου ὀνόματος· ἐν ἀντίγραφον δὲ ἀσθεντικῶν αὐτοῦ τοῦ καταλόγου, βεβαιωμένων ἀπὸ τοὺς Ἀρχοντας καὶ τὸν Γραμματεῖα τῆς πόλεως ἔχειρίζεται κατόπιν εἰς ἕκαστον τῶν Ἀντιπροσώπων· ἐνοεῖται δὲ οἴσθαι, ὅτι ὁ ἔχων τὰς πλειοτέρας ψήφους προτιμᾶται εἰς τὴν ἐκλογὴν, καὶ λαμβάνει τὴν ἀναγκαίαν ἀπόδειξιν .

Σ η μ. γ. Ὅσον οἱ περὶ ἐκλογῆς Νόμοι εἰς τὴν Ἀμερικανίαν

νικήν Συμπολιτείαν ἐγγυῶνται καὶ ὑπερασπίζονται τὸ προνόμιον τῆς ἐλευθέρως ψήφορίας, ἄλλο τόσον ἀπειναντίας ἀπαγορεύουσιν ὑπὸ ποινὰς δικαίας ὅποιανδήποτε ἐπιβροήν Δυνάμεις, τὰ δωροδοκίματα, τὰς ἀπειλὰς, καὶ πᾶν ἄλλο ἄνομον, αἰσχρὸν, καὶ σπουδαρχικὸν μέσον ὅπου ἤθελε μεταχειρισθῆ τις διὰ τὴν κερδίση τὰς ψήφους τῶν Ἐκλογέων καὶ ὅσοι μὲν δωροδοκούμενοι, ἢ οἱ ὅποιανδήποτε ὑποχρεωτικὴν αἰτίαν χαρίζουσι τὰς ψήφους των, ἢ οἱ ὅποιανδήποτε ἀναλόγως ἀπὸ τῶν Νέων· οἱ δὲ δωροδοκῆσαντες καλύπτονται ἀναλόγως ἀπὸ τῶν Νέων· οἱ δὲ δωροδοκῆσαντες ἀμέσως ἢ ἄλλην τινὰ ἀντάμειψιν ὑποσχεθέντες νομίζονται ἀνάξιοι νὰ λάβωσι τὸ ὑποῦργημα, εἰς τὸ ὅποιον ἐκλέχθησαν, δύο ὁλόκληρα ἔτη, προστέτι δὲ καὶ κυλάζονται κατὰ Νόμον.

47. Ὁ ἐκλεγόμενος πρέπει νὰ εἶναι 25 ἐτῶν ἡλικίας, νὰ ἐστάθῃ ἑπτὰ ἔτη Πολίτης τῶν Ἡ. Ἐ. καὶ κάτοικος τῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται ἐπικρατείας· προστούτους πρέπει νὰ εἶναι ἐπίσημος διὰ τὴν παιδείαν, ἀρετὴν, καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ κοινῶν συμφέροντος φρονήματά τῃ.

48. Τὸ Βαλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων ἐκλέγει τὸν Ῥήτορα (Speaker), καὶ τοὺς ἄλλους Ἀξιωματικούς τοῦ Σώματος, καὶ ἔχει τὴν μόνην δύναμιν τοῦ νὰ τοὺς κατηγορήσῃ.

49. Ὅταν συμπέσωσιν ἐλλείψεις, ἢ κενότητες εἰς τὴν παράστασιν τινὸς Ἐπικρατείας, ἢ Ἐκτελεστικῆς Δύναμιν αὐτῆς ἐκδίδει ἔγγραφα περὶ ἐκλογῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν τόπων.

50. Τὸ Βαλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡ. Ἐ. ὁπόταν τὸ μείζον μέρος (majority) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν διωρισμένων ἐπὶ τούτῳ ἐκλογέων δὲν διακηρύξῃ ποῖος πρέπει νὰ εἶναι ὁ Πρόεδρος.

ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

51. Συγκροτεῖται ἀπὸ δύο Γερουσιαστὰς ἐξ ἐκάστης Ἐπικρατείας, ἐκλεγομένης ἀπὸ τὴν Ἰστωικὴν Βουλὴν

αὐτῆς διὰ ἕξ ἔτη. Πᾶς δὲ Γερουσιαστὴς ἔχει μίαν ψήφον — Ἡ Γερουσία διαιρεῖται εἰς Ἰστωίους κλάσεις, εἰς Ἰστωίους ὥστε ἐν Ἰστωίον τῶν Γερουσιαστῶν εἰμπορεῖ νὰ ἐκλέγεται ἀνὰ πᾶσαν διετίαν· εἰς τὴν συμψηφίαν δὲ καμμία ἑλλειψὶς Γερουσιαστοῦ καθ' ὃν χρόνον ἢ Ἰστωικὴ Βουλὴ ἐκάστης ἐπικρατείας εὐρίσκεται εἰς διακοπήν, ἢ Ἐκτελεστικὴ Δύναμις τῆς Ἐπικρατείας ἐκείνης, τῆς ὁποίας ὁ Γερουσιαστὴς εἶναι μέλος, εἰμπορεῖ ἐκ τοῦ προχείρου νὰ διορίσῃ αὐτὴν ἐν ὅποιανδήποτε ὑποκειμένον ἕως τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἰστωικῆς Βουλῆς, ἢ τῆς ἐπομέως πρέπει ν' ἀναπληρώσῃ, ὅπως ἐγκρίνει, τὸν κενὸν τόπον, ἢ ἐπικυρήνῃσα δηλ. τὸ αὐτὸ ὑποκειμένον, ἢ ἄλλο ἀντ' αὐτοῦ ἐκλέγησα.

52. Ὁ Γερουσιαστὴς πρέπει νὰ εἶναι Ἰστωίοντα ἐτῶν ἡλικίας, νὰ ἐστάθῃ ἑννέα ἔτη Πολίτης τῶν Ἡ. Ἐ., καὶ Κάτοικος (εἰς τοὺς Ἰστωίους τελευταίας μῆνας πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῆ) τῆς ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέχθη ἐπικρατείας.

53. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡ. Ἐ. εἶναι Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, καὶ δὲν ἔχει καμμίαν ψήφον, ἐκτὸς ὁπόταν αἱ ψήφοι εἶναι ἰσομεεῖς.

54. Ἐκλέγει τοὺς ἰδίους τῆς Ἀξιωματικούς, προστέτι δὲ καὶ τὸν Πρόεδρόν της *π ρ ο σ ω ρ ι ν ὼ ς*.

55. Ἐχει τὴν μόνην δύναμιν τοῦ νὰ ἐξετάξῃ ὅλας τὰς περὶ ἐγκλημάτων καθοσιώσεως κατηγορίας *) καὶ ὅταν συγκροτῆται ἢ Συνέλευσις ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, τὰ μέλη ὀφείζονται, ἢ ἀπλῶς δίδωσι τὸν λόγον τῆς βεβαιώσεώς των, ὅτι δέλωσι κρίνει ἐνέμως καὶ ἀπαθῶς.

56. Ἐάν ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡ. Ἐ. ἤθελεν ὑποπέσει

*) Ὅταν μετέφρασα τὴν Ἀγγλικὴν λέξιν *impeachment*, καθὼς καὶ οἱ Γάλλοι τὴν μεταφράζουσι διὰ τοῦ *accusations de crimes d'etat*. Ὁ ὅρος δὲ οὗτος εἶναι βλαπτερός συνήθως εἰς τοιαύτας διαδικασίας, τῶν ὁποίων τὸ ὑποκείμενον εἶναι αἱ καταχρήσεις, ἢ τὸ κακὸν φέριμον τῶν ὅσοι ἔχουσι μεγάλα πολιτικὰ ἐπαγγέλματα.

εις εξέτασιν, ὁ Ἀρχιδικαστὴς προεδρεύει· δύο δὲ τρίτα τῶν παρόντων μελῶν εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς εξέλεξιν τοῦ ἐγκλήματος· καὶ μολοντί αἱ κρίσεις τῆς Γερουσίας εἰς περιστάσεις τοιούτων κατηγοριῶν ἄλλην καταδίκην δὲν διορίζουσι, παρὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ κατηγορηθέντος ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός, καὶ τὴν ἀνικανότητά τοῦ νὰ ἔχη ὁποιοδήποτε ὑποῦργημα εἰς τὰς Ἡ, Ἐ, μολοντούτο ὁ κατηγορηθεὶς, ἀφοῦ ἐξελεγχθῆ ὡς ἐνοχος, εἶναι ὑποκειμένος εἰς τὴν καταδίωξιν (poursuite) καὶ τὴν ἀπὸ τοῦς Νόμους ἐπιβαλλομένην ποινὴν.

57. Ἡ Γερουσία ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον τῶν Ἡ. Ἐ. ὅποτεν τὸ μείζον μέρος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐπι τούτω διωρισμένων Ἐκλογέων δὲν διακηρύξῃ ποῖος πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἀντιπρόεδρος.

ΔΙΝΑΜΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΥ.

58. Ἐκαστον τῶν Βουλευτηρίων εἶναι ὁ Κριτὴς τῶν ἐκλογῶν, ἀναφορῶν, καὶ δυνάμεων τῶν ἰδίων τῶν μελῶν συμφώνως μὲ τὸ παρὸν Πολίτευμα. Καὶ τὸ μὲν μείζον μέρος (majority) τῶν μελῶν εἶναι ὁ ἀναγκαῖος καὶ ἀποχωρῶν ἀριθμὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελεθῇ ἐργασίας· μικρότερος δὲ τις ἀριθμὸς ἀρκεῖ νὰ ἀναβάλλεται ἐκ διαλειμμάτων καὶ νὰ προσκαλῆ τὰ ἀπόντα μέλη κατὰ τὸν τρόπον, καὶ ὑπὸ ποινὰς διωρισμένα ἀπὸ ἕκαστον τῶν Βουλευτηρίων.

59. Ἐκαστον Βουλευτήριον εἴμπορεῖ νὰ διορίξῃ τοῦς κανόνας τῶν διαδικασιῶν τῶν, νὰ τιμωρῆ τὰ ἴδια τῶν μελῶν, διὰ τὸ ἀτακτὸν φέρσιμόν των εἰς τὰς Συνελεύσεις, καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν δύο Τριτημορίων ν' ἀποβάλλῃ πᾶν ἀτακτοῦν μέλος.

60. Ἐκαστον τῶν Βουλευτηρίων κρατεῖ ἐφημερίδα τῶν πράξεών τῆ, καὶ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν δημοσιεύει αὐτὴν, ἐξαιρημένων μόνον ἐκείνων τῶν μερῶν, ὅσα πρὸς εἰς νὰ φυλάττωνται μυστικά.

Σ η μ. Τὰ διάφορα καταφάσκοντα ἢ ἀποφάσκοντα ἰνύματα, κατ' αἴτησιν ἐνὸς πέμπτου τῶν παρόντων, καταχωροῦνται εἰς τὴν ἐφημερίδα.

61. Ἄνευ τῆς συναιδέσεως τοῦ ἑτέρου κανὸν Βουλευτήριον δὲν ἀναβάλλεται πλέον τῶν Τριῶν ἡμερῶν, μήτε γίνεται εἰς κανένα ἄλλον τρόπον ἢ ἀναβολή, παρὰ ὅπως ἀμφότερα τὰ Βουλευτήρια συνεδριάξουσιν.

62. Ἐκάστη Βουλευτηρία τὰ μέλη λαμβάνουσιν ἀντάμειψιν, ἢ μισθὸν διωρισμένον ἀπὸ τὸν Νόμον, καὶ διδόμενον ἀπὸ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον· ἔχουσι δὲ τὸ προνόμιον τοῦ νὰ μὴν φυλακίζωνται καθ' ὃν καιρὸν ὑπάγουσιν εἰς τὸ Συνεδριον, ἢ ἐπιστρέψουσιν ἐκεῖθεν, καὶ ἐν ὅσῳ προσέτι διαρκεῖ ἡ Συνεδρίασις, ἐκτὸς μόνον εἰς περιστάσεις προδοσίας, παρανομίας, καὶ διαταγᾶς τῆς κοινῆς εἰρήνης· περὶ παντὸς δὲ ὅ,τι ἂν ἤθελαν ὀμιλήσει ἐντὸς τῶν Βουλευτηρίων δὲν εἴμποροῦν ποῦ ποτε ἄλλοῦ ἐκτὸς αὐτῶν νὰ ἐξετάζωνται.

63. Οὐδεὶς ὅστις ἔχει τι ὑποῦργημα δημοσίον εἰς τὰς Ἡ. Ἐ. δύναται, ἐν ὅσῳ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη τὸ ὑποῦργημα τοῦτο, νὰ συνεδριάξῃ εἰς κανὸν τῶν Βουλευτηρίων· καὶ κανὸν μέλος ἑκατέρων τῶν Βουλευτηρίων δὲν εἴμπορεῖ, ἐφ' ὅσον χρόνον εἶναι ἐκλελεγμένος, νὰ λάβῃ ἐντὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἡνωμένῃ Κράτις πολιτικόν τι ἄλλο ἐπάγγελμα, τὸ ὅποσον ἐσυστήθῃ νεωστὶ, ἢ τοῦ ὅποισιν τὰ κέρδη ἠῦξῃσαν ἐν τῷ μεταξύ.

64. Ὅλα τὰ Πρόβουλεύματα (Bills) περὶ τῆς εἰσπραξέως τῶν προσόδων λαμβάνουσιν τὴν ἀρχὴν των εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων· ἡ δὲ Γερουσία εἴμπορεῖ μόνον νὰ προτείνῃ εἰς τὰντα προσβαφαίρε-

σεις, καθώς και εις άλλης φύσεως προβλεψύματα.

65. Πάν προβούλευμα, ή σχέδιον, πριν γενή Νόμος, παρήσιαζεται εις τον Πρόεδρον των Η. Ε. και ει μὲν το έγκρίνη, το υπογράφει· ειδὲ μὴ, το επιστρέφει εις το Βουλευτήριον, όθεν προήλθε, με τας άνασκευάς τε. Το δε Βουλευτήριον καταχωρεί εις την έφημερίδα τε τας άνασκευάς ταύτας κατέκτασιν, και τας άναθεωρεί· εάν δε δύο τρίτα έγκρίνωσι το Προβούλευμα, πέμπεται μαζί με τας άνασκευάς τε εις το έτερον Βουλευτήριον, όπτε άναθεωρείται ώσαύτως, και ει μὲν δύο τρίτα των μελών συγκατανεύσωσι και αύτῶι εις παραδοχήν του προβλεψύματος, τότε γίνεται τοῦτο Νόμος. Καθ' όλας δε ταύτας τας περιστάσεις τα όνόματα των ψηφοφορούντων ύπερ, και κατά καταχωρούνται αναλόγως εις την έφημερίδα εκάστῃ των Βουλευτηρίων.

66. Έάν εντός δεκα ήμερών (έξαιρημένης της Κυριακής) το παρήσιασθεν ούτως εις τον Πρόεδρον προβούλευμα δὲν επιστραφή παρ' αυτού, το ίδιον γίνεται Νόμος, εκτός μόνου όπόταν το Συνέδριον άναβάλεται εις το διάστημα αυτών των δεκα ήμερών, και τότε δὲν γίνεται Νόμος.

67. Πάσα διαταγή, απόφασις, ή ψήφος, εις την όποίαν ή συνδρομή των δύο Βουλευτηρίων είναι αναγκαία, πρέπει να έγκριθῆ από τον Πρόεδρον, ή, ως ειρηται άνωτέρω, ν' άναθεωρηθῆ κατά τον τρόπον του προβλεψύματος.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΣΤΥΝΕΔΡΙΟΥ

68. Το Συνέδριον δὲν δύναται να κάμη κανένα Νόμον προς τα καθεστῶτα της Θρησκείας, μήτε ν' άπαγορεύσῃ την ελευθέραν αυτης άσκησιν· δὲν δύναται

ώσαύτως να έμποδίσῃ την ελευθερίαν του λόγου, ή του ύψου, μήτε το δικαίωμα του λαου του να συνάξεται ειρηνικῶς, και να παρήσιαζῃ αναφορὰς προς την Διοικήσιν περι της μεταρρυθμισεως και επανορθώσεως των καταχρησέων.

69. Το δικαίωμα του λαμβάνειν και φέρειν όπλα χάριν της κοινῃς υπερασπίσεως είναι αποταμιευμένον, και καθιερωμένον εις τον λαόν.

70. Έν καιρῶ ειρήνης οὐδεις στρατιώτης εμπορεῖ να κάμη κατάλυμα εις όποιανδήποτε οικίαν άνευ της συναινεσεως των οικοκυρίων· μήτε εν καιρῶ πολέμου, αλλά καθ' όν τρόπον είναι διωρισμένον από τον Νόμον· — Το Στρατιωτικόν δ' εν γενει πρέπει να δείχνη ευπειθειαν αυστηροτάτην εις την Πολιτικήν εξησίαν, και να μὴν παύσῃ οὐδέποτε από το να είναι υπό την διεύθυνσίν της.

71. Το δικαίωμα του λαου του να έχῃ την ασφάλειαν του προσώπου, των οικιων, έγγραφων, και πάντων των κινητων και ακινήτων πραγμάτων του είναι αλύμικτον και άπαραβίαστον. Οὐδεμία δε Διαταγή (Warrant) περι εξετάσεως, και κατασχέσεως όποιανδήποτε προσώπων και πραγμάτων εμπορεῖ να εκδοθῆ χωρις να στηρίζεται εις άποδείξεις άποχρώσας, και να περιγραφῆ τον τρόπον της εξετάσεως, και τα πρόσωπα, και τα πράγματα, τα όποια πρέπει να συλληθῶσιν.

Σ η μ. Η Διαταγή, δια της όποιας διορίζεται ύπουργός τις άλληλος να κάμη έρενας εις τόπους ύπόπτους, να συλλαμβάνῃ και φιλακῆθῃ εν, ή πολλά άτομα, ή να σκίνη τα πράγματα των, εάν δὲν προέρχεται από αιτίας πιθανάς, στηρισμένας εις όρκον ή εις βεβαίωσιν, και εαν δὲν περιλαμβάνῃ την κατάστασιν, και την μερικὴν περιγραφὴν των τόπων, των ύποκειμένων, ή των πραγμάτων, περι αν' ό λόγος, λογίζεται δυκαστική, και δὲν συγχωρεῖται ποτε εις την Αμερικανικὴν δημοκρατίαν.

72. Κανείς δὲν ὑπόκειται εἰς εὐθύνην διὰ ἔγκλημα μέγα, ἢ ἄλλως ἄτιμον, πρὶν παρασταθῆ καὶ κατηγορηθῆ ἐνώπιον τοῦ Σώματος τῶν Μεγάλων Ὁρκωτῶν· ἐξαιροῦνται δὲ μόνον αἱ περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι συμβαίνουσι εἰς τὰς κατὰ τὴν καὶ Θάλασσαν Δυνάμεις, ἢ εἰς τὰ Πολιτικά Στρατεύματα ὄντα εἰς δούλευσιν πραγματικῆν, ἢ εἰς καιρὸν πολέμου καὶ δημοσίῃ κινδύνῳ. Μήτε εἶναι κανείς ὑποκείμενος διὰ τὸ αὐτὸ πταίσμα νὰ βαλθῆ δις εἰς κίνδυνον ζωῆς, μήτε ὑποχρεῖται εἰς ὅποιανδήποτε ἔγκληματικὴν περίστασιν νὰ γενῆ μάρτυς ἐναντίον ἑαυτοῦ· οὐδεὶς δὲ ποτε δύναται νὰ στερηθῆ τῆς ζωῆς, ἐλευθερίας, ἢ ἰδιοκτησίας χωρὶς νὰ προηγηθῆ ἢ κρίσις τῆ κατὰ Νόμον· καὶ μερικὴ ἰδιοκτησία δὲν εἰμπορεῖ νὰ ληθῆ πρὸς κοινὴν χρῆσιν, χωρὶς νὰ γενῆ δικαία ἀντάμειψις, ἢ ἀποζημίωσις.

73. Εἰς ὅλας τὰς διαδικασίας τῶν μεγάλων, ἢ ὅποιονδήποτε βαθμοῦ ἀδικημάτων ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητῆ τὴν αἰτίαν, καὶ τὴν φύσιν τῆς προσαφθείσης εἰς αὐτὸν κατηγορίας, νὰ ἀντεξετάζεται ὁμοῦ μὲ τοὺς κατηγοροῦς, καὶ τοὺς μάρτυρας, νὰ παρήσῃ μάρτυρας ὑπὲρ ἑαυτοῦ, νὰ λαμβάνῃ εἰς βοήθειαν τὴν ἐν Συμβούλιον καὶ ν' ἀπαιτῆ τὰ χρεῖα ἀπόφασιν τῶν Ὁρκωτῶν Κριτῶν, ζώντων εἰς τὴν Ἐπικράτειαν, ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν ὅπου τὸ ἀδίκημα συνέβη, καὶ δὲν εἰμπορεῖ νὰ κηρυχθῆ ἔνοχος εἰμὴ μὲ γνώμην σύμφωνον.

74. Κατὰ τὸν κοινὸν ἢ Ἄγραφον Νόμον (Common Law), ὅταν εἰς χρηματικὰς, ἢ ἄλλας πραγματικὰς διαφορὰς ἢ ποσότης, ἢ ἢ λιμὴ ὑπερβαίνῃ τὰ 20 γάλληρα τὸ δικαίωμα τοῦ κρίνειν ἀνήκει εἰς τοὺς Ὁρκωτοὺς· καὶ καμμία ὑπόθεσις κρινομένη ἀπὸ τοὺς Ὁρκωτοὺς δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀνακρίνεται εἰς κανὲν τῶν Δικαστηρίων τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας ἄλλε-

γοτρόπως, εἰμὴ κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ κοινοῦ Νόμου.

75. Εἶναι ἐμποδισμένον νὰ ζητῶνται ὑπερβολικαὶ ἐγγυήσεις (ικανοδοσίαι), νὰ διορίζωνται ζημιαὶ χρηματικαὶ ὑπέρογκοι, καὶ νὰ ἐπιβάλλωνται ποιναὶ σκληραὶ καὶ ἀχρηστοὶ, οἷον βάσανοι, στρεβλώσεις, κ. τ. λ.

Σ η μ. Αἱ ποιναὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὴν φύσιν τῶν ἐγκλημάτων, ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς τῶν Ποινικῶν Νόμων εἶναι κυρίως ἡ διόρθωσις ἢ ἡ σφραγισμὸς, καὶ ὄχι ὁ ἀφανισμὸς τῆς Ἀνθρωπότητος.

76. Ἡ εἰς τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα ἀπαριθμηθεὶς μερικῶν δικαίων σκοπὸν δὲν ἔχει ν' ἀπὸρρίψῃ ἢ ἐξαλειψῇ τὰ λοιπὰ ἀπὸ τοῦ λαοῦ κατεχόμενα δικαια.

77. Αἱ δυνάμεις ὅσαι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμέναι ἀπὸ τὸ Πολίτευμα εἰς τὰς Ἡ. Ἐ., δηλ. εἰς τὸ Συνέδριον αὐτῶν, ἢ τῶν ὁποίων ἡ ἐνέργεια εἶναι ἀπαγορευμένη εἰς αὐτὸ, ἀποσταμιέονται εἰς ἐκάστην Ἐπικράτειαν, ἢ εἰς τὸν λαὸν τῶν Ἡ. Ἐ.

Σ η μ. Πᾶσα Ἐπικράτεια ἔχει ἰδιαίτερος φυλαγμένα εἰς ἑαυτὴν τὴν Κυριαρχίαν τῆς (Sovereignty), τὴν ἐλευθερίαν, καὶ Ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἐπομένως ἕλας ἐκείνας τὰς μερικωτέρας δυνάμεις, καὶ ἕλα ἐκεῖνα τὰ δικαια, τὰ ὅποια δὲν εἶναι βητικῶς ἐπιτετραμμένα εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ἡ. Ἐ.

78. Ἡ πράξις τοῦ Habeas Corpus δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀναβληθῆ· μόνον δὲ εἰς περιστάσεις ἀποστασίας, ἢ ἐπιδρομῆς, δύναται ἢ δημόσιος σωτηρία ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς.

79. Πᾶν Προβούλευμα παραγραφῆς, ἢ πᾶς Νόμος ἔχων δύναιμι ἀναποδιστικὴν (retroactive), ἰστέστι καθιστῶμενος προγεγεννημένας ἢ ἢ συνθήκας, ἢ πολάζων ἀδικήματα καὶ πράξεις, τὰ ὅποια προηγήθησαν πρὶν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ, δὲν ἔχει κύρος.

80. Οὐδεὶς φόρος κατὰ κεφαλὴν (capitation), ἢ κα-

φευθείαν (direct tax) εἰμπορεῖ νὰ διορισθῇ, εἰμὴ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, καὶ τοῦ λιμήματος (Cens) ἤτοι τῆς περισεύας αὐτῶν.

81. Οὐδεὶς δασμὸς, ἢ Τελάνειον εἰμπορεῖ νὰ διορισθῇ εἰς πράγματα εξαχόμενα ἀπὸ ὁποιοῦνδήποτε τῶν Ἡ. Ἐ. μῆτε εἰμπορεῖ, κατ' οὐδένα κανονισμόν τοῦ ἐμπορίου, ἢ τῶν προσόδων, νὰ δοθῇ ὁποιαδήποτε προτίμησις εἰς τοὺς λιμένας Ἐπικρατείας τινὸς ὡς πρὸς ἐκεῖνης μιᾶς ἄλλης. Πλοῖα δὲ φορτωμένα εἰς μίαν Ἐπικράτειαν δὲν εἶναι ὑπόχρεα νὰ εἰσέλθωσιν, ἀποφορτώσωσι, καὶ πληρώσωσι δασμὸν εἰς ἄλλην λιμένα.

82. Χρήματα δὲν εἰμποροῦν νὰ εξαχθῶσιν ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιον, κατ' ὅσα ἀπαιτοῦνται εἰς κοινὰς δαπάνας, διορισμένας ἀπὸ τὸν Νόμον. Τακτικὸς δὲ καὶ ἀκριβὴς λογαριασμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὅλων τῶν δημοσίων χρημάτων πρέπει νὰ δημοσιεύεται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν.

83. Οὐδεὶς Τίτλος εὐγενείας χαρίζεται ἀπὸ τὰς Ἡ. Ἐ. καὶ οὐδεὶς ἔχων ὑπουργεῖον δημόσιον εἰς αὐτὰς εἰμπορεῖ, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ Συνεδρίου, νὰ λάβῃ δῶρα, ἀνταμοιβὰς, ἀξιώματα, ἢ τίτλους παντὸς εἴδους ἀπὸ κανένα Βασιλέα, Ἡγεμόνα, ἢ ἀπὸ κανέν ἐξωτερικὸν Κράτος ἐγγένει.

84. Πᾶς Πολίτης τῶν Ἡ. Ἐ. λαμβάνων, ἀπαιτῶν, ἢ κατέχων ὁποιοῦνδήποτε τίτλον εὐγενείας καὶ λιμῆ, ἢ, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Συνεδρίου, δεχόμενος καὶ κρατῶν δῶρα, σιτηρέσιον, ὑπουργεῖον, ἢ ἀπόλαυσιν παντὸς εἴδους ἀπότινα Ἀυτοκράτορα, Βασιλέα, Ἡγεμόνα, ἢ ἐξωτερικὴν Ἐξουσίαν, ὁ τοιοῦτος παύει νὰ εἶναι Πολίτης τῶν Ἡ. Ἐ. καὶ εἶναι ἀνάξιος νὰ λάβῃ ὁποιοῦνδήποτε ὑπουργεῖον ἐντὸς αὐτῶν.

Σ. μ. Παρατηρητέον, ὅτι τὸ τελευταῖον ἄρθρον εἰσῆχθη μὴ

ἀπὸ τὰς τοπικὰς Βουλὰς δάδεκα μόνον ἐκ τῶν λοιπῶν Ἐπικρατειῶν, καὶ διατηρεῖται ἀναλλοίωτος, ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἀποτελελεῖ μέρος τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

85. Ἡ Δικαστικὴ Δύναμις τῶν Ἡ. Ἐ. εἶναι ἐμπιστευμένη εἰς ἓν Ἀνώτατον Δικαστήριον, καὶ εἰς τόσα κατώτερα ἄλλα, ὅσα ἐκ διαλειμμάτων τὸ Συνέδριον ἤθελε διορίσει καὶ συστήσει· οἱ Δικασταὶ μένθιν εἰς τὸ Δικαστικὸν Βῆμα ἐν ὅσῳ πολιτεύονται καλῶς, καὶ λαμβάνουσι διὰ τὰ ὑπερηγήματά των μισθὸν, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα διαρκέουσι· καὶ τοῦ μὲν Ἀρχιδικαστοῦ ὁ μισθὸς εἶναι 5000 Τάλληρα· ἕκαστος δὲ ἄλλος συγκάθεδος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου πληροῦνται 4500 Τάλληρα.

86. Ἡ Δικαστικὴ Δύναμις ἐκτείνεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ Νόμου καὶ τῆς Δικαιοσύνης*), ὅσαι ἀπὸ τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα πηγάζουσιν· εἰς τοὺς Νόμους τῶν Ἡ. Ἐ. εἰς τὰς γενομένας καὶ μελλούσας νὰ γενῶσι συνθήκας ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν· εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ἀφορώσας τοὺς Πρέσβεις, ἢ τοὺς ἄλλους Δημοσίους ὑπερηγούς, καὶ Προξένους· εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς Ναυαρχίας, καὶ Θαλασσίου Δικαιοδοσίας· εἰς τὰς ἀμφισβητήσεις, εἰς ὅσας ἤθελαν

*) Εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, διακρίνονται τὰ Δικαστήρια εἰς ἐκεῖνα τοῦ Νόμου (Courts of Law), καὶ εἰς τὰ τῆς Δικαιοσύνης (Courts of equity)· καὶ τὰ μὲν πρῶτα χρεωστοῦν νὰ κρίνωσι ἐστικρῆδες κατὰ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου· τὰ δὲ δεύτερα ἀκολουθοῦσι μᾶλλον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κρίνουσι κατὰ Δικαιοσύνην εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἡ αὐστηρὰ τοῦ Νόμου ἐκτέλεσις καὶ ἐφαρμογὴ ἤθελεν εἶσθαι μὴ ἀδικία· καὶ τὰ τοιαῦτα δὲν θεωροῦσι κατὰ Πολιτικὰς ὑποθέσεις.

ἐνέχεται αἱ Ἡ. Ἐ. : εἰς διαφοράς μεταξὺ δύο ἢ πλειοτέρων Ἐπικρατειῶν · μεταξὺ Ἐπικρατείας Ἰνδός, καὶ τῶν Πολιτῶν μιᾶς ἄλλης · μεταξὺ Πολιτῶν διαφόρων Ἐπικρατειῶν · μεταξὺ Πολιτῶν τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας ἀντιποικιμένων ἴσως παραχωρημένης ἀπὸ διαφόρου Ἐπικρατείας · καὶ μεταξὺ Ἐπικρατείας τινός, ἢ τῶν Πολιτῶν αὐτῆς, καὶ ξένων Ἐπικρατειῶν, Πολιτῶν, ἢ ὑπηκόων.

87. Ἡ Δικαστικὴ Δύναμις τῶν Ἡ. Ἐ. δὲν ἐκτείνεται εἰς ὁποιασδήποτε διαδικασίας ἀρξάμενας ἢ δὴ καὶ εἰσαγγελθείσας κατέναντι Ἰνδός τῶν Ἡ. Ἐ. ἀπὸ Πολίτας ἄλλης Ἐπικρατείας, ἢ ἀπὸ Πολίτας καὶ ὑπηκόου ξένης τινός Ἐπικρατείας.

88. Καθ' ὅλας μὲν τὰς περιστάσεις, ὅσαι ἀποβλέπων τοὺς Πρόσθετοις, καὶ ἄλλης ἐξωτερικοὺς Ἰσχυροὺς καὶ Προξένους, καὶ ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ἐνέχεται μία Ἐπικράτεια, τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἔχει Δικαιοδοσίαν ἰδιαιτέραν, ἢ ἀρχέυτων (Original) · καθ' ὅλας δὲ τὰς προεκθεθείσας ἄλλας περιστάσεις τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον κρίνει κατ' ἐκκλητον, καὶ νομικὰς καὶ πραγματικὰς ὑποθέσεις, μὲ τοιαύτας ἐξαιρέσεις καὶ ὑπὸ τοιοῦτης κανόνας, ὅπως τὸ Συνέδριον ἤθελε κάμει.

89. Ἡ ἐξέτασις ὅλων τῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς μόνου τῶν τῆς Καθισιώσεως, γίνεται ἀπὸ Ὀρκωτοὺς Κριτὰς, εἰς ἐκείνην τὴν Ἐπικράτειαν, ὅπως τὰ ὑποτιθέμενα ἐγκλήματα ἐπράχθησαν · ἀλλ' εἰ δὲν ἐπράχθησαν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἐξέτασις πρέπει νὰ γενῆ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἴσπον, ὅπως τὸ Συνέδριον δια Νόμου ἤθελε διορίσει.

90. Ἡ Προδοσία κατὰ τῶν Ἡ. Ἐ. ἔχει ἴσπον, ὅταν τις τῶν πολιτῶν ἐγείρῃ ὄπλα κατ' αὐτῶν, ἢ ἐνόηται μὲ τοὺς ἔχθρους των, παρέχων εἰς αὐτοὺς συνδρομὴν καὶ ἐπιχειρίαν. Ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξ-

αλεγοῦν ὡς προδοτὴς, εἰμὴ κατὰ παράστασιν σύμφωνον δύο μαζύρων τῆς αὐτῆς φανερᾶς πράξεως, καὶ κατ' ἐξομολόγησιν τοῦ ἴδιου εἰς Δημόσιον ἀνωκλήριον.

91. Τὸ Συνέδριον ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ νὰ διακηρύττῃ τὴν ποινὴν τῆς προδοσίας · ἀλλ' οὐδεμία παραγραφή προδοσίας εἰμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ διαφθορὰν αἵματος (τῆτέστι ζημίαν καὶ καταδίκην εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ προδοτῆ). ἢ δήμευσιν, ἐκτὸς ἐν ὅσῳ δὴ τὸ κατηγορηθὲν πρόσωπον.

92. Εἰς ἐκάστην Ἐπικράτειαν δίδεται πλήρης πίστις ὡς πρὸς τὰς δημοσίας πράξεις, ὡς πρὸς τὰ Ἀρχεῖα, καὶ τὰς διαφόρους διαδικασίας πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας.

93. Οἱ Πολῖται ἐκάστης Ἐπικρατείας ἔχουσι τὸ δικαίωμα εἰς ὅλα τὰ προνόμια *) τῶν Πολιτῶν καθ' ὅλας τὰς Ἐπικρατείας.

94. Ὅστις ἐπράξεν ἐγκλημά τι εἰς μίαν τῶν Ἐπικρατειῶν, καὶ εὐρέθη εἰς ἄλλην, κατ' αἴτησιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Δυνάμεως τῆς Ἐπικρατείας, ὅθεν ἔφυγεν, θέλει παραδοθῆ διὰ νὰ μεταφερθῆ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν εἰς τῆς ὁποίας τὴν περιφέρειαν μέλλει νὰ κριθῆ.

95. Ὅσοι εἶναι εἰς ὑψηρεσίαν, ἢ ἐργάζονται εἰς

*) Ἡ λέξις Προνόμιον (privilege) εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Πολιτείαν δὲν σημαίνει τι τὸ ὁποῖον κάμνει ἐξαιρέσιν τῶν μὲ κοινὴν συμφωνίαν δεμένων Νόμων πρὸς χάριν τινῶν Πολιτῶν, ἢ κατὰ τὸ ὁποῖον μικρὰ μόνον μερὶς ἀτόμων ἀπολαμβάνει, μᾶλλον δὲ σφετερίζεται ἕλα ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα, καὶ ἀξιώματα, τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἔθνους ἀποκλείεται, καταδικαζόμενον νὰ κληθῇ τὴν αὐχένα του αἰωνίως εἰς τοὺς ὄλους, καὶ νὰ τοὺς προσφέρῃ Σιμάμα λατρείας (καθὼς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς ἀπολύτους Μοναρχικὰς καὶ Ἀριστοκρατικὰς Ἐφουσίαις), ἀλλὰ σημαίνει τὸ κοινὸν καὶ ὁμοίμορον δικαίον τῶν ὁποίων ἕκαστος Πολίτης, καθὼς Πολίτης, ἔχει τοῦ νὰ εἶναι ἴσος μὲ πᾶντα ἄλλον Συμπολίτην ἐμπροσθεν τῶν Νόμων, καὶ τοῦ νὰ εἰμπορεῖ νὰ συμμετέχῃ εἰς ἕλα τὰ δημόσια ὑπουργήματα κατὰ τοὺς ὁποίους τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα ἐθέτισεν ἔρως.

μίας 'Επικράτειαν, ὑπὸ τοὺς Νόμους αὐτῆς, δραστηρεύσαντες εἰς ἄλλην τινὰ 'Επικράτειαν, Δέλῃν παραδοθῆ κατ' αἴτησιν τοῦ μέλους, εἰς τὸ ὅποσον ἢ ἰουαυτῆ ὑπερρεσία ἀνήκει.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

96. Νεαὶ 'Επικράτειαί εἶναι προσδεκταὶ διὰ τοῦ Συνεδρίου εἰς ἔνωσιν, ἀλλ' οὐδεμία νέα 'Επικράτεια εἴμπορεῖ νὰ σχηματισθῆ, ἢ ν' ἀνεγεσθῆ ἐντὸς τῆς περιφέρειας μιᾶς ἄλλης· μήτε εἴμπορεῖ νὰ σχηματισθῆ καμμία 'Επικράτεια διὰ τῆς ἐνώσεως δύο, ἢ πλειοτέρων 'Επικρατειῶν, ἢ μερῶν τῶν 'Επικρατειῶν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἰσπικῆς Βουλῆς τῶν εἰς ὅσας ἀνήκει ἢ ἐνωσὶς 'Επικρατειῶν, καὶ τοῦ Συνεδρίου ὡσαύτως.

97. Τὸ Συνεδριον ἔχει τὴν δυνάμιν τοῦ ν' ἀποφασίσῃ καὶ νὰ κάμῃ ὅλους τοὺς ἀναγκαίους νόμους καὶ τὰς διατάξεις ὡς πρὸς τοὺς ἴσους, καὶ τὰς ἄλλας ἰδιοκτησίας τῶν 'Η. 'Ε.

98. Αἱ 'Η. 'Ε. ἐγγύονται εἰς ἐκάστην κατὰ μέρος 'Επικράτειαν εἶδος Διοικήσεως Δημοκρατικῶν· ὑποχρεούνται δὲ νὰ ὑπερασπιζῶνται καὶ βοηθῶσι ἐκάστην αὐτῶν ἐναντίον ἀπάσης ἐπιδρομῆς, καὶ, κατ' ἀναφορὰν τῆς Ἰσπικῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Ἐκτελεστικῆς δυνάμεως (ὅταν ἢ πρώτη δὲν εἴμπορῆ νὰ συνέλθῃ), ἐναντίον οἰκιακῶν σπασμῶν καὶ Ταραχῶν.

99. Ὅλαι αἱ ἐγγραφὸι ἐγγυήσεις, καὶ τὰ χρέη, ὅσα ἐσυμφωνήθησαν ἀπὸ τὴν ἑναρξιν τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης συμμαχίας τῶν 'Η. 'Ε. Δέλῃσιν ἔχει ἐπίσης κῦρος.

100. Τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι τῶν 'Η. 'Ε. γινόμενοι κατ' ἀκολουθίαν αὐτοῦ, καὶ ὅλαι αἱ

Συνθήκαι γινόμεναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν 'Η. 'Ε. σχηματίζουσι τοὺς Ὑπερτάτους τοῦ ἴσου Νόμους, καὶ οἱ Δικασταὶ ἐκάστης 'Επικρατείας εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ φυλάττωσιν αὐτοὺς, μολοντί εἰς τὸ πολίτευμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τῶν 'Επικρατειῶν ἠθελὲν ὑπάρχει πρᾶγμα τι ἀντικείμενον εἰς αὐτοὺς.

101. Καὶ τῶν διὰ Βουλευτηρίων, τῶν συνηγορούντων τὸ Συνέδριον, τὰ Μέλη, καὶ ὅλοι οἱ Ἐκτελεστικοὶ καὶ Δικαστικοὶ ὑπερῆγοι τῶν 'Η. 'Ε. χρεωστοῦσι δι' ὄρκου νὰ διατηρῶσι καὶ ὑπερασπιζῶνται τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα· ἀλλ' οὐδεμία βάσανος Δρησκεντικῆ εἴμπορεῖ ποτὲ ν' ἀπαιτήται ὡς δοκιμασία ὅποι- ὅδηποτε ὑπερῆγματος εἰς τὰς 'Η. 'Ε.

102. Προσθαιρέσεις εἰς τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα εἴμποροῦν νὰ προτεθῶσιν ὅποτε δύο Ἰριτημόρια ἀμφοτέρων τῶν Βουλευτηρίων ἠθελαν τὸ κρίνει ἀναγκαῖον ὡσαύτως καὶ ἐὰν δύο Ἰριτημόρια ἐκ τῶν Ἰσπικῶν Βουλῶν τῶν διαφόρων 'Επικρατειῶν συμφωνήσωσι, τὸ Συνέδριον εἴμπορεῖ νὰ προσκαλέσῃ Συνέλευσιν διὰ νὰ προτεθῶσιν ἐπιδιορθώσεις, αἱ ὅποσαι ἐὰν ἐπικυρωθῶσιν ἀπὸ τὰς Ἰσπικῆς Βουλῆς τῶν Ἰριῶν Ἰεταρτημορίων τῶν διαφόρων 'Επικρατειῶν, ἢτοι ἐὰν συγκαταθεθῶσι τὰ ἴρια Ἰεταρτημόρια ἐξ αὐτῶν, Δέλῃσιν ἔχει κῦρος κατὰ πάντα αἱ προσθαιρέσεις, καὶ Δέλῃσιν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος.

103. Οὐδεμία 'Επικράτεια κατὰ μέρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας εἴμπορεῖ νὰ ἐμθῆ εἰς ὅποιανδήποτε Συνθήκην, ἢ Συμμαχίαν, νὰ ἐκδώσῃ Γεᾶμματα ἐφοδιαστικά ἢ ἀντεκδικητικά, νὰ κίψῃ, νόμισμα, ἢ νὰ βάλλῃ εἰς κυκλοφορίαν χρεωστικὰς ὁμολογίας, νὰ δώσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν τῆς ἄλλοτε παρὰ χρευσίου καὶ ἀργύριον, νὰ ἐκδώσῃ κανὲν προσβούλευμα παραγραφῆς, ἢ Νόμον μεταβάλλοντα τὴν ἐγγύησιν τῶν συνθηκῶν, ἢ τέλος, νὰ χάρισῃ τίτλους εὐγενείας.

104 . Οὐδεμία τῶν Ἡ. Ἐ. δύναται, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Συνεδρίου, νὰ διορίσῃ δασμούς ἢ τελωνεῖα εἰς τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς τῶν ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς ἐκείνων μόνον, ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τὸ νὰ ἐκτελεθῇ τοὺς Νόμους τῆς ἐφορίας τῆς (inspection)· ὅλα δὲ τὰ καθαρὰ προϊόντα ἐκ τῶν δασμῶν, τελωνείων κ. τ. λ. πρέπει νὰ εἶναι διωρισμένα εἰς χεῖρσιν τοῦ Θεσαυροφυλακίου τῶν Ἡ. Ἐ. καὶ ὅλοι οἱ τοιοῦτοι Νόμοι πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἐξουσίαν τοῦ Συνεδρίου.

105 . Οὐδεμία Ἐπικράτεια δύναται, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Συνεδρίου, νὰ κρατῇ στρατεύματα ἢ πλοῖα πολεμικὰ ἐν καιρῷ εἰρήνης, νὰ ἐμδαίνῃ εἰς καμμίαν σχέσιν ἢ συνθήκην μὲ ἄλλην Ἐπικράτειαν, ἢ μὲ ἐξωτερικὴν τινα δύναμιν· οὐδὲ νὰ ὑποχρεῖται εἰς πόλεμον, ἐκτὸς ἐὰν γενῇ ἐφόρησις εἰς αὐτὴν, ἢ εὑρεθῇ εἰς τοιοῦτον μέγαν κίνδυνον, ὥστε δὲν συχωρεῖται ἢ παραμικρὰ ἀναβολή.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ Η: Ε:

106 . Ὁ Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡ. Ἐ. κρατοῦσι τὰ ὑπερηγήματά των ἰσόσαρα ὀλίκληρα ἔτη, καὶ ἐκλέγονται ὡς ἀκολουθῶς .

Α'. Ἐκάστη Ἐπικράτεια διορίζει, καθ' ὃν τρόπον ἢ ἰσχυρὰ αὐτῆς Βουλὴ ἤθελεν ἐγκρίνει, ἀριθμὸν ἑνὸς ἢ δύο ἐκλογέων ἴσον μὲ ὅλον τὸν ἀριθμὸν τῶν Γερμοσιαστῶν καὶ Ἀντιπροσώπων, ἀπ' ὧν ἡ Ἐπικράτεια παριστάνεται εἰς τὸ Συνεδρίον, κατ' ἀπαλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοικῶν τῆς (δηλ. ἐνὸς

μέλους εἰς 35,000 κατοίκους) οὐδεὶς δὲ Γερμοσιαστὴς ἢ Ἀντιπρόσωπος ἔχων ὑπερηγήματι εἰς τὰς Ἡ. Ἐ. εἰμπορεῖ νὰ διορισθῇ ὡς ἐκλογεὺς .

Β'. Οἱ Ἐκλογεὶς συνέρχονται εἰς τὰς ἀναλόγους αὐτῶν Ἐπικρατείας καὶ ψηφοφοροῦσι διὰ κλήρου περὶ τοῦ Προέδρου, καὶ Ἀντιπροέδρου, ἐξ ὧν ὁ εἰς τοῦλάχιστον δὲν πρέπει νὰ εἶναι κάτοικος τῆς αὐτῆς τῶν Ἐκλογέων Ἐπικρατείας· εἰς κλήρως διακεκριμένῃ ὀνομάξῃσιν οὔτοι τὸν ψηφίζομενον ὡς Πρόεδρον, καὶ τὸν ψηφίζομενον ὡς Ἀντιπρόεδρον· κάμνοντες δὲ χωριστοὺς καταλόγους ὅλων ἐκείνων, ὅσοι ἢ διὰ τὴν Προεδρίαν, ἢ διὰ τὴν Ἀντιπροεδρίαν ἐψηφίσθησαν, καὶ τῶν ἀριθμῶν προσέτι τῶν ψήφων ἐκάστη αὐτῶν, τοὺς ὑπογράψον, τοὺς ἐπικυρόνουν, καὶ τοὺς παραδίδον ἐστραγισμένους εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν Ἡ. Ἐ. διευθύνοντές τῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γερμοσίας, ὅστι ἀνοίγει ὅλα τὰ ποδεικτικὰ ἔγγραφα ἐπὶ παρυσία τῆς Γερμοσίας καὶ τοῦ Βασιλευτηρίου τῶν Ἀντιπροσώπων, καὶ οὕτω λογαριάζονται αἱ ψῆφοι, καὶ ὑπερισχέει ὁ μεγαλύτερος αὐτῶν ἀριθμὸς .

Γ'. Ὅστις ἔχει τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν περὶ Προέδρου ψήφων, ἐὰν οὗτος ὁ ἀριθμὸς εἶναι καὶ ὁ μεγαλύτερος (majority) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν διωρισμένων Ἐκλογέων *), θέλει γενῇ Πρόεδρος· ἐὰν

*) Ἡ ἔκφρασις: ἐὰν ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι ὁ μεγαλύτερος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν διωρισμένων Ἐκλογέων: δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ τις ὅτι εἶναι ἐνταῦθα ἐπανάληψις τῆς προηγουμένης: ἔς τις ἔχει τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν ψήφων: ἀλλὰ διαφέρει ὡς ἐκ τοῦ ἐφεθῆ παραδείγματος γίνεται δῆλον — ἂς ἰποθεθῶσιν ἑκατὸν οἱ Ἐκλογεὶς, καὶ τέσσαρες οἱ Ἐκλεγόμενοι, καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων Ἐκλεγόμενων ἂς ἰποθεθῇ, ὅτι ὁ εἰς μίαν ἔχει τὰς 40 ψήφους, εἰ δὲ λοιπῶν τρεῖς τὰς ἄλλὰς 60 μοιρασμένας· δηλ. ὁ μὲν 10, ὁ δὲ 20, ὁ δὲ 30. Ἀναμφιβόλως ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἔχει τὰς πλείους ψήφους κατὰ σύγκρι-

δὲ κανεὶς δὲν ἔχη τοιοῦτον ἀριθμὸν τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῶν Ἐκλογέων, τότε τὸ Β η λ ε υ τ ῆ ρ ε ι ο ν τ ῶ ν Ἀ ν τ ι π ρ ο σ ῶ π ω ν ἐκλέγει ἀμέσως διὰ κλήρων τὸν Πρόεδρον μεταξύ τῶν τριῶν ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσιν εἰς τοὺς καταλόγους τὰς πλείους ψήφους διὰ τὴν Προεδρίαν.

Δ'. Ἄλλ' εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου αἱ ψήφοι λαμβάνονται ἀπὸ τὰς Ἐπικρατείας, καὶ ἡ παράστασις ἐκαστῆς Ἐπικρατείας ἔχει μίαν ψήφον· ὁ ἀποχρῶν λοιπὸν ἀριθμὸς πρὸς τοῦτο τὸ τέλος συνίσταται ἐξ ἑνὸς μέλους ἢ μελῶν ἀπὸ τὰ δύο Τριτημόρια τῶν Ἐπικρατειῶν, καὶ ὁ μείζων ἀριθμὸς (majority) ὅλων τῶν Ἐπικρατειῶν εἶναι ἀναγκαῖος εἰς τὴν ἐκλογὴν.

Ε'. Ἐὰν τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων δὲν ἤθελεν ἐκλέξει τὸν Πρόεδρον, καθ' ὃν καιρὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς πίπτει εἰς αὐτὸ ἴσασσaras ἡμέρας πρὶν τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου μηνός, τότε ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐνεργεῖ ὡς Πρόεδρος, καθὼς καὶ εἰς περίστασιν θανάτου, ἢ ἄλλης συνταγματικῆς ἀνεκτικότητος τοῦ Προέδρου.

Σ'. Τὸ Συνέδριον διορίζει τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐκλογέων, καὶ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν οὔτοι δίδοσι τὰς ψήφους των, εἶναι ἡ αὐτὴ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν Ἡ. Ἐ.

Ζ'. Ὅστις ἔχει τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν ψήφων ὡς Ἀντιπρόεδρος, εἰάν οὗτος ὁ ἀριθμὸς εἶναι καὶ ὁ μεγαλύτερος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν διωρισμένων ἐκλογέων, θέλει γενῆ Ἀντιπρόεδρος.

σιν, ἀλλ' αὐταὶ δὲν ἐξαρκοῦσι μολοντοῦτο εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν, ἐπεὶδὴ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἐνταῦθα εἶναι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀνωτέρω ἰσοτεθέντων ἐκαστῶν Ἐκλογέων, πάντως ὁ ἐπὶ κεῖνα τῶν 50 ἀριθμὸς.

Ἐὰν δὲ κανεὶς δὲν ἔχη τὸν τοιοῦτον ἀριθμὸν, τότε ἡ Γερμοσία ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον μεταξύ τῶν δύο ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσιν εἰς τοὺς καταλόγους τὰς πλείους ψήφους διὰ τὴν Ἀντιπροεδρίαν· ἀποχρῶν δὲ ἀριθμὸς πρὸς τοῦτο τὸ τέλος συνίσταται ἐκ δύο Τριτημορίων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Γερμοσιαστῶν, καὶ εἰς μείζων ἀριθμὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ εἶναι ἀναγκαῖος εἰς ταύτην τὴν ἐκλογὴν.

Η'. Οὐδεὶς εἶναι Ἐκλεκτὸς εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπροέδρου, ὅστις συνταγματικῶς δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῆ εἰς ἐκεῖνο τοῦ Προέδρου τῶν Ἡ. Ἐ.

Θ'. Ὁ μισθὸς τοῦ Ἀντιπροέδρου τῶν Ἡ. Ἐ. εἶναι 5000 Τάλληρα.

Τοιαῦτα εἶναι αἱ ἀρχαὶ καὶ θεμελιώδεις βάσεις αὐτῆς τῆς θανμαστῆς Δημοκρατικῆς Διοικήσεως τῶν Ἀμερικανῶν, ἧτις τὸ πρῶτον μὲν ἀπὸ τὴν ἀθάνατον Βασιγιλίωνα προεδρευθεῖσα (κατὰ τὸ 1789), ἀκολούθως δὲ ἀπὸ τοῦς ἔχει ὀλιγώτερον ἀξίους ἐαυτοῦ Διαδόχους, Ἀδάμ, Γεφφερσάν, καὶ Μαδισάν, μέχρι τοῦ παρόντος ἀξιοσεβάστου Μενρόη, ἔλαβε σταθερότητα καὶ δύναμιν μεγίστην. Ἡ ὅλη περιφέρεια τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων της, καὶ τὸ ἔμπειρον ἠέξησαν καὶ προχωροῦν ἀεζάνοντα μὲ μίαν πρόθεσιν ἐξαισίαν. Ἐψηλα ἀρεταὶ, ἐβρωμένοι, σοφοὶ, καὶ ἐφευρετικοὶ Νέες διέπρεψαν εἰς ἄλλοι διαστήματα καιροῦ, καὶ διαπρέψουσιν ἀδιακώπως εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῆς τῆς μακρικῆς καὶ εὐδαίμονος τριάντι χόρας. Ἡ Διοικήσις της προσφέρει ἔλας τὰς ἐγγυήσεις μιᾶς Ἐ λ ε υ θ ε ρ ρ ί α ς σοφῆς, καὶ διαρκείας. Ἡ Σημαία της εἴμπορεῖ ἤδη νὰ παρρησιάζεται ὡς ὑποστήριγμα τῶν παλαιῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐλευθερίων, τὰς ὁποίας ἡ Ἀριστοκρατία καὶ ἀπύλιτος Μοναρχία ἐπαπειλοῦν νὰ καταποντίσωσιν. Ἡ ἔπαρξις της εἶναι ἴσως Οὐρανίθεν διωρισμένη ν' ἀλλάξῃ τὸ πρόσωπον τοῦ Νέου Κόσμου, καὶ νὰ ἐπεεργήσῃ ἰσχυρῶς εἰς τὴν τέχνην καὶ μεταρρυθμίσειν τοῦ Παλαιοῦ.

ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ

τοῦ

ΣΤΡΕΒΡΙΟΤΤΩΝ Η: Ε:

τῆς

ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

ΔΙΑΤΤΠΩΣΙΣ *)

ΤΟΥ

ΣΤΝΕΔΡΙΟΤ ΤΩΝ Η: Ε:

ΤΗΣ

Α Μ Ε Ρ Ι Κ Η Σ .

Τὸ Συνέδριον (Congress) τῶν Ἡ. Ἐ τῆς Ἀμερικῆς διαιρεῖται, ὡς ἐκ τοῦ προηγημένου Πολιτικοῦ αὐτῶν Συντάγματος εἶναι δῆλον, εἰς τὴν Γερμοσίαν (Senate), καὶ εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων (house of representatives). Κατὰ ταύτην λοιπὸν τὴν διαιρέσιν δέλει διακριθῆ καὶ ἡ διατύπωσις αὐτοῦ ἐφεξῆς.

*) Ἡ Διατύπωσις (Réglement) δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ἐκθεσις τῆς τάξεως, τῶν τύπων καὶ κανόνων, τὰ ὅποια πᾶσα Πολιτικῶν Διαρκῶν καὶ Περιωδικῶν Σώματος Συνέλευσις ἀκολουθεῖ ἐν τῇ βουλευσῆσθαι καὶ ἐκτελεῖν τὰς ἐργασίας τῆς· οὕτω π. χ. τὸ Βουλευτικὸν τῆς Ἀγγλίας, καὶ εἶναι αἱ ἄλλαι Κοινοβουλευτικαὶ Πολιτεῖαι ἔχουσιν τὰς ἰδίας τῶν Διατυπώσεις. Τὸ Συνέδριον τῶν Ἡ. Ἐ τῆς Ἀμερικῆς ἔχει καὶ αὐτὸ ἰδίαν Διατύπωσιν, καὶ ἴσως τὴν τελειωτέραν καὶ τακτικωτέραν παρὰ πᾶσαν ἄλλην, ἔθεν καὶ ὡς τοιαύτην τὴν προσφέρωμεν εἰς τὴν Νεοσύστατον Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ὡς τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς ἰδικῆς τῆς. Ὁ Μεταφρ.

ΔΙΑΤΤΠΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ.

ἄρθ. 1. Ὁ Πρόεδρος, ἀφοῦ καθήσῃ εἰς τὸν Θρόνον τῆ, καὶ ἴδῃ ὅτι εἶναι παρὼν ὁ ἀποχρῶν τῶν Γερουσιαστῶν ἀριθμὸς, διατάττει εὐθὺς ν' ἀναγνωσθῶσι τὰ Πρακτικὰ τῆς παρελθούσης ἡμέρας ὁλόκληρα καὶ προσέχει, ἂν παρεισέφρυσεν εἰς αὐτὰ κανὲν λάθος, νὰ τὸ διορθώσῃ.

2. Κανὲν μέλος δὲν πρέπει νὰ διακόπτῃ τὴν ὁμιλίαν τινὸς ἄλλου, οὐδὲ τὰς ἐργασίας τῆς Γερουσίας καθ' οἰονδήποτε τρόπον. ὡσαύτως δὲν πρέπει ν' ἀναγινώσκῃ ὅποιονδήποτε τυπωμένον χαρτίον, ἐν ὅσῳ ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς ἡμέρας, καὶ ἄλλα δημόσια ἔγγραφα, ἢ ἐν ὅσῳ ἐν μέλος εὐρίσκεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν διαφιλονεικίσεων.

3. Πᾶν μέλος, ὅταν ὁμιλῇ, πρέπει ν' ἀποτείνεται πρὸς τὸν Πρόεδρον, ἵσταμενον καὶ εἰς τόπον τῆ καὶ ἀφοῦ τελειώσῃ τὸν λόγον τῆ, νὰ κάβεται.

4. Κανὲν μέλος δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὁμιλῇ πλέον τῶν δύο φορῶν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν διαφιλονεικίῃσιν, ἐκτὸς ἂν λάβῃ παρὰ τῆς Γερουσίας τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσῃ καὶ πλείοτερον τούτων.

5. Ὅταν δύο μέλη σηκῶνται συγχρόνως, ὁ Πρόεδρος καλεῖ κατόνομα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον θέλει ὁμιλίσει· ἀλλ' εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις προτιμᾶται, τὸ μέλος ὁ, πῃ ἐσηκώθη πρῶτον.

6. Κριμμία πρότασις *) δὲν διαφιλονεικεῖται πρὶν

*) Ἡ Πρότασις (Motion) γίνεται ἀπὸ ἐν μέλος διὰ νὰ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Συνελεύσεως· ἢ αὐτὴ δὲ λαμβάνει μορφήν ζητήματος (question), ὅταν ἐρωτᾷ ὁ Πρόεδρος εἰ εἶναι παραδεκτὴ, ἢ ὄχι.

ἔτι ὑποστηριχθῆ, ἤτοι πρὶν εὖρη ὑπεράστωσιν καὶ εἰσαγωγῆν.

7. Γενομένη ἢ πρότασις καὶ ὑποστηριχθεῖσα, καταστρόνεται ἐγγράφως· καὶ εἰν ὁ Πρόεδρος, ἢ πᾶν ἄλλο μέλος θελήσῃ, ἀποτίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν (εἰς τὸ Γραφεῖον), καὶ ἀναγινώσκειται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον πρὶν διαφιλονεικῆθῆ.

8. Προτεθέντος τινὸς ζητήματος ἔμπροσθεν τῆς Γερουσίας καμμία ἄλλη πρότασις δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἰσαχθῆ ἐκτὸς τῶν ἀκολουθῶν· Α'. τοῦ νὰ γενῆ προσαφαίρεσις εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα· Β'. τοῦ ν' ἀναφερθῆ τὸ προηγούμενον ζήτημα (question préalable)· Γ'. τοῦ ν' ἀνατεθῆ τὸ προκαταρκτικὸν ἢ κύριον ζήτημα (question principale)· εἰς καιρὸν διωρισμένον ἢ ἀδιόριστον· Δ'. τοῦ νὰ πεμθῆ τούτο εἰς τινα Ἐπιτροπῶν· καὶ Ε'. τέλος τοῦ ν' ἀναβληθῆ ἡ Συνέλευσις.

9. Ἀφοῦ τὸ προηγούμενον ζήτημα προτεθῆ καὶ ὑποστηριχθῆ, ὁ Πρόεδρος θέτει εἰς ψηφοφορίαν τὸ ἀκόλουθον ζήτημα „ τὸ προκαταρκτικὸν ἢ κύριον ζήτημα θέλει θεθῆ κατὰ τὸ παρὸν ν εἰς ψήφους; καὶ ἂν ἡ ἀπόκρισις εἶναι ἀρνητικὴ, τὸ ζήτημα τούτο δὲν τίθεται πρὸς ὦραν εἰς ψήφους.

10. Ὅταν τὸ εἰς διαφιλονεικίῃσιν ὑποβαλλόμενον ζήτημα περιέχῃ διαφόρους προτάσεις, ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας εἰμπορεῖ νὰ ζητήσῃ τὴν διαίρεσιν τῆ.

11. Ὅταν αἱ ψῆφοι διὰ τοῦ Ναὶ καὶ Οὐ (κατ' ὀνοματικὴν δηλ. κλήσιν) ζητηθῶσιν ἀπὸ ἐν πέμπτου τῶν παρόντων μελῶν, πᾶν μέλος καλούμενον πρέπει νὰ προφέρῃ ὑψηλῆ τῆ φωνῆ ἄνευ φιλονεικίας, καὶ διὰ τοῦ Ναὶ ἢ Οὐ, τὴν συγκατάθεσιν ἢ τὴν ἀπάρνησιν τῆ, ἐκτὸς εἰν, διὰ λόγους ἰδιαιτέρους, εἶναι ἀπηλλαγμένον τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης παρὰ τῆς Γερουσίας.

12. Δίδεται προειδοποίησις (τουλάχιστον πρὸ μιᾶς

ἡμέρας), ὅτι θέλει γενῆ πρότασις τοῦ νὰ δοθῆ ἡ ἀδεία τῆς εἰσαγωγῆς ἐνὸς προβηλεύματος, ἢ σχεδίου Νομοῦ.

Σ η μ. Ὅταν ἡ Συνέλευσις ψηφοροῦσῃ διὰ τοῦ Ναὶ ἢ Οὐδ', κατ' ἐξουσίαν ἢ Συνέλευσις ὅλη ὀνομάζεται, τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν καλοῦνται κατὰ τάξιν ἀλφαριθμητικῆν.

13. Πᾶν προβούλευμα ἢ σχεδίου νόμου πρέπει ν' ἀναγνωσθῆ τρεῖς πρὶν ἔτι ἐγκριθῆ, καὶ, πᾶσαν φορὰν, ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλει ἂν εἶναι ἡ πρώτη, ἡ δευτέρα, ἢ ἡ τρίτη ἀνάγνωσις. Αἱ ἀναγνώσεις δὲ αὐταὶ πρέπει νὰ γενῶσιν εἰς τρεῖς διακεκριμένας ἡμέρας, ἐκτὸς ἂν ἡ Γερουσία, συμφώνως, ἤθελεν ἀποφασίσῃ ἄλλως.

14. Κανὼν προβούλευμα δὲν εἰμπορεῖ νὰ πεμφθῆ εἰς Ἐπιτροπὴν, ἢ νὰ λάβῃ ὅποιανδήποτε προσθαφαίρεισιν, εἰμὴ μετὰ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν.

15. Ὅλαι αἱ Ἐπιτροπῶν ὀνομάζονται διὰ κλήρη καὶ τῆς ψήφου τῶν πλειοτέρων.

16. Ὅταν μέλος τι ἀνακαλῆται εἰς τὴν Τάξιν, πρέπει νὰ καθῆσθαι ἕως ν' ἀποφασίσῃ ὁ Πρόεδρος εἰάν εἶναι εἰς Τάξιν ἢ ὄχι. Πᾶν δὲ ζήτημα περὶ Τάξεως ἀποφασίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον ἄνευ διαφιλονεικίσεως· μολοντοῦτο εἰάν ὁ ἴδιος ἔχῃ ἀμφισβολίας, τότε λαμβάνει καὶ τῆς Γερουσίας ὅλης τὴν γνώμην.

17. Ὅταν μέλος τι ἀνακαλῆται εἰς Τάξιν διὰ ἐκφράσεις τὰς ὁποίας μετεχειρίσθῃ, ἀφοῦ ἐξελεγχθῶσιν αὐταὶ καταγράφονται εὐθὺς, διὰ νὰ εἰμπορέσῃ ὁ Πρόεδρος νὰ ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν μὲ γνώσιν ἀκριβεστέραν.

18. Ὅσοιαν ποσότητες χρηματικαί, ἢ ἄλλης φύσεως, ἤθελαν ἀφεθῆ ἄγραφοι, καὶ συγχρόνως ἤθελαν προτεθῆ διάφοροι ποσότητες, ἢ μεγαλύτερα ἐξ αὐτῶν προηγεῖται εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

19. Κανὼν μέλος δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν Συνέλευσιν, χωρὶς νὰ λάβῃ προηγουμένως τὴν ἀδειαν αὐτῆς· εἰς περίστασιν δὲ καθ' ἑν.

συνεχομένης τῆς Γερουσίας, δὲν ἤθελε παρευρεθῆ ὁ ἀποχωρῶν εἰς τὸ νὰ λογιζέται πλήρης ἡ Συνέλευσις ἀριθμὸς, τὰ παρόντα μέλη ἔχον τὴν ἐξουσίαν, δυνάμει τοῦ παρόντος κανόνος, νὰ στείλωσι Κλήτορα τινὰ ὄπλοφρον ἢ πάντα ἄλλον ἀπὸ αὐτὰ διοριζόμενον, διὰ νὰ καλέσωσι τὰ ἀπόντα μέλη, ἢ ἐν ὅποιονδήποτε μέλος ἰδιαιτέως, καθὼς ἤθελεν ἀποφασισθῆ ἀπὸ τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῶν παρόντων μελῶν· ὅλα δὲ τὰ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος γινόμενα ἔξοδα ἐννοοῦνται διὰ λογαριασμὸν τῶν εἰρημένων ἀπόντων μελῶν, ἐκτὸς εἰάν ἡ ἀπιστία τῶν ἔχει αἰτίας, τὰς ὁποίας ἡ Γερουσία ἤθελεν εὐρεῖ εὐλόγη, εὐθὺς ἀφοῦ σχηματισθῆ ὁ ἀποχωρῶν αὐτῆς ἀριθμὸς· καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν, τὰ ἔξοδα πληροῦνται ἀπὸ τοῦ κεφάλαιον τῶν ἀπροσδοκῆτων ἐξόδων.

Σ η μ. Ὁ κανὼν οὗτος πρέπει νὰ προσαρμοσθῆ, εἴτε εἰς τὴν πρῶτην Συνέλευσιν τῆς Γερουσίας, κατὰ τὴν νόμιμον ἐποχὴν τῆς Συναθροίσεως, ἢ εἰς ὅλας τὰς Συνελεύσεις, τὴν ἔραν ἐκείνην, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία ἤθελεν ἀνακληθῆ τὴν προλαβοῦσαν Συνέλευσιν.

20. Ὅλα τὰ προβηλεύματα, ἐπὶ τῆς δευτέρας ἀναγνώσεώς των, ἐξετάζονται καταρχὰς ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, κατ' ἐκείνον τὸν τρόπον ὡς νὰ ἐσχημάτιζεν αὐτὴ Γενικὴν τινὰ Ἐπιτροπὴν, πρὶν διαφιλονεικῆθῶσι κατὰ τὸν συνῆθη τρόπον, ἤγουν ὡς ἀπὸ καθαυτὸ Γερουσίαν, συμφώνως μὲ τοὺς καθεστῶτας κανόνας, ἐκτὸς εἰάν διορισθῆ καμμία ἄλλη διάταξις, δηλ. εἰάν τὸ προβούλευμα πεμφθῆ εἰς μερικὴν Ἐπιτροπὴν.

21. Πρὶν καμμία ἀναφορὰ ἢ κανὼν ὑπόμνημα διευθυνόμενα εἰς τὴν Γερουσίαν ἤθελαν ἀποτεθῆ εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ ἀναγνωσθῆ, εἴτε παρρησιασμένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, εἴτε ἀπὸ κανὼν μέλος, πρέπει νὰ γενῆ ἐκθεσις ἐπιτόμος τοῦ περιεχομένου εἰς αὐτὰ διὰ ζώσης φωνῆς ἀπὸ ἐκεῖνον, ὅστις τὰ παρρησιάζει.

22. Ἀφ' οὗ ἅπασα ζήτημά τι λελθῆ εἰς ψήφοφορίαν καὶ ἢ ἐπικυρωθῆ ἢ ἀποδληθῆ, πᾶν μέλος τοῦ μεγαλητέρου μέρους εἰμπορεῖ νὰ προτείνῃ τὴν ἀναβέωρησιν τε καὶ πάλιν.

23. Ὅλα τὰ ἀπὸ τὴν Γερυσίαν ἐγκρινόμενα προβηλεύματα, πρὶν περάσωσιν εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων ἐξετάζονται, ἢ ἀπὸ τὰς ἀναλόγους Ἐπιτροπὰς, αἱ ὁποῖαι τὰ ἐπρόβαλαν, ἢ ἀπὸ τὰς Ἐπιτροπὰς, εἰς τὰς ὁποίας λελυταῖον ἐκεῖνα ἐπέμφθησαν.

24. Πᾶσα ψήφος τῆς Γερυσίας πρέπει νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὴν ἔφημερίδα, καθὼς καὶ μία περίληψις ὅλων τῶν ἀναφορῶν, ὑπομνημάτων, ἢ ἄλλων ἐγγράφων παρρησιασμένων εἰς τὴν Γερυσίαν.

25. Αἱ ἐργασίαι τῆς Γερυσίας, εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν συμμετοχὴν αὐτῆς μετὰ τὴν Νομοτελεστικὴν δύναμιν, καταχωροῦνται εἰς Κώδικας χωριστοῦς.

26. Αἱ ἐργασίαι τῆς Γερυσίας, ὅταν αὐτὴ δὲν ἐνεργῆ ἐν εἰδει Ἐπιτροπῆς, καταχωροῦνται εἰς τὴν ἔφημερίδα μετὰ ὅσῃ εἶναι δυνατὸν συντομίαν, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ μετὰ λεπτολόγου ἀκριβείαν καὶ εἰλικρίνειαν.

27. Οἱ τίτλοι τῶν προβηλευμάτων καὶ τὰ μέρη αὐτῶν, ὅσα ἤθελαν λάβει προσηφαιρέσεις, πρέπει νὰ καταχωρῶνται ὡσαύτως εἰς τὴν ἔφημερίδα.

28. Γενομένης καὶ ὑποστηρηγμένης τῆς προτάσεως τοῦ νὰ κλεισθῶσιν αἱ θύραι, ἐν ὅσῃ διαρκεῖ ἢ διαφιλονεικῆσις πάσης ὑποθέσεως, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην τινὸς μέλους, πρέπει νὰ φυλαχθῆ μυστικῆ, ὁ Πρόεδρος διορίζει νὰ κενθῶσι τὰ κατηχούμενα, (τιτέστι νὰ παραμερίσωσιν οἱ εἰς ταῦτα εὐρισκόμενοι ἀκροαταὶ) καὶ ἴσον διαρκεῖ ἢ διαφιλονεικῆσις τῆς προτάσεως, αἱ θύραι μένουσι κλεισμέναι.

29. Δὲν νομίζεται σύμφωνος μετὰ τὴν τάξιν καμμία πρότασις τοῦ νὰ εἰσαχθῶσιν ὁποιαδήποτε πρόσωπα εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ Βουλευτηρίου, ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ παρ-

ρησιάσωσιν ἀναφορὰν τινα, ὑπέμνημα ἢ ὁποιοδήποτε ἐγγράφον, ἢ νὰ ἀκούσωσι τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν.

30. Αἱ πρεσβεῖαι ἢ ἀποστολαὶ (Messages) τῆς Γερυσίας πρὸς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων γίνονται διὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Γερυσίας, ὅστις προηγουμένως σημειώνει ἐξόπισθεν τῶν πρεσβεῶν τὴν περιλαμβανομένην εἰς αὐτὰς ἀπόφασιν τῆς Γερυσίας.

31. Αἱ πρεσβεῖαι αἱ στελλόμεναι ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων διὰ τοῦ Γραμματέως τε λαμβάνονται εἰς τὸ προεδρῆσιον τῆς Γερυσίας ἀπὸ τοῦ Γραμματέα αὐτῆς, καὶ ἐγχειρίζονται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γερυσίας.

32. Ὅταν εἰς τὴν Γερυσίαν αἱ ψήφοι εἶναι ἰσομερεῖς, (μερισμένοι ἐπίσης) ὁ Γραμματεὺς λαμβάνει τὴν γνώμην τοῦ Προέδρου, καὶ ἡ γνώμη αὕτη ἀποφασίζει τὸ ζήτημα.

33. Ἀποσπασμάτα τῶν Κωδίκων, καθόσον ἀποβλέπωσι τὴν συμμέθεξιν τῆς Γερυσίας εἰς τὴν Νομοτελεστικὴν δύναμιν, δὲν εἰμποροῦν νὰ δοθῶσιν, εἰμὴ κατ' ἐπιταγὴν μερικὴν τῆς Γερυσίας.

34. Ὅλα τὰ προβηλεύματα, μετὰ τὴν πρώτην τῶν ἀνάγνωσιν, δημοσιεύονται διὰ τῶν τύπων καὶ διανέμονται εἰς τὰ μέλη τῆς Γερυσίας *)

35. Ὅταν ἤθελαν δοθῆ ὀνομασίαι ἢ σημειώσεις εἰς τὴν Γερυσίαν ἀπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἡ. Ἐ. διορίζεται μία τῶν ἀκολουθῶν ἡμερῶν διὰ νὰ γενῆ ἢ περὶ αὐτῶν σκέψις, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Γερυσία, συμφώνως, ἤθελε διατάξει διαφορετικὰ.

*) Εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων ὁ Γραμματεὺς φροντίζει νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι τὰ προβηλεύματα μετὰ τὴν πρώτην ἀνάγνωσίν των, χωρὶς νὰ εἶναι κρεῖς καπὸν περὶ τούτων· ἀλλὰ διὰ μόνον τὴν συνῆθειαν.

Σ η μ. Όταν ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡ. Ἐ. ἤθελεν εἰσεῖν εἰς τὸν τόπον τῶν Συνελεύσεων τῆς Γερουσίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἀπερῆν εἰς τὰς βαθμίδας καὶ αὐτοῖσι καθήμενος νομίζεται Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ἢ δὲ καθέδρα του ἢ ὁ θρόνος του παραχωρεῖται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡ. Ἐ. καὶ ὅποταν ἡ Γερουσία συνέλθῃ διὰ τοῦ Προέδρου τῶν Ἡ. Ἐ εἰς πάντα ἄλλαν τόπον, ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας καὶ οἱ Γερουσιασταὶ ἀπερχονται εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, καὶ ὁ Γραμματεὺς ὡσαύτως τῆς Γερουσίας συναπερχεται, διὰ τὰ κρατῆ σημειώσεις περιληπτί- κας παντὸς ὅτι ἀποβλέπει τὴν Γερουσίαν.

36. Ὅλα τὰ ζητήματα τίθενται εἰς ψήφοφορίαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, ἴσους ἐπὶ παρῆσια καθὼς καὶ ἐν ἀπῆσια τοῦ Προέδρου τῶν Ἡ. Ἐ., καὶ οἱ Γερουσιασταὶ προσφέρουσι τὴν συγκατάθεσιν ἢ τὴν ἀπάσεισιν τῶν ἀποκρινόμενοι ὑψηλῇ ἢ φωνῇ Ναι ἢ Οὐ.

37. Ὅλαι αἱ τῶν ἀπερρήτων κοινωήσεις, γινόμεναι ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡ. Ἐ. εἰς τὴν Γερουσίαν, πρέπει ἀπαρῆστως νὰ φυλάττωνται μυστικαὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς Γερουσίας, καὶ ὅλαι αἱ πραγματεῖαι ἢ συνθήκαι, αἱ ὅποιαὶ ἐφεξῆς θέλουν παρρησιασθῆναι εἰς τὴν Γερουσίαν, πρέπει ὡσαύτως νὰ φυλάττωνται μυστικαὶ ἕως ὅτου ἡ Γερουσία ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ μυστικόν.

38. Ὅταν πραγματεία τις ἢ συνθήκη παρρησιάζε- ται εἰς ἐπικύρωσιν τῆς Γερουσίας, ἀναγινώσκειται ἀπαξ μόνον διὰ πληροφορίαν τῆς· οὐδεμία δὲ πρότασις, κρί- νουσα εἰς τὸ ν' ἀποβάλλῃ, ἐπικυρώσῃ ἢ τροπολογήσῃ τὸ ὅλον, ἢ μέρος αὐτῆς, εἰμπορεῖ νὰ εἶναι παραδεκ- τὴ εἰς τὴν πρώτην ταύτην ἀνάγνωσιν· ἢ δευτέρα ἀνά- γνωσις γίνεται μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας, καὶ τότε τὸ Βουλευτήριον ἀσχολεῖται εἰς αὐτὴν ὡς ἐν εἴδει Ἐπιτρο- πῆς, ὅτος παντὸς μέλους ἐλευθέρη νὰ λέσῃ εἰς ψήφου ἐν ζήτημα ἐπάνω εἰς ἕκαστον ἄρθρον μετὰ τούτου τοῦ ὁρθου ἢ ἡ Γερουσία θέλει νὰ προσέ- ξῃ, καὶ νὰ συναίνεσῃ εἰς τὴν ἐ-

πικύρωσιν τοῦτου τοῦ ἄρθρου; ἕ- καστον μέλος εἰμπορεῖ ὡσαύτως νὰ προβάλλῃ καὶ προσ- βαφαιρέσει· καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν τὸ εἰς ψή- φου τιθέμενον ζήτημα εἶναι, „ αἱ λέξεις αὐταὶ ἢ ἐκεῖναι θέλουν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἄρθρου; Εἰς ἕκαστην δὲ τούτων τῶν περιστά- σεων, ἢ συνδρομῇ τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων Γερου- σιῶν ἀπαιτεῖται ἀναγκαιῶς εἰς τὸ ν' ἀποφασίση κατα- φατικῶς· ἀφοῦ δὲ ὅλη ἡ πραγματεία ἤθελε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διαφιλονεικῆθῃ εἰς εἶδος Ἐπιτροπῆς, γίνε- ται ἐκθεσις ὅλης τῆς πράξεως εἰς τὴν Γερουσίαν· ὡς Γε- ρουσίαν· καὶ τότε τὰ διάφορα ζητήματα ὑποβάλλονται ἐκ νέου εἰς ἐπικύρωσιν, ἢ προβάλλονται νέα ζητήματα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσιν ὡσαύτως τὴν συνδρομῇ τῶν δύο τρίτων εἰς πᾶν ὅ,τι ἐπιδέχεται προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν. αἱ δὲ ψήφου ἐπικυρωμέναι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν ἐκδίδονται (ἢ παρ' αὐτῆς ἀμέσως, ἢ διά τινος Ἐπιτροπῆς τὴν ὅποιαν ἤθελε διορίσει) εἰς εἶδος ἐπικυρώσεως μετὰ, ἢ ἀνευ τροπολογιῶν, ὡς ἤ- θελεν ἀποφασισθῆναι· καὶ μίαν ἀκόληθον ἡμέραν, αὕτη ἢ ἐπικύρωσις προτίθεται εἰς ὅλην τὴν Συνέλευσιν, καὶ τότε ἕκαστος πάλιν εἶναι κύριος νὰ προτείνῃ προσβαφαι- ρήσεις· εἰς ταύτην τὴν τελευταίαν περίστασιν τὸ ζήτη- μα θέλει εἰσεῖναι, „ αἱ λέξεις αὐταὶ θέ- λουν ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀποφά- σεως; καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις ἢ συνδρομῇ τῶν δύο τρίτων εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἐπικύρωσιν· ὡσαύτως εἶναι ἀναγκαία καὶ εἰς τὸ ἔσχατον ζήτημα, περί τινος γνώμης ἢ συναίνεσεως, ἢ ὅποια κρίνει πρὸς ἐπικύρωσιν, κατ' ὃν ἤθελε συμφωνηθῆναι τῷ ῥόθου.

39. Ἀφοῦ ἡ Γερουσία ἤθελεν ἀποφασίσει ἐν ὅποιον- δήποτε ζήτημα διὰ τὸ ὅποσον, ὡς εἴρηται δύο τρίτα τῶν παρόντων μελῶν εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἐπικύρωσιν, πᾶν μέλος ψηφοφορήσαν μετὰ τὸ μέρος ὅ,τι ἤθελεν ὑπερι-

σχύσει, ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ προτείνῃ τὸ ν' ἀνατεθῆ
εἰς σκέψιν τὸ ζήτημα, καὶ ἡ πρότασις αὐτὴ ἀποφασί-
ζεται μὲ τὰς ψήφους τῶν πλειοτέρων.

40. Αἱ προεβείαι εἰσάγονται ἀνυποβίβαστος εἰς ὁ-
ποῖαν κατάστασιν καὶ ἂν εὑρίσκηται ἡ Συνέλευσις,
ἐκτὸς μόνον ὅταν ἀρχίσῃ νὰ ψηφοφορῇ, ὅταν τὰ μέ-
λη προσκαλῶνται νὰ προφέρωσι τὸ Ναὶ ἢ τὸ Οὐ· καὶ
τελοσπάντων ὅταν ἀνακαλυπτέται ἡ Κληρωτὶς.

Β.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ.

**Περὶ τῶν Καθηκόντων τοῦ
Ῥήτορος.**

ἄρθ 1. Ὁ Ῥήτωρ παρευρίσκηται εἰς τὴν καθέδραν τῆ
ὄλας τὰς ἡμέρας κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἀκριβῶς, τὴν ὁ-
ποῖαν τὸ Βουλευτήριον ἤθελε προσδιορίσει δι' ἀναβολῆς
τὴν προλαβοῦσαν ἡμέραν *) , καὶ χρεωστεῖ ν' ἀνακαλῆ
ὅλα τὰ μέλη εἰς τὰξιν. Ὅταν δὲ στοχασθῆ ὅτι εἶναι
παραῶν ὁ ἀποχωρῶν ἀριθμὸς τῶν Ἀντιπροσώπων, διατάττει
τὸν Γραμματέα νὰ κάμῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος
τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως.

2. Προσέχει νὰ φυλάττωνται εἰς τὰς διαφιλονεική-
σεις ἢ εὐταξίαν καὶ ἡ κοσμιότης· καὶ ὁμιλεῖ περὶ τῶν
ὅσα ἀφορῶσι τὴν εὐταξίαν προτιμώμενος παντὸς ἄλλου
μέλους· ὁπότεν δὲ θέλῃ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ εὐταξίας,

*) Σημειώτέον, ὅτι τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων συ-
νεθίζει νὰ σηκῆ καθέκαστην τὴν Συνέλευσιν δι' ἀναβολῆς, ἥτοι
προσδιορισμοῦ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας (ajournement).

ἀνίσταται ὀρθὸς, καὶ ἀποφασίζει τὰ ζητήματα αὐτῆς
χωρὶς νὰ καταφεύγῃ εἰς ὅλον τὸ Βουλευτήριον. Ἡ ἀπαί-
τησις μολοντούτο δύο μελῶν ἀρκεῖ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ
εἰς τὸ νὰ λάβῃ πρὸς βοήθειάν τε καὶ τὰ λοιπὰ παρόντα
μέλη· εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἕκαστον μέλος δὲν
εἰμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ παρὰ ἅπαξ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ
Βουλευτῆρος.

3. Ὁ Ῥήτωρ ἰστάμενος ὀρθὸς θέτει τὸ ζήτημα εἰς
ψηφῆς· εἰμπορεῖ ὡστόσον καὶ καθήμενος νὰ τὸ θέσῃ.

4. Αἱ ψηφοφορίαι γίνονται πάντοτε διακεκριμένως
κατὰ τοῦτος τοὺς ὅρους „ Ὅ σοι εἶναι τῆς
γνώμης, ὅτι κ. τ. λ. πρέπει νὰ εἴ-
πωσι τὸ Ναὶ “ καὶ ἀφοῦ ἀκροθῶσιν αἱ διά-
φοροι φωναὶ τοῦ Ναὶ, λέγει „ Ὅ σοι εἶναι τῆς
ἐναντίας γνώμης, ἄς εἴπωσι τὸ
ὄχι “.

Σημ. α. Ὅταν ἐκ μίνης τῆς ἀκράσεως τῶν φωνῶν ὁ
Ῥήτωρ ἀμφιβάλλῃ, ἐὰν τὸ Ναὶ ἢ Οὐ ἐπερισχῆ, ἢ ὅταν ὁ δι-
αμερισμὸς (dérartage) τοῦ Βουλευτηρίου ἤθελε ζητηθῆ, τὸ Βου-
λευτήριον διαμερίζεται, καὶ ὅσοι μὲν εἶναι τοῦ καταπρατικῆς μέ-
ρους ἀνίστανται πρῶτοι, ὅσοι δὲ τοῦ ἀποπρατικῆς, δεύτεροι.

Σημ. β. Ὅταν ὁ Ῥήτωρ ἔχῃ ἀκρότη ἀμφιβολίαν, ἢ προ-
βάλλῃ κρείς τὸ ν' ἀριθμηθῶσιν αἱ ψήφοι, ὁ Ῥήτωρ νομάζει
δύο μέλη ἐξ ἐκάστης γνώμης διὰ νὰ ἀριθμῶσιν τὰς καταπρα-
τικὰς ψήφους· ἀφοῦ δὲ ταῦτα τὰ μέλη κάμουν τὴν ἀναφρά-
σαν, ἀνομάζει δύο ἄλλα ὡσαύτως διὰ ν' ἀριθμῶσιν τὰς ἀπο-
πρατικὰς ψήφους· καὶ τούτων τῶν δευτέρων ἀναφερθέντων, ὁ
Ῥήτωρ ἀναγγέλλει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ Βουλευτήριον.

5. Ὁ Ῥήτωρ ἐξετάζει καὶ διορθώνει τὰς περιληπ-
τικὰς σημειώσεις τῆς ἐφημερίδος πρὶν τῆς ἀναγνώσεως·
ἔχει δὲ προσηλωμένην τὴν προσοχήν τε εἰς πᾶν ὅ,τι ἀ-
ποβλέπει τὸν ἴσπον τῶν Συνελεύσεων. Ὅταν ἀφίγῃ τὴν
καθέδραν ἐν ἰσῶ μεταξύ τῆς Συνελεύσεως, ὀνομάζει τὸ
μέλος ὅ,τι πρέπει νὰ τὴν καταλάβῃ· ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀντι-
κατάστασις δὲν εἰμπορεῖ νὰ διαρκῆ ἐπέκεινα μιᾶς ἡμέρας.

6. "Ολοι αι 'Επιτροπαι του Βουλευτηριου ονομαζονται απο τον 'Ρητορα, εκτος εαν το Βουλευτηριον ηθελε διαταξει αλλως. Εις περιστασιν, καθ ην το Βουλευτηριον αυτο ονομαζει τας 'Επιτροπας, η ονομασια γινεται δια κληρη, και εαν εις το πρωτων γυρισμα της κληρωτιδος δεν ονομασθωσιν ολα τα παλαιουμενα εις το να συνθεσωσι την 'Επιτροπην μελη, τότε γυριζει και αλλην μιαν φοραν ο Κληρος η η Κληρωτις, και τα αλλα μελη εκλεγονται ουτω δια του μεγαλυτερου αριθμου των ψηφων. εαν δε ο Κληρος διδη ισοψηφιαν ως προς ενα μεγαλυτερον αριθμον μελων παρ' οσα χρειάζονται εις το να σχηματισωσι την 'Επιτροπην, η Συνελευσις προχωρει και παλιν εις τους κληρους.

7. Εις ολας τας περιστασεις, εις τας οποιας ηθελε δοθη η ψηφος δια κληρη, αλλας δηλ. παρα την ονομασιαν των 'Επιτροπων (ως το να ονομασθη' ο Γραμματευσ η ο 'Ρητωρ εις εκαστον Συνεδριον), ο μεγαλυτερος αριθμος των ψηφων ειναι αναγκαιος πρ' την εκλογην, και γινεται η χρησις του κληρου, εως να δοθη μεγαλυτερος αριθμος.

8. "Οταν το Βουλευτηριον ψηφοφορη δια κληρη, ο 'Ρητωρ διδει την ψηφοντη ως και τ' αλλα μελη. εις δε τας αλλας περιστασεις δεν ψηφοφορει, εκτος εαν η Συνελευσις ειναι επισιης μερισμένη, η εαν η ψηφος τη, ηνωμένη με τον ολιγωτερον αριθμον, ηθελε γεννησει ισομερισμον (Partage) και εις την περιστασιν ενος τοιουτου ισομερισμου, το ζήτημα ακαρτάνει (πίπτει) *

*) Ο 'Ρητωρ του Βουλευτηριου των 'Αντιπροσώπων διδει την ψηφοντη εις δυο περιστασεις: Α. εταν ειναι ισομερισμος, και τότε η ψηφος αυτου αποφασίζει. Β. εταν η ψηφος του, ηνωμένη με τον μικροτερον αριθμον, παράγει ωσαύτως ισομερισμον και τότε το ζήτημα πίπτει. Ουτως π.χ. εταν ειναι 20 προς 80, διδει την ψηφοντη υπέρ, η κατά, και γινεται απόφασις. εαν δε ειναι 20 προς 21, και συναινη με τον μικροτερον αριθμον, η ψηφος του καλείται, και τότε η πρότασις πίπτει.

9. Εις ολας τας περιστασεις, καθ' ας περσωπα λινά, αλλα παρα τα μελη του Βουλευτηριου, εκλεγονται παρ' αυτου εις τι υπούργημα, γινεται προηγουμενος εις καταλογος των υποψηφίων (Candidats), οι οποιοι δελον ονομασθη επομένως δια κληρη.

10. "Ολοι αι πρόξεις, και αποφάσεις προερχόμενοι απο τα δυο Βουλευτηρια, φέρουσι την υπογραφήν του 'Ρητορος και ολα τα προτάγματα ωσαύτως διδόμενα δια της αποφάσεως του Βουλευτηριου υπογράφονται απο αυτον, και απο τον Γραμματέα.

11. "Οταν συμβη' αταξία τις η κροτοθύρυθος εις τας διόδους και εις τα κατηχούμενα του Βουλευτηριου, ο 'Ρητωρ (η ε Πρόεδρος της 'Επιτροπης, εαν το Βουλευτηριον ειναι μετασχηματισμένον εις Γενικην 'Επιτροπην) προτάζει να κενωθωσιν οι τοιοι ουτοι απο τους ακροατάς.

12. Κανεις δεν εμβαίνει εις το ενδοτερον του Βουλευτηριου, εκτος των μελων της Γερουσιας και των Γραμματέων των, του Θησαυροφυλακος, και εν γενει όλων εκεινων των πολιτικων Λειτουργων (fonctionnaires), οσοι ονομαζονται απο τον Πρόεδρον των 'Η. 'Ε. με Πιτλης μερικους, διωρισμένους απο τους νόμους. προσέτι δε και του Γενικου 'Εφόρου των Ιαχυδρομειων, του Γραμματέως του Προεδρου των 'Η. 'Ε., των ξενων 'Υπηρεων η Μινιστρων και των Γραμματέων των, και όλων των παλαιων μελων αμφοτέρων των Βουλευτηριων, εξων συγκροτείται το Συνεδριον.

ερέπει να παρατηρήσωμεν, ετι ο 'Ρητωρ ειναι μέλος του Κοινοβουλευτηριου: εμπορει λοιπον να γνωμοδοτησῃ ωσαύτως η φωνή του εμπορει να παράξη εν αποτελεσμα αποφάσεως και ειναι ανωφελές να ψηφοφορησῃ, εταν η ψηφος του δεν εχη κανεν αποτελεσμα. Ο Πρόεδρος της Γερουσιας, ταυναντιον δεν ειναι παντελως μέλος αυτης. αυτος προεδρεύει εις την Γερουσιαν, εδ' επαγγελματος, ως 'Αντιπρόεδρος των 'Η. 'Ε.

Δ. 3

Παρόρ. του ανωτέρω Σχολ. Αντί „ 20 προς 80· ανάγν. 20 προς 20.

Σ η μ. Οί Στενογράφοι ἢ ταχυγράφοι συγχωροῦνται καὶ αὐτοὶ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ἐνδότερον διὰ τῆς ἀδείας τοῦ Ῥήτορος. Ἐστὶς τοὺς διορίζει τόπων τινὰ παράμερον διὰ νὰ μὴ στενοχωρῶσιν τὴν Συνέλευσιν.

Τάξις τῶν Ὑποθέσεων ἐπὶ τῆς Συνελεύσεως.

13. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος, ὁ Ῥήτωρ στρέφει τὴν προσοχὴν τῆ εἰς τὰς ἀγωγὰς (petitions), καὶ παραγγέλλει ἐνταυτῷ τὰ μέλη ἐκάστης Ἐπικρατείας καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους ἐκάστη χωρίῳ *) , νὰ τὰς παρρησιάσωσιν· ἐὰν δὲ εἰς μίαν Συνέλευσιν δὲν λάβῃ τέλος ἡ πρόσκλησις ὅλων τῶν Ἐπικρατειῶν, τὴν ἀκόλουθον Συνέλευσιν ξαναρχίζει ἡ πρόσκλησις τῶν ἐκείθεν ὅσων ἔμεινε τὴν προλαβοῦσαν ἡμέραν.

14. Ἀφοῦ τελειώσῃ ὅλαι αἱ ἀγωγαί, ἀρχίζει ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἀναφορῶν (rapports), τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν καὶ καταρχὰς μὲν ἐκείνων τῶν διαρκῶν (παντοτεινῶν) Ἐπιτροπῶν, ἀκολούθως δὲ τῶν μερικῶν (**).

15. Ὑποθέσεις προηγηθεῖσαι εἰς ἄλλην τινὰ ἐποχὴν τῆς Συνελεύσεως δὲν φερόνται, ἐκτὸς κατ' ἐπιταγὴν ἐπιτίθες τοῦ Βουλευτήριου.

*) Τὰ ἀχανῆ χωρία ἢ οἱ τόποι (territoires) κείμενο πρὸς Δισμὰς πρὶν συστηθῶσι καὶ διοργανισθῶσι ὡς Ἐπικρατεῖαι, διοικιοῦνται ἀπὸ τὸ Γενικὸν Συνέδριον, καὶ στέλλουσιν εἰς αὐτὸ ἀνὰ ἓνα Τοποτηρητὴν. ὅστις δὲν ἔχει καμμὴν ψῆφον. — Ὅρα δὲ κατωτέρω, Ἄρθρ. 39, πῶς παρρησιάζονται καὶ θεωροῦνται αἱ ἀγωγαί.

***) Ὅρα κατωτέρω Ἄρθρ. 48 ποῖαι εἶναι αἱ διαρκεῖς Ἐπιτροπαί.

Κανονισμὸς τῶν Διαφιλονεικῶσεων.

16. Ὅταν μέλος τι θέλῃ νὰ ὀμιλήσῃ ἢ νὰ βάλῃ ὑπὸ ὄψιν τῆς Συνελεύσεως ὅποιονδήποτε πρᾶγμα, πρέπει νὰ σηκόνεται καὶ νὰ διευκρινῇ τὸν λόγον τῆ μετὸς τῶν σεβάμιων καὶ σεμνοπρεπῶν πρὸς τὸν Ῥήτορα περιουζόμενιν δὲ μόνον εἰς τὸ προκειμενὸν ζήτημα χρεωστέϊ ν' ἀποφεύγῃ πᾶσαν προσωπικότητα, καὶ ὑδριστικὴν, ἢ ὅποιονδήποτε πειρακτικὴν ἐκφρασίαν.

17. Πᾶν μέλος, τὸ ὅποῖον, ἢ διὰ τῶν ὀμιλιῶν τῆ, ἢ διὰ τοῦ φερσιματός τῆ, ἐναντιοῦται εἰς τοὺς κανόνας τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνακαλεῖται εἰς τὰξιν, εἴτε διὰ τοῦ Ῥήτορος, ἢ διὰ τινος μέλους τῆς Συνελεύσεως· πᾶν δὲ μέλος ἀνακαλούμενον εἰς τὰξιν πρέπει νὰ καθῆσθαι εὐθύς, ἐκτὸς ἐὰν λάβῃ ἐπιτίθες τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ ἐξηγηθῇ. Ἡ Συνέλευσις, ὅταν τις ἐκκαλῆται εἰς τὴν ἀποφασίαν τῆς, ἀποφασίζει ἀνευ διαφιλονεικῶσεως· ὅταν ὅμως δὲν ἐκκαλῆται κανεὶς, τότε ὁ Ῥήτωρ ἀποφασίζει αὐτογυμνῶν, καὶ εἰμὲν ἡ ἀπόφασις εἶναι εὐνοϊκὴ πρὸς τὸ εἰς τὰξιν ἀνακληθὲν μέλος, ἐξακολουθεῖ τοῦτο τὴν ὀμιλίαν τῆ· εἰδὲ τὸν ἀντίον, καὶ ἡ περίστασις ἐνταυτῷ λαττατεῖ, τότε λαμβάνει τὴν ἀνάλογον ἐπιτίμησιν παρὰ τῆς Συνελεύσεως.

18. Ἐὰν δύο ἢ πλείοτερα μέλη ἀνίστανται συγχρόνως διὰ νὰ ὀμιλήσωσι, ὁ Ῥήτωρ ἀνομάζει ἐκεῖνο ὅστις πρέπει νὰ ὀμιλήσῃ πρῶτον.

Σ η μ. Κανὲν μέλος δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὀμιλήσῃ πλέον παρὰ δις περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς Συνελεύσεως, ἢ πλέον παρὰ μίαν φοράν, ἕως ὅτου πᾶν μέλος ἐπιθυμοῦν νὰ ἀναλάβῃ τὸν λόγον ἢ θελε λάβει τὴν περὶ τούτου ἀδειαν.

19. Ἐν ὅσῳ ὁ Ῥήτωρ θέτει ζήτημά τι εἰς ψῆφους, ἢ ὀμιλεῖ πρὸς τὴν Συνέλευσιν, εἶναι ἀπαγορευμένον τὸ νὰ ἐκβαίνη τις ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν ἢ νὰ περιέρχεται

ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου ὡσαύτως, εἰς παρομοίαν περίστασιν, ἢ ὅταν μέλος τι ὁμιλή, εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ συνδιαλέγεται τις με τοὺς γείτονάς τε, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ νὰ διαβαίνει μεταξύ τοῦ ὁμιλοῦντος μέλους καὶ τοῦ Ῥήτορος.

20. Κανεὶς δὲν εἴμπορεῖ νὰ δώσῃ τὴν ψήφον τε εἰς ζήτημα, τὸ ὅποιον ἀμέσως καὶ ἰδιαίτερος τὸν διαφέρει (ἰντερεσσάρεϊ), ἢ εἰς ὑπόθεσιν, ἢ ὅποια ἐβάλλῃ εἰς ψήφους ἐν ἀποσιᾷ τε ὅταν δὲ γίνεται διαμερισμός, καὶ ἀπαριθμήσῃ τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως, πᾶν μέλος ὅ,τι εὐρίσκειται ἐκτὸς τῆς Συνελεύσεως (δηλ. εἰς τὰ κατηχούμενα μαζὺ με τοὺς ἀκροατάς) δὲν συγκαταριθμεῖται.

21. Πᾶν μέλος παρὸν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅταν τὸ ζήτημα τίθεται εἰς ψήφους, πρέπει νὰ δώσῃ τὴν ψήφον τε, ἐκτὸς ἂν εἶναι ἀπηλλαγμένον ταύτης τῆς ὑποχρέωσης ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν, διὰ λόγους ἰδιαίτερος.

22. Γενομένη τις πρότασις καὶ ὑποστηρικτή, ἀπαγγέλλεται ἀπὸ τὸν Ῥήτορα ἢ εἰάν εἶναι γεγραμμένη, τοῦ ἐγχειρίζεται, καὶ οὗτος τὴν μεταδίδει εἰς τὸν Γραμματέα διὰ νὰ τὴν ἀναγνώσῃ πρὶν γενῆ ἢ περὶ ταύτης διαφιλονεικήσῃς.

23. Πᾶσα πρότασις παραδίδεται εἰς γραφὴν, ἐὰν ὁ Ῥήτωρ, ἢ ἐν μόνον μέλος τὸ ζήτησῃ.

24. Πρότασις τις ἀπαγγελλομένη ἀπὸ τὸν Ῥήτορα, ἢ ἀναγνωσθεῖσα ἀπὸ τὸν Γραμματέα, εἶναι ἀπὸ τὴν στιγμήν ταύτην εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Συνελεύσεως. Ἀλλ' αὕτη δύναται νὰ ληθῇ ὀπίσω ἐν ὅσῳ δὲν ἔλαβε καμμίαν προσβαφαίρεσιν, ἢ δὲν ἔγινε καμμία ἀπόφασις περὶ αὐτῆς.

25. Ὅταν τις πρότασις εἶναι εἰς διαφιλονεικίαν, οὐδεμία ἄλλη εἴμπορεῖ ταυτοχρόνως νὰ γενῆ παρὰ τὰς ἐπεξῆς. Α'. τὸ νὰ ἀναβληθῇ ἢ Συνέλευσις. Β'. τὸ νὰ ἀποτεθῇ ἢ πρότασις εἰς τὸ Γραφεῖον. Γ'. ἢ περὶ τοῦ

προηγουμένη ζήτηματος πρότασις. Δ'. ἢ περὶ ἀναβολῆς ἀπροσδιορίστῃ. Ε'. ἢ περὶ ἀναβολῆς εἰς ἡμέραν διορισμένην. ς'. τὸ νὰ πεμθῇ εἰς Ἐπιτροπὴν τινά. καὶ Ζ'. ἢ περὶ προσβαφαίρεσων πρότασις. Ὅλαι δὲ αὗται αἱ προτάσεις θέλει προτιμᾶσθαι ἢ μία τῆς ἄλλης καθ' ἣν προσεχῶς ἐξετέθησαν τὰς.

26. Ἡ πρότασις τοῦ νὰ ἀναβληθῇ ἢ Συνέλευσις εἶναι πάντοτε κατὰ τὰς, καὶ τίθεται εἰς ψήφους καὶ ἀποφατίζεται ἀνευ διαφιλονεικίσεως.

27. Τὸ προηγούμενον ζήτημα τίθεται εἰς ψήφους κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τὸ προκαταρκτικὸν ζήτημα θέλει τεθῆ κατὰ τὸ παρὸν εἰς ψήφους; ἄλλοτε ἔπρεπεν ἐν πέμπτῳ τῶν παρόντων μελῶν νὰ τὸ ζητήσῃ. ἀλλ' ἤδη ἀπαιτεῖται ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς. ἕως δὲ ν' ἀποφασισθῇ ἂν τίθεται ἢ ὄχι εἰς ψήφους, ἀποκλείεται πᾶσα προσβαφαίρεσις, καὶ μάλιστα πᾶσα διαφιλονεικίσις τοῦ προκαταρκτικοῦ τοῦτο ζήτηματος.

28. Δὲν γίνεται καμμία διαφιλονεικίσις περὶ τοῦ προηγουμένου ζήτηματος.

29. Πρότασις τις ἀνατεθεῖσα ἀπροσδιορίστως, δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εὐνοϊκῶς καθ' ὅλην τὴν Συνεδρίαν (Session).

30. Ἐκαστον μέλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ τὴν διαίρεσιν τινὸς ζήτηματος, ὅταν ἢ ἔννοια τὸ συγχωρῇ ἢ ἀλλὰ πρότασις τοῦ νὰ ἐξαλειφθῶσι λέξεις καὶ ν' ἀντικατασταθῶσιν ἄλλαι, θεωρεῖται ὡς ἀδιαίρετος.

31. Αἱ προτάσεις καὶ ἀναφοραὶ πέμπονται, καὶ ἀρέσκονται τῆς Συνελεύσεως, εἰς Ἐπιτροπὰς.

32. Οὐδεμία πρότασις ὑπὸ πρόσχημα προσβαφαίρεσως συγχωρεῖται ν' ἀντικατασταται τὴν οὖσαν ἤδη εἰς διαφιλονεικίαν. *)

*) Αὕτη εἶναι Ἐπαιδέσις τοῦ 26 Κατόνος· πιθανῶς δὲ εἴη

33. Ἀφοῦ μία πρότασις γενῆ, καὶ ἐπικυρωθῆ, ἢ ἀποδληθῆ, πᾶν μέλος ἀποτελεῖν μέρος τοῦ μεγαλητέρου ἀριθμοῦ εἰμφορεῖ νὰ ζητήσῃ τὸ ν' ἀναθεωρηθῆ καὶ πάλιν, ἢ τὴν αὐτὴν ἢ μίαν ἀόλοθον ἡμέραν.

34. Γενομένης ζητήσεως τοῦ ν' ἀναγνωσθῆ κανὲν ἐγγράφον, εἰάν ἐν μένον μέλος ἐναντιοῦται εἰς τὴν ζήτησιν ταύτην, ἀπαιτεῖται ἡ ψήφος τῆς Συνελεύσεως διὰ ν' ἀποφασίσῃ.

35. Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς ἡμέρας, ἢ ὑπόθεσις, ἣτις ἔμεινεν ἀτελής τὴν προλαβοῦσαν Συνέλευσιν, θεωρεῖται κατὰ προτίμησιν ὅλων τῶν ἄλλων ὑποθέσεων τῶν παρρησιαζομένων ταύτην τὴν ἡμέραν· οὐδεμία δὲ πρότασις, καὶ οὐδεμία ἄλλη ὑπόθεσις εἶναι παραδεκτὴ, ἄνευ μερικῆς ἀδείας τῆς Συνελεύσεως, πρὶν ἢ παροῦσα οὕτως ἀπαιωρημένη ὑπόθεσις ἤθελε λάβει τέλος.

36. Ἐάν πρότασις τις ἡμάρτησεν (ἔπεσεν) ὄχι δι' ἄλλο εἰμὴ διὰ παρεμπροσούσαν ψηφοφορίαν περὶ ἀνάδοχῆς τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἡ αὐτὴ ξαναπαρρησιασθῆ τὴν ἀκόλοθον ἡμέραν, τὰ μέλη ὅσα ὠμίλησαν οὖς τὴν παρελθούσαν ἡμέραν, δὲν εἰμφοροῦν νὰ ἐπαναλάβωσι τὸν λόγον ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Συνελεύσεως.

37. Πᾶσα διαταγὴ, ἀπόφασις, ἢ ψήφος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται ἡ συνδρομὴ τῆς Γερσίας, πρῶτον ἀναγινώσκειται εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ ἀποτίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν, μίαν ἡμέραν πρὶν ἐκείνης, καθ' ἣν ἢ περὶ ταύτης τῆς διαταγῆς ἢ ἀποφάσεως πρότασις ἤθελε γενῆ ἔμπροσθεν τοῦ Βουλευτηρίου, ἐκτὸς ἂν τοῦτο συγχωρήσῃ ἐπιτήδες νὰ γενῆ διαφορετικὰ.

38. Αἱ ἀγωγαί, παζαινέσεις, καὶ ἄλλα ἐγγραφα, ὅσα ἤθελαν διευθυνθῆ εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπρο-

πορεῖ νὰ συμβῆ τὸ νὰ δηλήσῃ τις, ἐπὶ πρόσχημα προσθηαίρεσεν, νὰ κάμῃ προτάσεις ἀ οὐτάς νέας καὶ διαφοροῦς ἀπὸ τὴν διαφιλονεικούμενην ὑπόθεσιν.

σώπων, εἰσάγονται ἢ διὰ τοῦ Ῥήτορος ἢ διὰ τινος τῶν μελῶν τῆ· ὅταν ἢ εἰσαγωγή γίνεται διὰ τινος μελὸς, τοῦτο μένει εἰς τὸν ἴδιον τῆ. καὶ, καθὼς ὁ Ῥήτωρ, ἀπαγγέλλει ἐν περιλήψει τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγραφοῦ· τὰ ἐγγραφα δὲν διαφιλονεικοῦνται παντελῶς, καὶ ἡ περὶ τούτων ἀπόφασις δὲν γίνεται τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν πρῶτην φορὰν ἀνεγνώσθησαν (ἐκτὸς ἂν ἢ Συνέλευσις ἀποφασίσῃ ἄλλως), ἀλλὰ μνησιν ἀποτεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον διὰ νὰ ζητηθῶσι κατὰ τὴν Τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεγνώσθησαν.

39. Ὅταν ἢ Συνέλευσις ἤθελεν εὔρεθῆ συγκεκριμένη ἀπὸ δεκαπέντε μέλη, περιλαμβανομένου εἰς ταῦτα καὶ τοῦ Ῥήτορος, εἰάν ὑπάρχη *), ταῦτα τὰ δεκαπέντε μέλη εἰμφοροῦν νὰ ἀναγκάσωσι τὰλλα μέλη νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν.

40. Ὅταν γίνεται πρόσκλησις τῶν μελῶν, ἢ ψηφοφορία διὰ τοῦ Ναὶ καὶ Οὐ, τὰ μέλη καλοῦνται κατὰ Τάξιν ἀλφαθητικῆν.

41. Μέλος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶσθαι εἰς δύο Ἐπιτροπὰς ὀνομασμένον, εἰμφορεῖ νὰ παραιτηθῆ καὶ τὴν εἰς τρίτην τινα Ἐπιτροπῆν ὀνομασίαν τῆ, παρρησιάζον τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς τῆ εἰς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὀνομάζεται.

42. Κανὲν μέλος, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων τῆς ἀσθενείας, δὲν πρέπει νὰ παύσῃ ἀπὸ τὸ νὰ παρευρίσκειται εἰς τὴν Συνέλευσιν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Βουλευτηρίου.

43. Ὅταν καλῶνται τὰ μέλη, ὁ Γραμματεὺς κάμνει τὴν πρόσκλησιν καὶ σημειώνει τὰ ἀπούστα· Τελειω-

*) Ἡ ἀμφιβολία αὕτη ἔχει θάσιν ἐπειδὴ δίδονται περιστάσεις θανάτων, καὶ ἐκπνεύσεως τῆς παραστατῆς δυνάμεως τῶν Ἀντιπροσώπων. Ὅδὲ Ῥήτωρ ἐκλέγεται καθ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ τὸ Συνεδριον τῶν Ἡ. Ἐ., καθὼς εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐν ὅσῳ διαρκεῖ τὸ Βουλευτικόν

θείσης δὲ τῆς προσκλήσεως, τὰ ἀπόντα μέλη καλούνται καὶ δεύτερον, αἱ θύραι κλείονται, καὶ ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελεν εὐθετῆ καμμία αἰτία ἢ τούλαχιστον καμμία εὐλογος πρόφατις, εἰμποροῦν κατὰ διαταγὴν τῶν πικρόντων μελῶν, ἐὰν εἶναι τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε, νὰ φυλακωθῶσι καθὼς ἤθελαν ἔλθει, ἢ νὰ συλληφθῶσιν ὅπως ἤθελαν εἶσθαι, διὰ μέσθι Πρέσβειων ἐπιτήδες ἀπεσταλμένων εἰς τὸ νὰ τὰ συλλάβωσι καὶ νὰ τὰ φέρωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν.

44. Ὅταν ἐν μέλος φυλακωμένον ἤθελεν ἐλευθερωθῆ καὶ συγχωρηθῆ νὰ λάβῃ τὸν τόπον τῆ, τὸ Βουλευτήριον ἀποφασίζει εἴν πρόβη, ἢ ὄχι νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα· ὡσαύτως καὶ ὅταν ἐν μέλος ἤθελε κατασχεθῆ (arresté) ἀπὸ ἑνὸς ἐπιτήδες ἀπεσταλμένον, τὸ Βουλευτήριον ἀποφασίζει εἴν τοῦτο τὸ μέλος εἶναι, ἢ ὄχι, ὑπόχρεον νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς.

45. Τὸ Βουλευτήριον ὀνομάζει Κλήτορα τινὰ ὄπλοφρον *) ἢ Ἀρχιθυρωρὸν (premier huissier), ὅστις ἐπέχει τὸν τόπον τοῦτον ἕως οὗ ἀρέσκει εἰς τὸ Βουλευτήριον· εἶναι δὲ ὑποκείμενος εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Βουλευτηρίου, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ Συνέλευσις, καὶ ἐκτελεῖ ταύτας φέρων, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ῥήτορος, τὰς ἀποφάσεις περὶ τῆς προσωπικῆς ἀναβολῆς, ἢ τῆς συλλήψεως τῶν ἀτόμων.

46. Ὁ Ἀρχιθυρωρὸς λαμβάνει δύο τάλληρα (dollars) εἰς ἐκάστην συλληψιν ἀτόμῃ, καὶ ἐν τάλληρον τὴν ἡμέραν καθόσον διαρκεῖ ἡ φυλάκωσις· δι' ἔξοδα δὲ τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ καὶ ἐνὸς μερικῶ ἀπεσταλμένα, ὅταν ὑπάγῃ καὶ ἐπιστρέφῃ, τὸ δέκατον ἐνὸς τάλληρη εἰς τὰ χίλια.

47. Καθ' ἐκάστην Συνεδρίασιν (session) ἡ ἀνακαίνισιν τοῦ Βουλευτηρίου, ὀνομάζονται ἐννέα Ἐπιτροπῆαι παντοτειναὶ ἢ διαρκεῖς αἱ ἀκόλουθοι.

*) Τὸ ὄπλον τὸ ὁποῖον φέρεῖ ὁ Κλήτωρ, εἶναι ἐν βόρκαλον.

Α'. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐκλογῶν· Β' ἡ τῶν Προσόδων· Γ'. ἡ τῶν Ἀγωγῶν καὶ Ἀπαιτήσεων (reclamations)· Δ'. ἡ τῶν Ἐργοστασίων (manufactures)· καὶ τοῦ Ἐμπορίου· Ε'. ἡ τῶν Ἐθνικῶν κτημάτων· Σ'. ἡ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῶν Τεχνητῶν ὁδῶν· Ζ'. ἡ τῆς Περιφέρειας τῆς Κολομβίας (ἐκάστη αὐτῶν τῶν Ἐπιτροπῶν συνιθεται ἀπὸ ἑπτὰ μέλη). Η'. ἡ τῶν Ἀνακρίσεων, καὶ τῶν διαπορημένων ὑποθέσεων· καὶ Θ'. ἡ τῶν λογαριασμῶν ἢ τῶν ὀφλημάτων τοῦ Βουλευτηρίου (αἱ δύο αὗται Ἐπιτροπῆαι συνιθεται ἀπὸ πέντε μέλη).

48. Ἡ πρώτη Ἐπιτροπὴ εἶναι διορισμένη νὰ ἐξετάζῃ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἄλλα ἔγγραφα, τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας τῶν μελῶν τῶν ὁποίων ἡ ὀνομασία γνωστοποιεῖται εἰς τὸ Βουλευτήριον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς (autorités) τῶν διαφόρων Ἐιρηστικῶν· ἐπομένως δὲ νὰ θεωρῆ τὰς ἀγωγὰς καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὰς εἰρημένας ἐκλογὰς, καὶ εἰς τὰς εἰρημένας γνωστοποιήσεις αἱ ὁποῖαι ἤθελαν παρρησιασθῆ εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἢ ἤθελαν κινηθῆ ἐντὸς αὐτοῦ, καὶ ἤθελαν πεμφθῆ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, ἥτις χρεωστεῖ περὶ πάντων τούτων νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ Βουλευτήριον.

49. Ἡ δευτέρα Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ὅλα ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, καὶ ὅλας τὰς ἀναλογίας ἀναφερόμενας εἰς τὰς δημοσίας προσόδους, ὅσαι ἤθελον πεμφθῆ εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου· πληροφορεῖται περὶ τῆς κατάστασεως τοῦ Δημοσίου χρέους, τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων· καὶ ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρῶν, ἀναφέρει εἰς τὸ Βουλευτήριον τὴν στοχάζεται περὶ τούτων· ἐξετάζει προσέτι τὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων ἀρχείων ἢ ὑπαρχείων (départements), καὶ ἐξαιρέτως τοὺς νόμους δυνάμει τῶν ὁποίων ἐγειναν ἰδιοποιήσεις (appropriations) κεφαλαίων, καὶ διὰ τῶν ἀναφορῶν τῆς γνωστοποιεῖ εἴν τὰ κεφάλαια ἐξοδούθησαν κατὰ τοὺς νόμους τούτους· χρεωστεῖ ὡσαύτως ἐκ διαλειμάτων νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ Βουλευτήριον.

ρίον περί τῶν ὅσων στοχάζεται ἀναγκαίῳ νὰ προτε-
θῶσι διατάξεω εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν διαφόρων Ἀρ-
χείων, καὶ εἰς τὴν ἐγλύσιν τῶν εἰς αὐτὰ διορισμέ-
νων ἀξιωματικῶν, ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν μεταχείρισιν
ἢ τὴν ἐπιμέλειαν (emploi) τῶν κεφαλαίων *)

50. Ἡ τρίτη Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ὅλας τὰς ἀγω-
γὰς καὶ ἀπαιτήσεις, καὶ ὅλα τὰ εἰς ταύτας ἀναφε-
ρόμενα πράγματα καὶ ὅποιαδήποτε ζητήματα ὄντα εἰς
βάρος τῶν Ἡ. Ἐ., καὶ τὰ ὅποια παρῆσιασθέντα
εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἢ ἐντὸς αὐτοῦ διακινήθεντα ἤθελαν
πεμφθῆ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ἥτις χρεώσται ἀφ'
οὗ τὰ ἐξετάσῃ νὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν της, καὶ νὰ προ-
τείνῃ ὅ,τι ἂν κρίνει ἀρμόδιον εἰς ἐπανόρθωσιν ἐκείνων.

51. Ἡ τετάρτη Ἐπιτροπὴ χρεώσται νὰ λαμβάνῃ
ὑπ' ὄψιν τὰς ἀγωγὰς, καὶ ἐν γένει ὅλα ὅσα τὰ εἰ-
ρημένα ἀντικείμενα ἀφορῶσι, τὰ ὅποια διευθινθέντα
εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἢ διακινήθεντα ἐντὸς αὐτοῦ, ἢ
θελαν πεμφθῆ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ἥτις χρε-
ώσται ν' ἀναφέρῃ τὴν γνώμην της περὶ τούτων τῶν ὑ-
ποθέσεων.

52. Ἡ πέμπτη Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς
ἀγωγὰς, καὶ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα ἀποβλέπον τὰ ἐθνι-
κὰ κτήματα, τὰ ὅποια ἤθελαν παρῆσιασθῆ ἢ κινή-
θῃ εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ παρ' αὐτοῦ πέμφθῃ εἰς τὴν
Ἐπιτροπὴν, ἥτις χρεώσται νὰ ἐκθέτῃ τὴν γνώμην της
ὡς πρὸς ταῦτα, συνάπτουσα καὶ προτάσεις περὶ διορ-
θώσεως, τὴν ὅποιαν στοχάζεται ὅτι χρειάζονται αἱ
διάφοροι ὑποθέσεις.

53. Ἡ ἕκτη Ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται εἰς πᾶν ὅ,τι
ἀναφέρεται πρὸς τὴν διευθέτησιν, ἀνακαινίσιν, καὶ κα-

*) Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην διορίζονται ὡσεπιτωλεῖστον
οἱ πλέον ἐπιτήδειοι, καὶ οἱ ἔχοντες τὴν μεγαλύτεραν ἐπιβίωσιν
εἰς τὸ Βουλευτήριον.

λῆν κατάστασιν τῶν λαχυδρομείων, καὶ ἰαχυνητῶν φ-
δῶν. ἡ δὲ ἐσδόμη λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ἀγωγὰς
καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ πράγματα τὰ παρῆσιαζέμενα ἢ
κινούμενα εἰς τὸ Βουλευτήριον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν πε-
ριφέρειαν τῆς Κολομβίας, καὶ τὰ ὅποια πέμπονται εἰς
αὐτὴν *) διὰ νὰ τὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὴν γνώ-
μην καὶ τὰς προτάσεις της περὶ τῶν εἰρημένων ὑποθέσεων.

54. Ἡ ὀγδόη Ἐπιτροπὴ εἶναι διορισμένη ν' ἀνα-
κρίνῃ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀτελειώτους ὑποθέσεις· νὰ
προσέχῃ εἰς ἐκείνης τοὺς νόμους, οἱ ὅποιοι ἤδη ἐξέ-
πνευσαν, ἢ μέλλου προσεχῶς νὰ ἐκπνεύσασιν, καὶ οἱ
ὅποιοι συμφέροι νὰ ἀνακαινισθῶσιν ἢ νὰ παραλαθῶσι·
προσέτι δὲ νὰ ἐξετάσῃ (καὶ περὶ πασῶν τῶν ἐξετάσεών της
νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ Βουλευτήριον), ποῖα ὑποθέσεις,
κατὰ τὴν ἐφημερίδα, ἤρχισαν χωρὶς νὰ εἰμφορέσωσι νὰ
λελειώσων εἰς τὴν τελευταίαν Συνεδρίασιν.

55. Ἡ ἐνάτη καὶ τελευταία Ἐπιτροπὴ παρα-
τηρεῖ καὶ ἐπισκοπεῖ τὴν χρῆσιν τῶν κεφαλαίων, ἥτοι
χρημάτων ὄντων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Βουλευτῆρος, λαμ-
βάνει καὶ ἀποφασίζει ὅλης τοῦ εἰς τοῦτο ἀναφερο-
μένης λογαριασμοὺς **) , καθὼς καὶ ὅσης ἤθελε πα-
ραστήσει ἕκαστον μέλος, ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τοῦ λαξει-
δίτης τόσον ὅποταν ἔρχεται εἰς τὸ Συνέδριον, καθὼς
καὶ ὅταν ἐπιστρέφῃ αὐτόθεν.

56. Οὐδεμίαν Ἐπιτροπὴν, ἐκτὸς ἂν λάβῃ ἐπίτη-
δες τὴν ἀδειαν, εἰμφορεῖ νὰ συνέρχεται ἐν ὄσῳ διαρ-
κεῖ ἢ Συνέλευσις τοῦ Βουλευτῆρος.

57. Ὁ Γραμματεὺς ὀρκίζεται νὰ ἐκπληρῶνῃ τὰ

*) Σημειώτεον, ὅτι ὅλαι αἱ Ἐπιτροπαὶ, ἐκτὸς τῶν δύο τε-
λευταίων, δὲν εἰμφοροῦν νὰ θεωρήσωσι καμμίαν ὑπόθεσιν ἀφ'
ἐαυτῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβωσι πρῶτερον τὴν παραγγελίαν ἀπὸ
τὸ Βουλευτήριον.

**) Τὰ περὶ δημοσίων λογαριασμῶν ζητήματα ἀρκεοῦσιν εἰς
τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν προσόδων.

καθήκοντα τοῦ ὑπερηγήματός τε καλῶς καὶ πιστῶς, καὶ ἀπάσαις δυνάμεσι· φυλάττει δὲ τὸ ὑπερηγήματι, ἐν ᾧ ὅσῳ δὲν λάβῃ κανένα ἄλλον διαδοχόν *)

58. Εἰς τὸ τέλος πάσης Συνεδριάσεως ἦτοι περι-
ἴδῃ τοῦ Βουλευτήριον, ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ πέμπει ἐν
ἀντίγραφον ὑποσωμένον τῆς ἐφημερίδος εἰς τὴν Νομοτε-
λεστικὴν ἐκκλήσιον, καὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Βουλῆς ἐ-
καστοῦ τῶν Ἐπιπρατειῶν.

59. Ὅλα τὰ περὶ τὰξως ζητήματα, ἀναφύμενα
ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ Συνεδρίασις σημειῖνται ἀπὸ τοῦ
Γραμματέα, ὁμοῦ μὲ τὰς γενομένας περὶ τούτων ἀπο-
φάσεις διὰ τὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφημε-
ρίδος.

60. Ὁ Γραμματεὺς φροντίζει νὰ δέτῳνται εἰς τὰ-
ξιν, τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, τὰ βιβλία,
ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ πρέπει νὰ εἰ-
δοποιῇ τὸν Ῥήτορα ἐὰν ποτὲ λείπει κἢ ἐν.

61. Ὅσακις ὁ Πρίεδρος τῶν Ἡ. Ἐ. ἤθελε στεί-
λει εἰς τὸ Βουλευτήριον πρεσβείας ἀπορρήτης, τὸ Βε-
ουλευτήριον κενόνεται ἀπ' ὅλης τῶν ἀκροατῶν, ἐκτὸς
τοῦ Γραμματέως, τοῦ Ἀρχικλήτορος, καὶ τοῦ
Δυρῶροῦ· μένει δὲ τὸ Βουλευτήριον εἰς ταύτην τὴν κα-
τάστασιν, ἐν ᾧ διαρκεῖ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἀπορρή-
των κοινοποιήσεων, προσέτι (ἐκτὸς ἂν διατάξῃ ἄλλως
τὸ Βουλευτήριον) καὶ ἐν ᾧ διαρκοῦσιν αἱ διαφιλονει-
κῆσεις αἱ ὅποια ἤθελεν προκίψει ἐκ τῶν εἰρημένων
κοινοποιήσεων· ὡσαύτως, ὅταν ὁ Ῥήτωρ, ἢ πᾶν ἄλλο
μέλος τοῦ Βουλευτήριον, ἤθελεν ἀναγγεῖλαι, ὅτι θέλει
νὰ κοινοποιήσῃ πρᾶγμα τι, τὸ ὅποῖον στοχάζεται,
ὅτι πρέπει νὰ φυλαχθῇ μυστικόν, τὸ Βουλευτήριον
κενόνεται ἀπὸ τῶν ἀκροατῶν ἐν ᾧ διαρκεῖ ἡ εἰρη-

*) Κατὰ τὸ παρὸν φαίνεται δὲν ξαναεὐκρίεται ὁ Γραμμα-
τεὺς εἰς ἕκαστον Συνέδριον· αὐτὴ ἡ συνήθεια ἦτον καταρχαί.

μένη κοινοποιήσις. Τὸ Βουλευτήριον κρίνει ἐπομένως
ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἀπαιτῇ μυστικότητα, καὶ κατὰ τοῦ-
το ἐκδίδει διαταγὴν.

62. Ὁ Ἀρχικλήτωρ καὶ ὁ Δυρῶρος δεκίζονται,
ὅτι θέλῳ φυλάττει τὰ μυστικά τοῦ Βουλευτήριου.

63. Ὅλα τὰ ζητήματα περὶ τῆς προτιμῆσεως μιᾶς
ὑποθέσεως ἀπὸ ἄλλην ἀποφασίζονται ἄνευ διαφιλο-
νεκῆσεως.

Περὶ Προβουλευμάτων.

64. Τὸ προβούλευμα (σχέδιον νόμου) εἰσάγεται ἦτοι
διὰ προτάσεως, δι' ἧς ζητεῖται ἡ ἄδεια τοῦ Βουλευ-
τήριου νὰ παρῆρσιασθῇ, ἢ δι' ἐπιταγῆς τοῦ Βουλευ-
τηρίου διδομένης κατ' ἀναφορὰν ἰνὸς Ἐπιτροπῆς
καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις, ὀνομάζεται μία Ἐπι-
τροπὴ διὰ τὰ ἐκθέσῃ τὴν περιληπτικὴν αὐτοῦ ἔνοιαν.
Εἰς περιστάσεις, αἱ ὅποια ἤθελεν εἰσθεῖ φύσεως γε-
νικῆς, τοῦλάχιστον μίαν ἡμέραν πρότερον πρέπει ν' ἀ-
ναγγεῖλθῇ ἡ πρότασις, καὶ αὕτη ἡ ἴδια εἰμφορεῖ νὰ
πεμφθῇ εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν.

65. Πᾶν προβούλευμα ἀναγινώσκεται τρεῖς διαδοχι-
κῶς πρὶν γενῆ ἀπολύτως δεκτὸν· ὅλα δὲ τὰ προβου-
λεύματα ἐπιξεργάζονται ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον, κατὰ
τὴν τάξιν τῆς εἰσαγωγῆς των, ἐκτὸς ἂν τοῦτο ἤθελε δια-
τάξῃ διαφόρως. Ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν περίστασιν προ-
βούλευματι δύναται ν' ἀναγνωσθῇ δις τὴν αὐτὴν ἡμέ-
ραν, χωρὶς τὸ Βουλευτήριον νὰ τὸ ἀποφασίσῃ διὰ με-
ρικῆς διαταγῆς.

66. Ἡ πρώτη ἀνάγνωσις παντὸς προβουλεύματος
γίνεται μόνον χάριν κοινοποιήσεως· καὶ εἰμὲν ἀπαντῇ

ση ἐναντιότητι, ὁ Ῥήτωρ θέτει εἰς ψήφου τοῦτο τὸ ζήτημα, ἢ τὸ προβούλευμα θέλει ἀποδοθῆναι; εἰδὲ μὴ, ἢ ἂν τὸ ζήτημα τῆς ἀποδοχῆς δὲν ἐγκριθῆ, τὸ προβούλευμα προχωρεῖ καὶ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν ἀνευ ψηφοφορίας.

67. Γενομένης τῆς δευτέρας ἀναγνώσεως τοῦ προβουλεύματος, ὁ Ῥήτωρ ἀναγέλλει εἰς τὸ Βουλευτήριον, ὅτι τὸ προβούλευμα εἶναι ἕτοιμον νὰ πεμφθῆ εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν, ἢ νὰ σταλῆ τὸ ἴσον αὐτοῦ καὶ ὅταν πέμπεται εἰς Ἐπιτροπὴν, τότε γίνεται ψηφοφορία, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὕτη πρέπει νὰ εἶναι μερικὴ, ἢ μία τῶν διαρκῶν Ἐπιτροπῶν, ἢ Τελοσπάντων μία Ἐπιτροπὴ συνθεμένη ἀπὸ ὅλον τὸ Βουλευτήριον καὶ εἰς τὴν Τελευταίαν περίστασιν, ἢ Συνέλευσις προσδιορίζει τὴν ἡμέραν εἰς τὴν αὕτη διατάξει νὰ σταλῆ ἀντίγραφον τοῦ προβουλεύματος, τότε ἀποφασίζεται ἢ ἡμέρα, καθ' ἣν πρέπει νὰ γενῆ ἢ λήθῃ ἀνάγνωσις.

68. Ἀφοῦ πεμφθῆ εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν, καὶ αὕτη ἀναφερθῆ εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ σχεδὸν πάντοτε πρὶν τῆς παραδοχῆς τῆ, εἰμπορεῖ ἐν προβούλευμα καὶ ἐκ νέου νὰ πεμφθῆ εἰς Ἐπιτροπὴν.

69. Ὅλα τὰ προβουλεύματα, τῶν ὁποίων τὴν ἀποστολὴν εἰς ἀντίγραφον ἤθελε διατάξει τὸ Βουλευτήριον, ἀντιγράφονται συνήθως μὲ γράμματα στερογύλα.

70. Ὅταν προβουλεύματι ἐγκρίνεται, βεβαιοῦται ἀπὸ τὸν Γραμματέα, ὅστις σημειώνει εἰς τὸ κάτω μέρος τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐνεκρίθη.

Περὶ Γενικῶν Ἐπιτροπῶν.

71. Εἶναι κανὼν Γενικὸς καὶ ἀναλλοίωτος καθ' ὅ-

λην τὴν διάρκειαν τῆς Συνεδριάσεως, ὅτι, ὁπόταν ἤθελε προτεθῆ τὸ νὰ γενῆ σύσκεψις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἡ. Ε. ἐν γένει *), τὸ Βουλευτήριον μετασχηματίζεται εἰς Ἐπιτροπὴν γενικὴν.

72. Ὅταν μετασχηματίζεται τὸ Βουλευτήριον εἰς γενικὴν Ἐπιτροπὴν, ὁ Ῥήτωρ ἀφίνει τὴν καθέδραν τῆ, καὶ ὀνομάζει ἐν ὁποιοδήποτε μέλος διὰ νὰ προεδρεύῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπιτροπῆς.

73. Ὅταν προβουλεύματι ἤθελε πεμφθῆ εἰς γενικὴν Ἐπιτροπὴν, κατὰ πρῶτον μὲν ἀναγιγνώσκεται ὁλόκληρον ἀπὸ τὸν Γραμματέα, ἔπειτα δὲ ἀναγιγνώσκεται καὶ διαφιλονεικεῖται ἄρθρον πρὸς ἄρθρον, τὸ δὲ προοίμιον αὐτοῦ θεωρεῖται εἰς τὸ τέλος. τὸ ὅλον σῶμα τοῦ προβουλεύματος δὲν ἀπομορφώνεται μὲ κανὼν σῶμα, ἢ προσθήκην τινὰ μεταξὺ τῶν γραμμῶν, ἀλλ' ὅλαι αἱ προσθαφαίρεσις, ὅσας, καὶ καθ' ὅν τρόπον ἤθελε τὰς κάμει ἢ Ἐπιτροπὴν, γράφονται ἀπὸ τὸν Γραμματέα εἰς φύλλα χωριστὰ, ὑποσημειωμένων τῶν σελίδων καὶ στίχων, εἰς τὰ ὅποια ἐκεῖνοι ἀνήκουσιν καὶ ὅταν ἢ Ἐπιτροπὴν Τελειώσῃ τὴν Συνέλευσίν τῆς ἀναφέρεται περὶ τούτων εἰς τὸ Βουλευτήριον. μετὰ ταῦτα τὴν δὲ τὴν ἀναφορὰν, τὸ προβούλευμα διαφιλονεικεῖται καὶ αὖτις, καὶ ἐπιδιορθώνεται, ἄρθρον πρὸς ἄρθρον, εἰς τὸ Βουλευτήριον, πρὶν δυνηθῆ νὰ ληθῆ εἰς ψηφοφορίαν ἢ εἰς ἀντίγραφον ἀποστολῆς τῆ.

74. Πᾶσα προσθαφαίρεσις παρῆρσις ασθεῖσα, εἰς Γενικὴν Ἐπιτροπὴν, ὡς πρωτότυπος προτάσις, ἐνσω-

*) Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢ πρότασις αὕτη ὀνομάζεται πρότασις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους. Κανὼν ἄλλο ἀντικείμενον δὲν εἰμπορεῖ φυσικὰ ν' ἀπαιτήσῃ μίαν Γενικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐπειδὴ δὲν γίνεται λόγος ἐνταῦθα περὶ προτάσεως τινὸς κατηγορικῆς ἢ μερικῆς· ἀλλὰ εἶναι ἐξέτασις Γενικὴ τῆς στάσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων.

ματοῦται μὲ τὴν κυρίαν πρότασιν, καὶ ἀναφέρεται τοιαύτη εἰς τὸ Βουλευτήριον.

75. Πᾶσα προσθαφαίρεσις γενομένη δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν γενικὴν σημειοῦνται ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ Γραμματέα, καὶ ἀναφέρεται καθ' ὃν τρόπον εἴρηται περὶ τῶν προβουλευμάτων.

76. Ὡς πρὸς τὴν ψηφοφορίαν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκθεσιν τῶν διαφόρων διαφιλονεικηθέντων ζητημάτων, εἴτε εἰς τὸ Βουλευτήριον, εἴτε εἰς γενικὴν Ἐπιτροπὴν, ὁ Ῥήτωρ ἀκολουθεῖ τὴν τάξιν εἰς τὴν ὁποίαν αἱ προτάσεις ἤθελαν γενῆ ἀναλογικῶς, ἐκτὸς ὅσας τις πρόκειται λόγως περὶ ἀναπληρώσεως τῶν λευκῶν τόπων, ἐπειδὴ τότε ἡ μεγαλύτερα ποσότης καὶ ὁ μακρότερος χρόνος πρέπει νὰ ἔχῃσι τὴν προτίμησιν.

77. Καμμία πρότασις, σκοπὸν ἔχουσα νὰ ἐπιβάλῃ φόρον, ἢ ὁποιοῦνδήποτε βάρους εἰς τὸ ἔθνος, δὲν συγχωρεῖται νὰ διαφιλονεικηθῇ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἤθελε γενῆ· ἀλλὰ πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ διαφιλονεικηθῇ εἰς μίαν γενικὴν Ἐπιτροπὴν.

78. Οὐδὲν κεφάλαιον, ἢ οὐδεμίαν ποσότης ὁποιοῦνδήποτε φόρου, ψηφοφορηθεῖσα ἀπὸ μίαν Ἐπιτροπὴν ὅλα τοῦ Βουλευτηρίου, δύναται, νὰ λάβῃ αὐξήσιν εἰς τὸ Βουλευτήριον, ὡς τοιοῦτον, πρὶν προηγουμένως ἢ αὐξήσιν διαφιλονεικηθῇ εἰς γενικὴν Ἐπιτροπὴν· τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας της.

79. Ὅσαι αἱ διατάξεις τοῦ Βουλευτηρίου αἱ ἀποστέλλονται τὰς ψήφους καὶ τὰς ἰδιοποιήσεις (appropriations) κεφαλαίων πρέπει ὡσαύτως πρῶτην φορὰν νὰ διαφιλονεικηθῶσιν εἰς γενικὴν Ἐπιτροπὴν. *)

*) Ἐκ τούτων συμπεραίνει τις πῶς σημασία δίδεται εἰς τὰς γενικὰς Ἐπιτροπὰς· καὶ ὁ λόγος εἶναι ἐπειδὴ εἰς ὅλας τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις πρέπει ν' ἀπορεῖται τις τὴν ἐσπευσμένην καὶ ἄωρον ἀπίρασιν, καὶ ἡ διαφιλονεικτικὴς πρέπει νὰ γίνῃται μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν.

80. Ὅλοι οἱ κανόνες οἱ ἀποστέλλοντες τὰς ἐργασίας τοῦ Βουλευτηρίου πρέπει νὰ φυλάττονται, καθ' ὅσον εἴμποροῦν νὰ προσαρμοσθῶσι, καὶ ὅταν τὸ Βουλευτήριον συνέρχεται ἐν εἴδει Ἐπιτροπῆς, ἐξαιρημένων μόνον ἐκείνων τῶν κανόνων οἵτινες περιορίζουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν φορῶν, ὅσας ἐν μέλος δύναται νὰ ὀμιλῇ· μόνον τοῦτο καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν κανὲν μέλος δὲν συγχωρεῖται νὰ ὀμιλῇ δις περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, παρ' ὅταν ὅλα τὰ μέλη, κατ' ἐπιθυμίαν κοινοῖν, ἤθελαν λάβῃ τὸν λόγον.

81. Οὐδεὶς τῶν διαρκῶν κανόνων τοῦ Βουλευτηρίου δύναται ν' ἀναφερθῇ ἢ μεταβληθῇ εἰμὴ διὰ τινος προτάσεως, ἥτις ἀναγγέλλεται πρὸ μιᾶς ἡμέρας.

82. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἢ ἐπιστατοῦσα εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν καταγεγραμμένων προβουλευμάτων εἴμπορεῖ νὰ κάμῃ κάθε καιρὸν τὰς ἀναφορὰς της. (ὄρα κατωτέρω περὶ ταύτης Ἀρθ. 7.)

Κανόνες καὶ Τάξεις κοινὰ εἰς ἀμφότερα τὰ Βουλευτήρια.

Ἄρθ. 1. Ὅσας τις ἤθελε γενῆ, εἰς τὸ ἐν Βουλευτήριον, προσθαφαίρεσις τινὸς προβουλευματος ἐγκριθέντος εἰς τὸ ἄλλο, ἐὰν θάτερον τῶν Βουλευτηρίων ζητήσῃ συνέντευξιν, καὶ ὀνομάσῃ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐπιτροπῆς, καὶ τὸ ἄλλο κάμῃ τὸ ἴδιον, αἱ δύο Ἐπιτροπῆαι συνέρχονται τὴν ὥραν, τὴν ὁποίαν ἤθελαν προσδιορίσει, εἰς τὸ Δῶμα τῶν Συνεντεύξεων, καὶ συνεννοοῦνται εἴτε διὰ ζώσης φωνῆς, ἢ ἐγγράφως, καθὼς ἤθελον ἀρέσει εἰς ἐν ἐξ αὐτῶν, ἐπάνω εἰς τοὺς λόγους, ὅσους καθὲν τῶν Βουλευτηρίων ἔχει ὑπὲρ ἢ κατὰ

τῶν προσβαφαιρέσεων, καὶ οὕτω συνδιαλέγονται μεταξύ των ἐλευθέρως.

2. Ὅσακις ἡ Γερμοσία πέμπει πρεσβείαν εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων, δίδεται ἀγγελία ἀπὸ τὴν Δύραν τοῦ Βουλευτηρίου διὰ τοῦ θυρωροῦ, καὶ ὁ Πρέσβυς παρῆσιάζει μὲ σέβας τὴν πρεσβείαν τε εἰς τὸν Ῥήτορα.

3. Ὁ αὐτὸς τρόπος ἀκολουθεῖται καὶ ὅταν ἡ πρεσβεία γίνεται ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Γερμοσίαν.

4. Ἀμφότερα τὰ Βουλευτήρια μεταχειρίζονται εἰς τὴν κοινοποιήσιν τῶν ἀμοιβαίων πρεσβειῶν των ὑποκείμενα, τὰ ὅποια ἤθελαν κρίνει ἄξια ν' ἀναδεχθῶσι ταύτας τὰς Ἐπιτροπίας.

5. Ἐν ὅσῳ τὰ προβλεύματα εὐρίσκονται εἰς διάσκεψιν καὶ εἰς τὰ δύο Βουλευτήρια, ταῦτα γράφονται καὶ ἀντιγράφονται μόνον ἐπάνω εἰς χαρτίον, καὶ βεβαιούνται μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἀνάλογων Γραμματέων.

6. Ὅταν ἐν προβούλευμα ἤθελεν ἐγκριθῆ καὶ εἰς τὰ δύο Βουλευτήρια, πρὶν παρῆσιασθῆ εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡ. Ἐ. διὰ τὰ ἐπικυρώσῃ μὲ τὴν ὑπογραφήν τε, πρέπει ν' ἀντιγραφῆ ὡς πρέπει, ἐπάνω εἰς περγαμηνὸν χάρτην ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Γραμματέως τοῦ Βουλευτηρίου τῶν Ἀντιπροσώπων, ἢ ἐκεῖνου τῆς Γερμοσίας, καθόσον τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο τῶν Βουλευτηρίων ἐπῆρτενε πρῶτον τὸ προβούλευμα.

7. Ἀφοῦ δὲ τὰ προβλεύματα καταγραφῶσιν οὕτως, ἐξετάζονται ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν ἀμφοτέρων τῶν Βουλευτηρίων, συνθεμένη ἐξ ἑνὸς μὲν μέλους τῆς Γερμοσίας καὶ δύο τοῦ Βουλευτηρίου τῶν Ἀντιπροσώπων. Τὰ μέλη δὲ ταῦτα σχηματίζουσι, καθόσον διαρκεῖ ἡ Συνεδρίασις τῶν Βουλευτηρίων, διαρκὴ τινὰ ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον εἶναι ν' ἀντιπαραβάλλῃ ἐπιμελῶς τὰ καταγεγραμμένα προβλεύματα μὲ τὰ ἀν-

τίγραφα ἢ ἴσα, τὰ ὅποια ἐπέμψθησαν ὅταν ἐνεκρίθησαν καὶ εἰς τὰ δύο Βουλευτήρια, καὶ τὰ διορθῶν τὰ σφάλματα, τὰ ὅποια εἰμπόρεσαν νὰ παρεισφύσωσι εἰς τὴν μεταγραφὴν, καὶ περὶ τούτων ἀπάντων χρωστέι νὰ ἀναφέρεται εἰς ἀμφοτέρα τὰ Βουλευτήρια.

8. Γενομένης δὲ οὕτω τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀναφορᾶς, ἕκαστον προβούλευμα ὑπογράφεται κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸν Ῥήτορα τοῦ Βουλευτηρίου τῶν Ἀντιπροσώπων, ἀκολούθως δὲ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Γερμοσίας.

9. Ἀφοῦ λεθῶσιν αἱ ὑπογραφαὶ αὐταί, τὸ προβούλευμα παρῆσιάζεται, διὰ τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, εἰς τὸν Πρίεδρον τῶν Ἡ. Ἐ., διὰ τὰ ἐπικυρωθῆ παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ χάρτης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ προβούλευμα ἀντεγράφη, φέρεται εἰς τὸ ὅποιον μέρος τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτηρίου, εἰς τὸ ὅποιον ἐκεῖνο (τὸ προβούλευμα) ἔλαβε τὴν ἀρχὴν τε, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν βεβαιωμένην ἀπὸ τὸν Γραμματέα τοῦ Βουλευτηρίου. αὕτη δὲ ἢ ἐπιγραφή σημεινεται εἰς τὴν ἐφημερίδα ἕκαστου Βουλευτηρίου. ἢ εἰρημένη ἐπιτροπὴ κάμνει ἀκολούθως ἀναφορὰν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὰ προβλεύματα ἐπαρῆσιασθησαν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Προέδρου τῶν Ἡ. Ἐ., καὶ περὶ τούτου γίνεται ὑπόμνησις ὡσαύτως εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν δύο Βουλευτηρίων.

10. Ὅλαι αἱ διαταγαί, ἀποφάσεις, καὶ ψηφοφοραὶ, ὅσα εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ παρῆσιασθῶσιν εἰς τὸν Πρίεδρον τῶν Ἡ. Ἐ. διὰ τὰ λάθωσι τὴν ἐπικύρωσίν τε, πρέπει ὡσαύτως ν' ἀντιγράφονται προηγουμένως εἰς χάρτην περγαμηνὸν, καὶ ἀφοῦ ἐξετασθῶσι, καὶ ὑπογραφῶσιν, παρῆσιάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡ. Ἐ. διὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς εἴρηται καὶ περὶ τῶν προβλευμάτων.

11. Ὅταν ἡ Γερμοσία καὶ τὸ Βουλευτήριον τῶν Ἀντιπροσώπων ἤθελαν στοχασθῆ ἀρεμίδιον νὰ διευθυνθῶσιν, ἐκ συμφώνῃ καὶ κοινῶς, εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν

Ἡ Ἐ. , ἢ διεύθυνσις (adresse) παρρήσιάζεται πρὸς αὐτὸν εἰς τὸ Ἀκροατήριον διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας, καὶ ἐπὶ παρυσία τοῦ Ῥήτορος τοῦ Βασιλευργίου τῶν Ἀντιπροσώπων.

